

DIAMOND

**jubilee
number**

**Northern
Province
Teachers'
Association**

Jaffna District Branch
of
Ceylon Teachers' Union

For
Sparkling

PHOTOGRAPHS

Ginoulou

JAFFNA

DIAL: 7067

Distributors of Photographic Materials
— Northern Province

To
The Honoured Memory of

Born : March 28, 1899

Died : Dec. 11, 1977

S. Handy Perinbanayagam

EDUCATOR, PATRIOT AND PROPHET

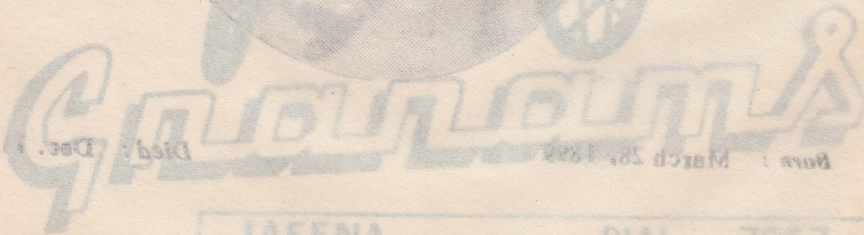
To

The Honoured Memory of

Sparkling

PHOTOGRAPHS

Born: March 28, 1882 Died: Dec. 1, 1917

JAFFNA DIAL 767

2. Handy Perinbanayagam

EDUCATOR, PATRIOT AND PROPHECY
— Northern Province

விட

மா கரண

ஆசிரியர்

சங்கம்

வைர விழா மலர்

மலர்க் குழு

இணையாசிரியர்கள் :

திரு. சு. இராஜநாயகம்

திரு. து. விசுவநாதன்

குழு உறுப்பினர் :

திரு. சி. சந்தியாப்பிள்ளை

திரு. ந. நல்லையா

திரு. த. தேவராஜா

நிர்வாகி :

திரு. வை. இரகுநாதமுதலியார்

இலங்கை ஆசிரியர் சங்க

(பதிவு இலக்கம்: 984)

யாழ். மாவட்டக் கிளை

A Lamp cannot light another lamp
unless it continues to burn its own flame.

— Tagore

**saiwa
prakasa
press**

430 K K S ROAD JAFFNA Telephone 356

வாழ்த்து

திரு. எச். என். பெர்னாண்டோ அவர்கள்

(தலைவர், இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம்)

வ. மா. ஆ. சங்கத்தின் வைரவிழாவை முன்னிட்டு வாழ்த்துச்செய்தி அனுப்பச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இற்றைக்கு 60 ஆண்டுகளின்முன் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் தொடங்கிய இந்தச் சங்கம் இன்று எமது இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் வடமாகாணக்கிளையாக உள்ளமை எமக்கு மிகவும் பலமாக உள்ளது.

ஏகாதிபத்திய காலத்தில் தேசியப் போராட்டத்துக்கு இந்த இயக்கம் எடுத்த முயற்சி பெரிதாகும்,

தேசியப் போராட்டவெற்றியுடன் தேசிய கல்விக்காகவும் நடத்திய போராட்டத்தில் வ. மா. ஆ. ச. வின் பங்கு அதிகமாகும்.

இலங்கையில் தற்போது உள்ள முதலாளித்துவ முறையை இல்லாமல் செய்து சோஷலிச பொருளாதாரமுறையை ஏற்படுத்துவதற்கு இ. ஆ. ச. செய்யக் கூடிய ஒரு வேலைத்திட்டம் உண்டு. நாட்டில் வசிக்கும் இனங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையின்றி எமது நோக்கங்களை எப்பொழுதாவது அடையமுடியாது. தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் ஏனைய மக்களதும் உதவியுடன் எமது அரசாங்கமொன்றை உருவாக்குவதற்கு முக்கியமாக ஏழைமக்களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தேசிய ஐக்கியமின்றி இந்நாட்டில் தொழிலாள வர்க்கத்தை எப்பொழுதாவது ஐக்கியப்படுத்த முடியாது எனவேதான் இனங்களின் சமத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஐக்கியப்பட்ட இலங்கை ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு ஆசிரியர்களை அணிதிரட்ட வ. மா. ஆ. ச. வல்லமைபெற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

GREETINGS

From

M. G. M. Forage Stores

No 781, K. K. S. Road

JAFFNA

T. Phone: 611

MOHAMADIS

GRINDING MILLS & STORES

777, K. K. S. Road, JAFFNA.

SRI LANKA

T. Phone: 611

**REFINE
DRESS MANUFACTORY**

No. 3, Jummah Mosque Lane,
JAFFNA;

Head Office :

REFINE & CO

40, Grand Bazaar,
JAFFNA.

Editorial

T. Visuvanathan

I consider it a privilege and honour to edit the Souvenir which is being published to mark the Diamond Jubilee of the Northern Province Teachers' Association (N. P. T. A). This Association founded in 1914 as Jaffna Teachers' Association under the presidentship of Mr. Nevins Selvadurai of Jaffna Hindu College assumed wider dimensions and in 1930 was called the N P T. A — a name that has since then come to stay. By its significant contribution towards solving the problems of the parents, teachers and students in the educational sphere in Sri Lanka, the Association has projected an image in the Island worthy of its great traditions.

The Association which was affiliated to the A. C. U. T. in 1920 fought hard through its parent body to establish the Education Code of 1925 which for the first time prescribed the minimum salaries for teachers. Later in 1928 we were able to secure our Pension rights; but it took us quite a long time to achieve the W & O P. as our agitation had to be carried on till October 1951.

At the national level a very fundamental concept that education of a child should be in the mother tongue initiated by one of our veterans Mr. K. Nesiah in the 40's though not acceptable to many of the then English educated elite has subsequently not only been accepted but has also been hailed as a great step forward in Education. Another important landmark has been the acceptance of a comprehensive salary scales for teachers as in U. K. initiated by the Burnham Committee. The architect of this scheme was the late A. E. Tamber another stalwart of the Association.

We have also continuously fought for the status of Tamil at the National level and it is regretted that this problem which cropped up in 1956 yet remains unsolved. Mr. Handy Perinbanayagam another leading light of the N. P. T. A. gave the initiative when he moved in 1956 that "This Union views with alarm the disruptive tendencies leading to national disunity due to the present language policy and urges that the question of State Language should be solved in consonance with the self-respect and fundamental rights of all races that form the people of the country"

Thereafter we have continued our agitation to solve the language problem for years. Recently when this problem affected our students' entry into the University we had made representations to the Sectoral Committee of Ministers appointed to study the problem. Our comments on standardization and District Quota Basis of selection are worthwhile to be recorded here.

Standardization

This is a way adopted by educationists to get the marks spread out so that the standardized marks of various subjects when added give a better indication of students ability. This is quite true; but standardization is itself based on the fundamental concept that the marks scored by the students fall into the normal distribution curve and do not give a curve which is skewed to the right or left. Also when the test items are objective it is normally accepted that marks need not be standardized. Today in the science subject Paper I

(M. C. Q.) carrying 50 marks is objective. Paper II A (structural questions) carrying 20 marks is again objective. Only Paper II B is somewhat subjective. Hence it is our opinion that standardization need not be effected to the science students.

Even if it is to be enforced mediumwise standardization does not seem to be educationally sound as we have been informed that even Sinhala medium students with good gradings have not been selected this time to the University

District Quota Basis and Method of Selection

It is our considered view, that it would be appropriate to take this and the above together. We agree that District Quota basis must be there to serve the backward areas particularly in a developing nation; but it should not be at the expense of keeping out really talented students from the University. As to what the ratio is for each one of them is quite debatable. We are of the view that all students who get an average C Grade should be found places in the first instance and the remaining places distributed on the District Quota basis.

For quite some time punitive transfers and discontinuance of teachers were the main problems the N. P. T. A. had to face on behalf of its members. In these cases we tried persuasion and dialogue with the Management concerned in the first instance. Subsequently we have protested and organised protest marches as well in a number of cases. Till 1960 we have been successful in getting redress in a number of cases and had gone to the rescue of the members of the then All Ceylon Tamil Teachers' Union as well. From 1960 the position has changed and the only course left to those in Government Service seems to be Trade Union action.

We had to break up our affiliation with the A. C. U. T. and form the N. U. T. in 1961. Later in 1972 the N. U. T. and the Trained Teachers Union have jointly formed a new Ceylon Teachers' Union and hence we are now affiliated to the C. T. U.

Though a joint Federation of all the Teachers' Unions has been in existence from May 1967, yet it is a pity that this body is unable to function to the satisfaction of the teachers.

Our Association has organised a Benevolent Fund and a Science Association for our teachers. It is our pride to see these organisations

function independently and efficiently Among the other activities which have become permanent features are the holding of Examinations and the conducting of the yearly Oratorical and Singing Contests

Election of Office-bearers at the N P T. A level and at the parent body level has been conducted mostly according to some healthy traditions without much difficulty Yet we have faced stormy situations off and on. At the A. C U. T. level it is to the credit of the N. P. T. A. that we joined hands with the progressive forces of the South and won the 1961 elections which resulted in Messrs N Sabaratnam and R. M. Abeyawardena being elected President and Secretary respectively At the N P. T. A. level the election of office-bearers in 1964 held at Nelliaddy has been the most sensational one as everyone who contested under the leadership of our present President Mr. S Rasanayagam was elected

During this period the Association's leadership has been honest sincere and effective Special mention must be made of Messrs K' Nesiah, Handy S. Perinbanayagam, A E. Tamber, N. Sabaratnam, A. Vaithylingam, A S Kanagaratnam, C Subramaniam who during their tenure worked unstintedly to maintain our high standards

Though our Executive Committee had decided to come out with this Souvenir last year yet we are sorry to publish it so late Anyhow our motto has been "Better late than never". Hence we publish this Souvenir with due apologies for its belated appearance.

Personally I take this opportunity to thank the general body of teachers of the Province for having elected me almost continuously into the Executive Committee for the last twentyfive years.

Finally I wish to conclude this account with the hope and wish that this organisation will continue to function efficiently and further our Educational activities and interests

The Northern Educators Play Their Part in Sri Lanka's Journey to Nationhood

K. Nesiah

The Precursor of the N P T A.

It was about the time of the commencement of World War I in 1914 that the long suffering teachers of the North came together in the Jaffna Teachers Union. Six years later they joined with other Associations in the South to form the All Ceylon Union of Teachers (1920). Neither the Northern Association nor the A. C. U. T. was anything more than an 'ad hoc' body, with a loose structure, mainly concerned with salaries and pensions. For despite the Code of 1914 which replaced 'Results' grants by 'Attendance grants, the pay of teachers was low and qualified teachers were few and far between even in the bigger schools. It was therefore a step forward when the Education Ordinance of 1920 led to the setting up of an Advisory Board of Education and between this Board and a Select Committee of the Legislative Council minimum scales of salaries for teachers were prescribed, and later embodied in the new Code of 1927. A School Teachers Pension Ordinance was placed on the statute book the same year. The prospect of Ceylonese graduates coming into the schools was further brightened by the establishment of University College in 1921.

A New Beginning and New Objectives

It was now that streaks of a new dawn began to illuminate the Northern sky. The Indian Independence struggle under Gandhiji's leadership touched an awakening in the North. The Students Congress, Jaffna (rechristened the Youth Congress at its Seventh Session in April, 1931) put warmth into the country's lukewarm National movement led largely by teachers, was however no more than a students movement for a cultural renaissance and political liberation. But the visit to this country of Mahatma Gandhi in 1927 on the invitation of the Students Congress, gave the movement a mass basis. Did they not, still under the invitation of two teachers, dare to hoist the tricolour of yellow, red and green heralding Ceylon's Independence, at a mass rally on the Jaffna Esplanade on April New Year's Day, 1932? Another offshoot of the movement was the Ceylon Historical Association, Jaffna, formed earlier by a group of teachers and students, revived now, which advocated the study of Ceylon and World History, rather than that of Britain and her neighbours and drew up a syllabus, which led to the Education Department following this lead. The Co-operative Movement too ran deep root, in the North owing to teacher leadership. So it was in the fitness of things when, after an year's preparatory work, the Jaffna Teachers' Union met on February 1, 1930 to reconstitute itself into the Northern Province Teachers Association a federal body composed of six area Associations on the model of N U T of England; the N P T A thus constituted held its inaugural session on September 27, 1930. The suggestion became irresistible that the A C U T. should also be re-structured on that model and the N P T A was commissioned by the 1930 Annual Meeting of the Union to draft the new constitution. Adopted in 1933, the new constitution gave a fresh start to the Union as a grand national federal body, built layer by layer from below. How quickly the N. P. T. A. itself got on its feet may be gathered from the fact that it took the initiative in organizing a Ceylon delegation to the All-Asia Educational Conference, Banaras, December 1930. It was in India that was astir following Gandhiji's Salt March and the arrest of hundreds of Indian leaders, after a three weeks tour of the country the delegates returned with renewed inspiration.

What we sought to build in the country as in the North was not just a Trade Union, but a great profession which in turn would be the instrument of a new social order. The very framework of the N.P.T.A bore this out. There were three rates of subscriptions depending on salary

ranges but the rights of all members were the same. We worked to raise the salary scales of the weaker sections and in particular to do away with the 'B' scales which operated in the North. No less, we sought to raise the qualifications and status of teachers. And on our own, we arranged for lecture courses for them and began to build up a library of educational books. Not least, we left no doubt in the minds of the Department that the organised profession had to be consulted in a wide range of matters.

The Harvest of the Forties

The seed time of the 30's resulted in a rich harvest in the 40's. For, it was while Sri Lanka was hastening towards Independence that there were significant advances that prepared the country in some measure for her new responsibilities. The University College was transformed into the University of Ceylon in 1952. A network of central schools set up in neglected urban areas and in the countryside opened up opportunities to sectors of the population to whom higher education was hitherto denied. Free education and the gradual shift to the mother tongue medium widened those opportunities. When the Cambridge Senior examination ceased to be held after 1942 and the London Matriculation after 1943, and Matriculation exemption was granted to those reaching a certain standard in the Ceylon Senior School Certificate examination, it was a further step in 'decolonisation' in the educational sphere. Right from 1930 the N. P. T. A. had been pursuing in the matter of examination reform. It was partly in pursuance of these representations that the J. S. C. ceased to be Central Departmental Examination from 1941, and the N. P. T. A. set a new pattern by holding a regional examination from 1942 in close co-operation with the schools — an example which the Colombo Teachers Association followed two years later. All together we sought to help to rear those structures and goals relevant to the needs of an emerging free nation.

But the cause more than any other that the N. P. T. A. fought for (alongside the Union and progressive national leaders) was to make "the two tongues that have accompanied our people in their eventful sojourn in this dear land" the languages of education, civic life and cultural communication. It was then a battle against heavy odds. The first Ceylonese Director of Education had just before he assumed office written a research report published as supplement to the *Ceylon Journal of Education*, to prove the superiority of English

education over education in the mother tongue medium. Not long before he had published a paper advocating English as the country's "adopted language". *A Report on H. S. Perera's Report*, published by the *Kesari*, Chunnakam (1941) was the North's and the Union's devastating rejoinder. Four years later, my *Mother-Tongue in Education* found a publisher. It is to these that Prof. J. E. Jayasuriya apparently refers in his book on Education. "Support also came from a few educationalists especially from the Northern Province, Mr. K. Nesiah who wrote a book entitled the *Mother-Tongue in Education* being prominent among them; some time later, Dr. D. P. Malalasekera and Mr. L. H. Mettananda entered the fray and championed the cause of the national language with grim determination". In an earlier paper Prof. Jayasuriya had written about Tamil leaders of an earlier generation, perhaps of men like Arunachalam. "At a time when the Sinhalese were prepared to do without Sinhala, the battle for Sinhala, the battle for Sinhala and Tamil was fought by Tamil leaders helped in some measure by Englishmen like the Rev A. G. Fraser".

On the Threshold of Independence

It is something for satisfaction that at the Silver Jubilee of the A. C. U. T., Kandy, 1945 (over which I had the privilege of presiding), a great son of the North and one who may be called Mahatma Gandhi's educational conscience Shri E. W. Ariyanayakam placed before the country the claims of work-centred education. The educational reforms of 25 years later have surely caught within them elements of the basic philosophy of the learning society!

The Education Ordinance of 1947, together with the main Ordinance of 1939 which is amended, remains the substantive law of education. The educators from the North, along with their colleagues from the South, sought to introduce a number of provisions in their evidence before the Standing Committee, some of which were adopted. But, Sri Lanka still awaits a Modern Law of Education, entirely re-written to accord with the world's present approach to learning. The full consultative process should certainly precede such re-formulation.

அன்பளிப்பு

கிறிஸ்த சேவா ஆசிரியர் சகாய நிதிச் சங்கம்

[பதிவு இல: M. 120 / 12-3-58]

- ★ மாதம் 5/- வீதம் 20 வருடம் 1200/- சந்தா செலுத்தினால் 20 வருட முடிவில் 2500 ரூபா வரையிலான ஒரு தொகையைச் சகாயமாகப் பெறலாம்.
- ★ அங்கத்தவராகச் சேர்ந்த 3 வருடத்தின் பின் மரணமானாலும் மேற்படி சகாயப் பணம் முழுவதும் கிடைக்கும்.
- ★ 40 வயதுக்குட்பட்ட ஆசிரியர் சேரலாம்.
- ★ எந்த மதத்தினரும் சேரலாம்.

மேலும் விபரங்களுக்கு:

43/1, 2-வது ஒழுங்கை
மின்சார நிலைய வீதி
யாழ்ப்பாணம்

Phone : 807 Pandatheruppu

For

Silk & Cotton Sarees, Bridal Requirements
&
Childrens Garments

Visit

R. T. S. TEX

R. Thuraiappab & Sons

THOLPURAM

::

CHULIPURAM

தேசிய கனத்துவத்தை நோக்கி ஈழம் போடும்
ஏறுநடையில் வடபகுதி கல்வியாளரின் பங்கு

கு. நேசையா

வ. மா. ஆ. சங்கத்தின் முன்னோடி

1-ம் உலகப்போரின் ஆரம்ப காலத்தில் 1914-ம் ஆண்டளவில் நீண்ட காலத் துன்பங்களுக்காளாயிருந்த வடபகுதி ஆசிரியர் யாழ். ஆசிரியர் சங்கத்தின்கீழ் ஒன்று திரண்டனர். ஆறு ஆண்டுகளின் பின் (1920) அவர்கள் தென்னிலங்கையிலுள்ள இதர சங்கங்களுடன் ஒன்றிணைந்து அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தை உருவாக்கினர். வடபகுதிச் சங்கமும் அ. இ. ஆ. சங்கமும், ஆசிரியரின் சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள் பற்றிமட்டும் பிரதானமாகச் சிரத்தையெடுத்து வந்தன. அவ்வப்போதைய பிரச்சினை தீர்க்கும் ஒரு தளர்வற்ற அமைப்பைக் கொண்டவையாகமட்டுமே இருந்தன. 1924-ம் ஆண்டுக் கோவையின்படி மாணவர் பரீட்சை முடிவுகளைக்கொண்டு உதவி தன் கொடை வழங்கும் முறைக்குப் பதிலாக மாணவர் வரவை அடிப்படையாகக்கொண்ட வழங்கும் முறை ஏற்பட்ட பின்னரும் ஆசிரியரின் சம்பளம் மிகக்குறைவாகக் காணப்

பட்டதுடன் பெரிய பாடசாலைகளுட்படப் பல பாடசாலைகளில் தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர் குறைவாகவே காணப்பட்டனர். இந்நிலையில் 1920-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப் பட்ட கல்விச்சட்டம் கல்வி ஆலோசனைச் சபையொன்றை உருவாக்கி அச்சபையும் சட்டசபையால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு குழுவும் ஆசிரியருக்கான குறைந்தபட்சச் சம்பளத் திட்டமொன்றை உருவாக்கியது. 1927 இல் உருவாக்கப்பட்ட புதியகோவை இவற்றை உள்ளடக்கின.

ஒரு புதிய ஆரம்பமும் புதிய இலட்சியங்களும்

இக்காலகட்டத்திலேயே ஒரு புதிய உதயத்துக்கான ஒளிப்பிழம்புகள் வடதிசைவானிற் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தன. காந்தியடிகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் வடபகுதியில் ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. யாழ். மாணவர் காங்கிரஸ் 1931 ஏப்பிரல் மாதம் நடைபெற்ற ஏழாம் பருவ மகாநாட்டிற் தனது பெயரை வாலிபர் காங்கிரஸ் எனப் பெயர்மாற்றி, பெருமளவுக்கு ஆசிரியரால் வழி நடத்தப்பட்டுவந்த உற்சாகமற்ற இயக்கத்தில் தீவிரத்தை ஏற்படுத்தியது. எனினும், இது பெருமளவுக்குக் கலாசார மறுமலர்ச்சி, அரசியல் விடுதலை ஆகியவற்றை நோக்கங்களாகக்கொண்ட மாணவர் இயக்கமாகவே இருந்தது. ஆனால் 1927 இல் மாணவர் காங்கிரசின் அழைப்பின்பேரில் மகாத்மகாந்தி இலங்கைக்கு வருகை தந்த பின்னர் இயக்கத்திற்கு வெகுஜன அடிப்படையாதரவு கிடைத்தது. இவர்கள் 1932 சுத்திரைப் புத்தாண்டன்று இரு ஆசிரியர்களின் இலங்கையின் சுதந்திரப் பிரகடன அழைப்பின் போல் மஞ்சள, சிவப்பு, பச்சை ஆகிய மூவாண்கொடி ஒன்றை யாழ். முற்றவெளியில் ஏற்றத் துணியவல்லையா? ஜுவலிக்கத்தாலுல ஜனநீரர் கிளை வன்னவாக யாழ் இலங்கை வரலாற்றுச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சங்கம் பரிததானிய. வினதும அதன் அயல்நாடுகளினதும் வரலாற்றைக் கறபதற்குப் பதிலாக, இலங்கையின் வரலாற்றைக் கறக வேண்டுமென வலியுறுத்தியது. சில ஆசிரியராலும் மாணவராலும் நிறுவப்பட்ட இச்சங்கம் உருவாக்கிய பாட வ்தானத்தைக் காலப்போக்கில் கல்வித் துணைக்களமும் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆசிரியரின் தலைமை காரணமாகக் கூட்டுறவு இயக்கமும் வடபகுதியில் வேண்டிடுக் கிளைபரப்பும வகையில் வளர்ந்தோங்கியது. இவ்வாறே ஓராண்டு ஆரம்ப வேலைகளுக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாண ஆசிரியர் சங்கம் பெப். 1930 இல் கூடி தமது சங்கத்தை வ. மா. ஆ. சங்கமெனப் பெயர் மாற்றி நிறுவி இங்கிலாந்துலுள்ள தேசிய ஆசிரியர் சங்க அமைப்பு அடிப்படையில் 6 பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டமைப்பாக 27 செப். 1930 இல் மாறியது. ACUI யும் இவ்வித அடிப்படையில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை எதிர்க்க முடியாத ACUI, 1930 இல் நடந்த வருடாந்தக் கூட்டத்தில் புதிய வ. மா. ஆ. சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தது. 1933 இல் இவ்வமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர், ACUI ஒரு பாரிய கூட்டுத் தேசிய நிறுவனமாக வளர ஆரம்பித்தது. 1930 டிசெம்பரில் பெனா சில் நடந்த அகில ஆசிய கல்விமகாநாட்டுக்கான இலங்கைத் தூதுக்குழுவை ஒழுங்கு செய்வதனால் வ. மா. ஆ. ச. மேற்கொண்ட ஒழுங்கமைப்பிலிருந்து அச்சங்கம் தனது காலிலேயே நிற்கக்கூடிய நிலையை விரைவில் அடைந்துவிட்ட தென்பதை உணரலாம். அக்கால இந்தியா. காந்திஜியின் உப்புச் சததயாககரகத்தாலும், நூற்றுக்கணக்கான தலைவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டமையாலும் பரபரப்பான ஒரு நிலையில் இருந்தது. மூன்று வார இந்தியச் சுற்றுலாவின் பின் தூதுக்குழுவினர் புத்துணர்வுடன் இலங்கை மீண்டனர்.

வடபகுதியிலே நாம் கட்டியெழுப்ப விழைந்தது வெறும் தொழிற் சங்கமல்ல. ஒரு புதிய சமுதாய அமைப்புக்குக் கருவியாக விளங்கக்கூடிய ஒரு தொழிலையே கட்டியெழுப்ப முனைந்தோம். வ. மா. ஆ. சங்கத்தின் கட்டுக்கோப்பே இதற்குச் சான்று பகரும். சம்பள அடிப்படையில் மூன்று வகைச் சந்தாதாரர் சங்கத்தில்

உறுப்பினராக இருந்தபோதிலும் சகல அங்கத்தவரின் உரிமைகளும் சமத்துவ உரிமை கொண்டனவாகக் கணிக்கப்பட்டன. பொதுவாகச் சகல குறைந்த சம்பளம்பெறும் ஆசிரியரின் சம்பள அடிப்படையை உயர்த்த உழைத்ததுடன், குறிப்பாக வடபகுதியில் நிலவிய 'பி' சம்பள அடிப்படையை ஒழித்துக் கட்டவும் உழைத்தோம். ஆசிரியரின் கல்வித் தகைமைகளையும் அந்தஸ்தையும் உயர்த்த உழைத்தோம். அவைகளுக்காக எமது சொந்த முயற்சியால் விரிவுரை நெறிகளை ஒழுங்கு செய்ததுடன் கல்வி தொடர்பான நூல்களைக்கொண்ட ஒரு நூலகத்தையும் கட்டியெழுப்ப முனைந்தோம். இவற்றின் மூலம் பலவிடங்களில் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட ஆசிரியர் சங்கங்களுடன் கல்வித் திணைக்களம் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்பதையும் நாம் உணர்ந்தோம்.

நாற்பதாம் ஆண்டுகளின் அறுவடை

முப்பதாமாண்டுகளில் நடைபெற்ற விதைப்பு நாற்பதாம் ஆண்டுகளில் வளமிக்க அறுவடையைத் தந்தது. ஏனெனில் இலங்கை சுதந்திரத்தை நோக்கித் துரிதமாக முன்னேறிவந்த இக்காலத்தில் தனது புதிய பொறுப்புகளை ஏற்று நிர்வகிப்பதற்கு அதற்குத் தகுதியளிக்கக்கூடிய சில முன்னேற்றங்களேற்பட்டன 1942-ல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாக்கப்பட்டது. இதுவரை உயர்கல்வி மறுக்கப்பட்டு வாழ்ந்த மக்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்குக் கிராமப்புறங்களிலும் கவனக்கப்படாதிருந்த நகரப்புறங்களிலும் மத்திய மகாவித்தியாலயங்கள் நிறுவப்பட்டன. இலவசக்கல்வியும், தாய்மொழிப் போதனையும் அச்சந்தர்ப்பங்களை மேலும் விரிவுபடுத்தன. 1942-ம் ஆண்டுக்குப்பின் லண்டன் மற்றுக்குலேசன் பரீட்சையும் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் இலங்கை சரேட்ட பாடசாலைப் பத்திர வகுப்புப் பரீட்சையில ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையை அடைபவர்களுக்கு மற்றிக் குலேசன் பரீட்சைக்குத் தோற்ற வேண்டிய அவசியம் நீக்கப்பட்டது. 1930-ம் ஆண்டிலிருந்து வ. மா. ஆ. ச. எந்தக் கல்வித்துறைக்குடியேற்றவாதத்திற்கெதிராக இயங்கி வந்ததோ அந்த நோக்கம் ஈடேறியது. இவ்வித மாற்றங்கள் காரணமாக J. S. C 1941-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு மத்திய திணைக்களப் பரீட்சையென்ற முறையில் நிறுத்தப்பட்டு வ. மா. ஆ. சங்கம் 1942-ல் இருந்து பிரதேசவாரியான ஒரு புதிய முறைப் பரீட்சையைப் பாடசாலைகளின் ஒத்துழைப்புடன் நடத்த ஆரம்பித்தது. இரண்டாண்டுகளின் பின் கொழும்பு ஆசிரியர் சங்கம் ஜெமூன்மாதிரியைப் பின்பற்றத் தமது பிரதேசத்தில் பரீட்சைகள் நடத்த ஆரம்பித்தது. தலைதூக்கிவரும் ஒரு சுதந்திர தேசிய இனத்துக்கான அமைப்புக்களையும் இலட்சியங்களையும் உருவாக்க நாம் ஒன்றுசேர்ந்து முயன்றோம்.

எந்தவொரு கொள்கையிலும் பார்க்க வ. மா. ஆ. ச. தொழிற் சங்கத்துடனும் முற்போக்கான தேசியத் தலைவர்களுடனும் தோளோடு தோள்சேர்ந்து இந்நாட்டில் வாழும் மக்களின் இரு பிரதான மொழிகளைக் கல்விமொழிகளாகவும், குடியியல் வாழ்வுக்கான மொழிகளாகவும். கலாச்சாரத் தொடர்புக்கான மொழிகளாகவும் உருவாக்கும் இலட்சியத்துக்காகப் போராடியது. அன்றைய காலகட்டத்தில் இது ஒரு கடினமான போராட்டமாக அமைந்தது. கல்விமாஅதிபதியாகப் பதவியேற்க இருந்த முதல் இலங்கையர் பதவி ஏற்பதற்கு முன்னர், "இலங்கைக் கல்விச் சஞ்சிகை"க்கு எழுதியிருந்த ஓர் ஆராய்ச்சி அறிக்கையில் தாய்மொழிப் போதனைமூலம் பெறப்படும் கல்வியிலும் பார்க்க, ஆங்கில மொழி மூலம் பெறப்படும் கல்வியின் உயர்தரத்தைப் பாராட்டியிருந்தார். ஆங்கிலத்தை 'சுனிகார மொழி'யெனக் கொண்ட இவ்வறிக்கைக்கு, சுன்னாகத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்ட "கேசரி" எனும் ஏடு 'H S. பெரேராவின அறிக்கை மிதமான ஓர் அறிக்கை' என்ற தலைப்பில் ஒரு

சூடான பதிலைக் கொடுத்தது. இவ்வறிக்கை வடபகுதியினதும் சங்கத்தினதும் இடித் துரைக்கும் பதிலாக அமைந்தது. -நான்கு ஆண்டுகளின் பின் நான் எழுதிய "தாய் மொழிமூலம் கல்வி" என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. இதைப்பற்றியே பேராசிரி யர் J. E. ஜயசூரிய தாம் கல்விபற்றி எழுதிய நூலிற் குறிப்பிடுகிறார். "குறிப்பாக வடபகுதியிலிருந்த கல்விமாண்களிடமிருந்தும் இதற்கு ஆதரவு கிடைத்தது. இவர்களுள் 'தாய் மொழிமூலம் கல்வி' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்ட திரு. கு. நேசையா பிரபலமானவர். இதையடுத்துச் சில காலத்தின்பின் கலாநிதி விமலசேகராவும் L. A. மெத்தானந்தாவும் களத்திற் குதித்து, தேசிய மொழிகளுக்காக உரமான உறுதியுடன் போராட ஆரம்பித்தனர்". பேராசிரியர் ஜயசூரிய தமது முதல் கட்டுரையில் முந் திய தமிழ்ச் சந்ததியனர்பற்றி அநேகமாக அருணாசலம் போன்றோரைக் கருத்தில வைத்து எழுதியிருந்தார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது "சிங்களவரே சிங்களமின்றி இயங்கலாமென்ற கருத்து நிலவிய காலத்தில், சிங்களத்துக்கும் தமிழுக்குமான போராட்டத்தை ஓரளவு வண. (A.C.V.) A. பி. பி. ரேஸர் போன்ற ஆங்கிலேயரின் உதவியுடன் நடாத்தியவர்கள் தமிழைத் தலைவர்களே".

சுதந்திரத்தின் வாயிலில்

1946-ம் ஆண்டு கலாடியால் நடைபெற்ற A.C.V. யின் மென்ளி விழாவுக்கு தலைமை தாங்கும்வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்விழாவில் வடபகுதியின் பெருமகனும் மகாதமாகாந்தியின் கலவிக் கொள்கைக்குப் பாததரமானவருமான திரு. E. அரிய நாயகம் தொழிலசார்கல்வி பற்றிய கருத்துக்களை நாட்டுமக்கள்முன் வைத்தார். 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் நடைபெற்ற நம்நாட்டுக் கல்விச் சீர்திருத்தங்களில் அவரது சமுதாயக்கலவி பற்றிய அடிப்படைத் தத்துவம் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப் பிடத்தக்கது.

1947 ம் ஆண்டு கல்விச்சட்டமும் 1939 ல் வெளியிடப்பட்ட அதற்கான திருத் தங்களும் இன்னும் பெருமளவில் நாட்டின் கல்விச்சட்டமாக நிலைத்து நிற்கின்றன. வட பகுதிக் கல்விமாண்கள் தென்னிலங்கைக் கல்விமாண்களுடன் இணைந்து நிலையிற் குழுவின்முன் தமது சாட்சியத்தில் முன்னளித்த சில விடயங்கள் இன்று ஏற்றுக்கொள் ளப்பட்டுள்ளன. எனினும் நவீன உலகின் கல்வி அணுகுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதியகல்விச் சட்டத்தை இலங்கை இதுவரையும் கண்டதில்லை. அவ்வித சீர்திருத்தத்துக்கு முன்னோடியாக ஆசிரியர்களினதும் கல்விமாண்களினதும் பரிபூரண மான ஆலோசனைகள் அமையவேண்டியது அவசியம்.

Towards a National System of Education

N. Sabaratnam

Growth of Trade Unionism

Article I of the Teachers' Charter drawn up by the International Federation of Teachers' Association that met in Moscow in 1954 lays down that the essential duties of the teacher are to respect the individuality of the child, to discover and develop his abilities, to care for his education and training, to aim constantly at shaping the moral consciousness of the future man and citizen, and to educate him in a spirit of democracy, peace and friendship between peoples.

To realize the basic purpose so cardinal to education the rights of teachers are clearly defined in Article (3).

"Teachers are entitled to have agreements embodying safeguards against arbitrary decisions affecting their tenure of office, and their pro-

professional life. In particular safeguards should be provided against arbitrary decisions on recruitment probation, appointments, promotion, disciplinary measures and dismissal."

The N. P. T. A's labours on the professional side in the fifties were very much concerned with security of tenure, for it went on the thesis that the teacher was the cornerstone of the Educational System of any Country and so a contented teaching profession was the essential prerequisite for educational progress.

Apart from salaries and other conditions of service security was all important and so the agitation to have the Association registered as a Trade Union gathered momentum, till it forged ahead at the Matara Session of the A. C. U. T. in 1952. It was given to the N. P. T. A. leadership in the person of Mr A. Vaidialingam a Trade Unionist of all Ceylon fame to expound to an amazed body of delegates of the A. C. U. T. at Matara the objectives of a Trade Union which the A. C. U. T. was, whether it was registered or not and warn the body of the dangers if it failed to fulfil that inevitable condition. It took more than a year for the A. C. U. T. that was vacillating through false prestige and fear of political contamination to fulfil the task.

That the N. P. T. A. gained vigour and some measure of militancy could be seen in the many battles that it waged in the fifties against recalcitrant Managers for arbitrary discontinuance, unfair promotion and infringement on the civil and political rights of Teachers.

An Interesting Irony in the Fifties

Risks in Security of tenure for teachers were engendered by Free Education which saw an unprecedented influx of children into the then English schools many of which were up to that time thinly populated, for hard cash was an essential requirement of English education. On top of Free Education was the direct payment of salaries to teachers of schools that entered the scheme. This meant the very anomalous position of Managers who felt privileged to call for the tune without having to pay the piper. Quite a number in doing so unashamedly indulged in arbitrary acts of discontinuance since the teachers had no legal protection by the Government. Mr. A. S. Kanagaratnam of the N. P. T. A. commenting editorially in the 'Ceylon Teacher' on victimization of Teachers by Managers wrote:- "We must issue a note of warning against Managers who claim proprietary rights over their schools which are a public utility service maintained by state funds. In the interest of the country's education. Managers who cannot move with the times must be moved out."

The N. P. T. A. that discovered this sorry state of affairs did not sit back with folded hands. We have it on record that a protest march of a thousand teachers followed by a mammoth public meeting organized by the Association in 1954 against discontinuance of a teacher on six months

notice made the management see reason and reinstate the teacher. The Association was not always so fortunate as that in all its battles. It instituted a special fund for 'Security of Tenure' and proceeded to litigation wherever necessary unafraid and was for a large part successful in gaining redress. The Association was faced with the depressing situation that the only remedy against arbitrary dismissals lay in expensive and protracted litigation. In spite of the fact that a large body of managers were reasonable, a sense of insecurity haunted the Union till the take-over of schools in 1960. No wonder the teaching profession viewed with favour the state takeover of schools whatever that meant for the civil liberties enjoyed under the Assisted Schools system.

Language Controversy

Speaking at the Education Day 1950 on "Inter Communal Understanding" Mr. K. Nesiiah said "Cries of caste and class and community often dim the voice of the nation on the platform and at the polls; their silent eloquence is everywhere. An easy transition lies from these loyalties of the past to an equally dangerous and deceptive doctrine that the nation is a bundle of communities with rights as Communities. This doctrine has much prevalence today and many leaders derive their strength not from their Convictions but from their Communities".

With the introduction of "Sinhala Only" in 1956 what trend of affairs the country took and the subsequent events till today is current history.

The N. P. T. A. resolution on the 'Sinhala Only' Bill at the Annual General Meeting of 1957 speaks for itself of the stand taken by the Association.

"This Union views with alarm the disruptive tendencies leading to National disunity due to the present Language policy and urges that the question of State Language should be solved in consonance with the self-respect and fundamental rights of all races that form the people of the country."

The A. C. U. T. accepted this resolution wholeheartedly and led several deputations to the Minister of Education and the Prime Minister without much success.

Independent of members' party affiliations and their private views, the Association stood committed to National Unity and was able to win the confidence of the A. C. U. T. on this issue. In commenting on the Proposals for Educational Reform in 1950 it felt that the gravest omission in the proposals was the failure to provide for the mutual study of Sinhala and Tamil. A system of English-Sinhalese bilingualism in some areas and English-Tamil bilingualism in other areas was consistent with a policy of linguistic separation leading to tragic consequences for national solidarity. It called upon the government to reveal its long term plan regarding official languages before adumbrating a language policy for education.

The Association was jealously guarding the rights of Tamil children, to be educated in Tamil from the Kindergarten to the University and was alert against any possible inroads into this territory. It persists in this stand to this very day when so many of its forebodings have become facts, that the salvation of the nation lay in children learning each other's language and becoming familiar with the culture and heritage of each other.

In regard to the mother-tongue medium in Education, it led sustained and successful campaigns against any sabotage by any reactionary forces in the country. It laid down that it was Tamil for Tamil speaking children and Sinhala for Sinhala speaking children and fought courageously to advance its use up to the University at the earliest.

Education in Swabasha

With the same enthusiasm with which it welcomed Free Education which was directly responsible for the spread of education and elimination of illiteracy it welcomed Swabasha as medium of education and called for its progressive implementations at the various levels.

Now that Swabasha is in full force and has already proved productive, it is interesting to review what some in the N P T, A. leadership had to say on the subject;

Mr. S H. Perinbanayagam in his uncompromising stand on "Swabasha" stated in answer to opponents: "It is quite conceivable that China, Japan, India and our dear little Ceylon too will be contributing to Science in the future; The fact of the matter is that many, even some of the most intelligent amongst us have not got over the colonial hangover. Political freedom has not meant release from superstitions drilled into us by our political masters. The champions of English are fighting against History in two senses: History made and History in the making."

Another stalwart of the N. P. T. A. the late A. E. Tamber wrote in the Ceylon Teacher as early as 1948, "There is no turning back on the Mother tongue policy. The mother tongue was enforced as the medium of instruction up to the S. S. C. classes in most of the provinces in India under British rule. The Government of Free Ceylon need not feel diffident on the matter."

Keeper of the A C. U. T's Conscience

The N. P. T. A. has reason to be proud of its leadership, now that Free Education, Swabasha as medium of Education, and a system of national schools which it supported effectively are bearing the fruits looked for. It has always felt that education is the responsibility of the state and that this responsibility should be shared by the nation's teachers who only know what is best for the children; Hence its memoranda and meetings and well planned campaigns to have its voice heard on all proposals of educational reform. To cite two instances the present writer personally knows; In the memorandum the N. P. T. A. submitted to the National

Education Commission in 1961 representations were made in regard to the Provision of Schools, the Curriculum, Supervision of teachers and Maintenance of teaching standards; School hostels the Recruitment and Training of teachers, and the Inspectorate. The memorandum which was highly commended by the Commission was able to anticipate some of its recommendations by almost a decade. The University Commission called the Needham Commission in 1957 too expressed satisfaction of the sensible views of the N. P. T. A. memorandum in general and of its opposition to Universities on linguistic basis in particular. The N. P. T. A. was always opposed to any move calculated to surrender the rights of Tamil children to the University of Ceylon in Peradeniya, and strongly advocated the early establishment of a Campus in Jaffna.

The A. C. U. T. in all its programmes of activities, and campaigns to further the progress of Schools and the well being of the Teacher leaned heavily on the support of the N. P. T. A. which in the fifties was fast growing into the largest and most vocal unit of the Union. Wherein did the secret lie? The N. P. T. A. was never conceived nor did it function as a parochial or a mere regional body. It did not stop with the immediate issues that confronted its members or the member schools. It set its sights high on the National problems in education and was not slow in developing international contacts. The growing presence of Leftist members of influence among the leadership was an important factor that explained its positive support of all the progressive policies adumbrated by the state.

Fight for Fair Wages

Above all among all its considerations was its prime concern to the underdog, to the lowly paid teacher, to the certificated teacher, the un-certificated teacher who finally got a better scale and pension, to the widows of teachers, and by winning the battle for the widows and orphans pension from the government it gained great prestige

Finally in 1960 it founded the Benevolent Fund which today has enlisted the support of thousands of teachers who are not members of the Union.

It must be placed on record that the N. P. T. A. had financial wizards in its fold. In educational finance the one headache that afflicted successive governments was the salaries of teachers

The late A. E. Tamber who fought successfully against the bogey of Block Grant did the expert and realistic job of adapting the principles and details of the Burnham Scheme in England to suit Ceylon conditions: Three features of the memorandum deserve mention:

(1) Sixty-eight categories of teachers were reduced into three groups with intra group variations to fit differences in qualification

(2) The demand for a basic living wage for even the least qualified in the profession.

(3) The demand for a scale of salaries that bears an intelligible relation to the need of the teacher and to scales paid in other services for the same qualifications.

The Salaries Commissions which often felt baffled at this problem were certainly benefited by the wisdom implicit in the memorandum.

International Contact

The range of educational and professional interests evinced by the N. P. T. A. can be gauged from the contacts it had with the outside world. Dr. G. K. Salydain, Joint Educational Adviser to the Government of India, met the Principals and their Deputies at a conference in Jaffna and addressed a public meeting which evoked keen interest of members in National Education. Dr. William G. Carr, Secretary General of the WCOTF who visited Jaffna in his round the world trip on August 20th 1956 was given a civic reception by the Jaffna Municipal Council. In a letter personally addressed to me as President he called it the most memorable day in his entire journey as he was deeply moved by the public recognition of the teacher the civic reception meant. The N. P. T. A. welcomed the fresh winds from East and West by opening its windows to the Soviet and Chinese delegations that visited more than once during the late fifties.

May Day celebrations began in 1957 with Shri. E. W. Ariyanayagam of Wardha, a noble son of Jaffna and keeper of Mahatma Candhi's educational conscience as the Chief Guest and is celebrated to this day. These contacts have borne fruit in the fact that the N. P. T. A. was always included in A. C. U. T. delegations to International Conferences abroad.

A Force for All-round Progress

The Association deserves the gratitude of all teachers and parents and the general public of the North for the varied activities organized to promote the social and professional well being of the teacher, the standing of education and the educational progress of the students. It has organized refresher courses for teachers from time to time with the co operation of the University staff and the Department of Education; educational tours abroad for its members, organized examinations for the 5th and 8th standard for pupils — an examination that earned the confidence and praise of principals of schools. Education Week celebrations were meant to draw public support for education.

Elocution and Singing contests held every year, concerts and exhibitions held from time to time were some of its activities for the welfare of children. Rich in the legacy of its sixty years of useful existence and dynamic in its influence on educators, and the general public of the North the N. P. T. A. in the year of its Diamond Jubilee stands pledged not only to consolidate its past achievements but also to build up in a manner worthy of its past and thus further the cause of Education and the Teaching Profession.

Teachers and Job Security

A. S. Kanagaratnam

A worker's self respect is closely linked with his security of tenure, all the more so in the case of a white collar worker. By training and tradition he is incapable of switching over to a menial job, or adjusting himself to its social consequences. His normal reaction is to save his job at any cost, tamely submitting to slights and indignities and various other hardships.

When I entered the profession in 1930 we teachers had little job security. The manager of my school could dismiss me with a three month notice. He gave me the job; he could take it back and send me out on the streets jobless. Whether a manager exercised that power or not, is immaterial. The power was there and could

be abused: i.e. exercised to coerce obedience even in matters which had little relevance to the running of a school.

In law, my manager was my master, and I his servant. Employer-employee rules governed our relations. The right to appoint, promote, discipline, transfer, interdict or discontinue, was his.

The manager had a further legal claim — his school was his private property. There were denominational boards as well as individuals running schools, but the law did not make any distinction between an individual and a corporate proprietor. If any teacher disobeyed his manager's quit order he could be charged and convicted for trespass. The manager could call in the police to throw the teacher out. The school was his private property and he could. That was precisely what a manager did in 1957. He was a God-fearing gentleman and managed a Hindu school at Chunakam. He summoned the police to evict his Head teacher, Mr. V. Nadarajah, a competent teacher much respected by the parents of his pupils.

This proprietary right of a manager to discontinue his teacher at his sole discretion, remained substantially in force until the schools were taken over by the state. The failure recently to get Mr. Panudevan reinstated at St. John's College, Jaffna, even after the Supreme Court had exonerated him, is obvious proof that the private school manager is still 'master of what is mine own.'

All the teachers who have received their appointments after the take over, may not be aware of the system of salary payment prevailing before it. Since the take over teachers have been receiving their salaries direct from the Department of Education. But then, they were employees of the managers who owned the school either on behalf of denominational boards or in their own private right. The manager paid the teachers from his own funds or the board's, and the government reimbursed a portion of that expenditure after going through the manager's accounts.

This system was so open to abuse that the department had to revise their mode of payment several times to ensure that all the money paid by the government for the teacher, did get to the teacher via the middleman manager. Even direct payment by individual cheques failed. The threat of dismissal or transfer could compel one to cash his cheque and pay his 'kappam'. This abuse disappeared only after the schools had been taken over.

Another way of milking the teacher was to solicit subscriptions from him to a school building fund. The teacher was very vulnerable

to this species of educational exploitation, very common too before the take over. Every denominational or private school manager in the island had at one time or another resorted to this sort of 'voluntary levy' to build up his school.

With the threat of dismissal hanging over their future it wasn't surprising that teachers allowed themselves to be bullied and exploited by unscrupulous managers. If a manager couldn't find the money to pay his teachers, he could compel them to give a receipt for the full amount. When the government subsidy came at the end of the year, the entire debt may or may not be paid. Churches drew financial support from the schools under Christian management. The pastor functioned as local manager. The headmaster deducted the levy. Once it had been a tithe, and Christian or Hindu every teacher on the staff had to pay. Hindu managements were not above board. At election times an enterprising and ambitious manager could dragoon the services of hundreds of teachers and collect a special election fund; and this, over and above the monthly cutback on their salaries. The one-school manager was not very different; only his field was limited. The crux of the problem was the teacher's job security. Even the headmaster couldn't protect his assistants because his own security of tenure was as tenuous as his assistants'.

But there was no such problem in the state schools. However, most of them were underdeveloped and situated in remote areas. Royal College, Colombo, was an exception. With all their altruistic professions the denominations were not over keen to open schools in difficult areas, and left that difficult task to the state. Thus it came about that the better and bigger schools and those sited in accessible areas, were managed by denominational or private managers. These happened to be the majority of the schools in the Island, and consequently the majority of the teachers were paid and controlled by private or denominational managers with legal power to 'hire and fire.'

When the teachers first began to organize themselves a confrontation was inevitable between the Teachers' Associations and the managers who believed that they had the right to pick the pockets of their teachers and otherwise control their lives both in and out of school. First the teachers in the English schools, and soon afterwards those in the Swabasha schools, organized themselves into associations. Because of the wide differences in the salary scales of the English and the Swabasha qualified teachers, they could not all come into a single association. Nonetheless, in the matter of job security they were always one.

The first case ever that I remember, which the N. P. T. A. took up was against St. Patrick's College, Jaffna. Mr. Amirthalingam was discontinued, but protested. That was in the thirties when the N. P. T. A. was getting organized. Teachers had not yet become as union conscious as they are today. The management refused to reinstate him, but were persuaded to give him work in one of their affiliated colleges. That was nearly forty years ago, and though by today's standards one cannot call it a victory for the teachers, it was an indication that both the association and the management were prepared to accept a compromise settlement of a dispute.

Of special interest to the Jaffna teachers is the agitation organized by the N. P. T. A. and sister organizations to demand the reinstatement of Mr M Ponnampalam who had been summarily discontinued from Yarlton College, Karainagar. For the first time in their history the teachers of Jaffna came out into the streets to march in a demonstration carrying placards and shouting slogans. A respectable middle class group, chary of soiling themselves with any kind of proletarian action, they got over their traditional prejudice and resorted to a form of agitation associated with the working class. It was a new birth, and a new realization that they too were the working class and should join hands with them in future struggles. In spite of their white collar status and privileges. they were no better than servants of their employers. White collar workers in Colombo had come out to demonstrate in the streets much earlier. But this was the first time that their more conservative counterparts in Jaffna did.

Mr. Ponnampalam was happily reinstated. The manager was perhaps shocked to see so many teachers, even his own former teachers, in the role of the proletariat. Many other staid and respectable gentlemen in Jaffna certainly were. The manager of Yarlton was a good man and hastened to withdraw his notice. It was not an exploitative management and cordial relations were restored. As for the teachers, this success gave them more confidence in their strength and solidarity for the future.

The story of our job security cannot pass over the case of Mr. M. Nadarajah who had been sent out of the Pandaterruppu Hindu Board school. The association protested. Mr. Dahanayake was minister and ordered the takeover of the school unless the teacher was reinstated. The manager gave in.

The govt. had the power to take over a school and reinstate a discontinued teacher, but all these years they hadn't cared to make use of this safeguard to protect the teacher. Not that the departmental officers didn't know of all the corruption and bribe-taking and injustice going on in the name of school management. No officer in authority, no minister in power, had yet used that weapon to defend the teacher's security of tenure. Overnight Mr. Dahanayake became the idol of the teaching world. The minister's action put the manager in his place. Teachers could now fearlessly assert themselves. No manager could fire them without the due process of law. The mere threat of takeover would bring to heel even the most diehard manager.

The most recent victim was Mr. R. Panuthevan: the school, St. John's College, Jaffna. Charges of inciting his colleagues to indiscipline were brought against this teacher and two others, all three graduates. The two found other jobs, but Mr. Panuthevan dared to fight it out. Mr. Panuthevan's crime: he had moved resolutions at their Teachers' guild demanding the payment of certain claims due to some of the teachers on the staff, but wrongly withheld. Incidentally, the management paid after things began to hot up.

Mr. Panuthevan appealed to the Industrial Court which decided in his favour. The management appealed to the Supreme Court, which upheld the Tribunal's Verdict.

The hearings dragged on for years. The teacher was jobless, and had to make do with what little he could earn by tuitions. He had to borrow heavily. A part of the legal fees was found by the Teachers' Unions. His erstwhile colleagues on the staff of St. John's stood loyally behind him and contributed generously to the very end.

I quote from the judgment of Justice Mr. Wijesundera; "I agree with the learned President of the Tribunal when he says, "Action through trade unions is what every employee is legitimately entitled to in this country, and therefore cannot be urged as an act of misconduct. If the members of a teachers' guild are not permitted to air their grievances in such institutions and if they have to run the risk of losing their jobs as a result, the very justification for the existence of such institutions would be brought to nought. *There is no material placed before the Tribunal from which any inference can be drawn that the reinstatement of this teacher is detrimental to the discipline of the school. His professional competence and conduct was never challenged.*"

But the management of St. John's did not see eye to eye with the learned judge; they decided not to take him back. Their attitude

raises several doubts. Was all this expensive lawsuit a personal vendetta or an honest attempt to save the discipline of the school whatever that may be? How far is this 'extra-territorial' status of the private school in the national interest? or even in their own denominational interest? Here is a Christian management composed of very cultured people, loath to accept the findings of the highest tribunal in the land or to let bygones be bygones. "Forgive us as we forgive" doesn't apparently apply to Christian education.

More than a lakh of rupees must have been spent on this litigation. Who paid? The victim and the teachers on the one side and the parents of the school on the other. Didn't it ever occur to the management that it was a waste? Only a private school collecting high fees from the richest in the land, and circumventing the prohibition of the law against the intake of children from non-Christian homes, can afford this waste. The staff of St John's had no say in the matter, nor the parent who paid. The government couldn't intervene; it was a private school. Teachers have no security there, even though they may work as hard or produce as good results as those in the state schools.

Job security is not just the right to continue in service without the fear of dismissal troubling your dreams. It should also include a reasonable assurance of freedom from want in your old age for yourself and for your widow and minor children. This is a wider concept of job security and more in line with modern trends of thought. All the teachers in the state schools enjoy this kind of security today. Shouldn't they join hands with the teachers in the private schools to extend these benefits to them too?

The concept of job security must also include the freedom from the fear of being transferred out as a punishment. True the teacher does not lose his job, but he finds himself in a situation just as painful as joblessness. In the state schools control has been vested in the officers of the department, and most of them are sensitive to political pressures. Officers might be persuaded to transfer a teacher out to oblige an M P or any other V I P. How far can the unions resist this?

As an instance of this V. I P. pressure on the profession let me recall the Siyawasa Lottery sponsored by the late Mr. Iriyagolle when he was Minister of Education. Teachers were forced to sell the tickets

and the regional directors were his agents. Messrs. R. Sivanesan and J Santhiapillai of the N. P. T. A. openly opposed the Minister's high handed act and were sent out on transfer to difficult schools Hundreds of other teachers throughout the country opposed the scheme and refused to be the tools of the Minister, and suffered for it. No one could do a thing to halt this naked exercise of repressive power.

I remember another occasion when another Minister favoured us with an insight into his mind We were on an A C U T. delegation waiting to interview him After the usual formalities, almost the first thing he told us was, " Now, if you teachers strike, I will dismiss you." That was before the take over and job security Fortunately for the teachers, he is no longer in charge of education.

Achievements of the NPTA

A. Vaidia'ingam

The Northern Province Teachers' Association (NPTA) [is one of the, if not the oldest teachers' Association.

Its contributions in the education field and for teachers' unity are many.

It also had the good fortune to be led, guided and moulded by such eminent and broadminded educationists like S. H. Perinpanayagam, A. E. Tamber, C. Subramaniam and others.

In this article, I would like to refer to three of its most important achievements.

1. Medium of Instruction

It was inevitable that with the grant of adult franchise in 1931 there would be the demand for developing the national languages. Recognising this the NPTA was one of the first few associations to demand that mother tongue should be the medium of instruction.

With the introduction of Sinhala and Tamil as the media of instruction in our schools there has been a growth in literacy and increasing demand for higher education.

However, it is unfortunate that the economic development and social reforms had not kept pace with rapid growth in literacy and demand for higher education. Mediumwise standardisation and the educational backwardness of certain areas and of some schools even in the developed areas are a regretful reflection of this disparity. There is no doubt that these would, and must disappear in the near future.

2. Trade Unionism

For some time it was thought that trade unions were meant for only manual workers and that white collar workers, particularly teachers should have nothing to do with trade unionism.

However, at the Matara Annual General Meeting of its parent body, the All Ceylon Union of Teachers, the N P T A delegation made an impressive case for trade Unionism. The A G M. resolved to register the A C U T as a trade union.

So much so that all teachers' associations are today Trade Unions and that they too have embarked on such trade union actions, like strikes.

3. Teachers' Unity

Over a century of British rule created a wide gap between those educated in English, on the one hand, and in the national languages, on the other. The N P T A delegation had always fought for teachers' unity within the parent body.

Step by step moves were taken to achieve this objective. A joint move to submit an agreed scheme for teachers' salaries, ad hoc joint efforts on specified issues. All this paved the way for the creation of a Joint Council at first. Practical activities convinced many teachers of the need for a more representative and stable organisation reflecting teachers' unity.

It was this which led to the formation first of the All Ceylon Conference of Teachers' Unions, and later the present All Ceylon Federation of Teachers' Unions.

So far so good. A lot has yet to be done to further consolidate and stabilise this federation and ultimately form a single association for all teachers.

I am sure that, given the goodwill and the spirit of co-operation, the day is not far off when we shall have a single association for all teachers.

Even though it is now over six years since I have retired from teaching, I am firmly convinced that our teachers will achieve this objective in the not too distant future.

Teachers' Problems Today

V. Mahalingam

The teaching profession has to confront with a wide ramification of problems ranging from the problem - child, the problem parent, obstreperous student behaviour and over-crowded classes to narcotics and indiscipline engendered among the student population by politicians and their hirelings in the name of diverse causes. The problems are so multifarious, so eternal and some of which defy solution in the context of the prevailing social setup, that due to exigencies of space, it is better to restrict the issue to one important aspect of the question, to wit, the problems created by the bureaucracy.

Governments may come and go but the bureaucracy with its inordinate powers and influence, goes on ruling for ever. It is an accepted fact that the teacher has hardly any control over the bureaucratic bunglings, injustices and favouritism in matters connected with appointments, promotions and transfers, despite the existence of a multiplicity of Trade Unions. It looks as if the bureaucracy, safely and securely installed in its well-guarded barrack, is unmindful and callous to the frustration it causes daily and hourly among teachers by its acts of commission and omission. For instance, the scope of promotion and selection for higher professional education, a matter which strictly falls within the purview of the bureaucracy, is so drastically restricted for the teachers that most teachers have been condemned to stagnate at the same rung to which they were appointed first, till their death or retirement whichever occurs early, sweating and toiling for their school and the cause of education day in and day out, without providing sufficiently for their family. The phrase "Equality of opportunities" so alluring and so well enshrined in the Republican Constitution of Sri Lanka, turns out to be a meaningless verbiage as far as teachers are concerned.

How Special Posts, Principalships and other higher offices are dispensed remains a mystery enveloped in an enigma behind an iron curtain. No one appears to have the faintest degree of courage to come out with the basis on which these plumbs of office are awarded. Political patronage? Monetary incentive? Perhaps Luck? But definitely not always on well defined merit. Even those who fail to satisfy the basic requirements stipulated in the conditions of service, manage to get on to the top. Perhaps the law of Karma operates more vigorously in the Educational field than in any other. There are fit cases for a writ of Quo Warranto.

In this connection, it is pertinent to refer to a news-item which appeared in the "Ceylon Daily News" issue of September 26, 1962, under the shocking caption, "Ministry has Revised List of Trainees," Claims Professor, wherein Professor J. E. Jayasuriya of the University of Ceylon is reported to have revealed at a meeting of the Board for the Training of Teachers of the University of Ceylon that although the Department of Education of the University of Ceylon conducted an admission test for admitting post-graduate students to the post-graduate Training Course for teachers at the University and had held even a viva voce test for selecting the necessary candidates for admission, the ministry of Education had revised the list of

4

trainees selected for admission. At the same meeting, the then President of the A. C. U. T. Mr. N. Sabaratnam, in the course of a fighting speech, deplored the practice of outside authorities making inroads into the autonomy of the University and interfering with its function in matters of selection to its courses and sarcastically observed that if considerations other than merit were involved in selection to the post graduate course, all those teachers who sat the examination should have been informed of the new conditions. Even this biting exposure could not provoke the bureaucracy to an explanation by way of reply. It is interesting to note that in that fateful year, the Board decided that the University should scrap its admission test for the course and train those teachers released by the Ministry of Education. This decision by implication amounted to a vote of no-confidence on the bureaucracy. A more appropriate headline to this sordid and stinking episode should have been, "The Rape Of Higher Education."

And what was the reaction of the Minister of Education to this criticism from two well informed veterans, well armed with their ammunition of facts and figures? A discreet silence? Explains Professor J. E. Jayasuriya in his 'Education in Ceylon.' (page 181):

"Over the weeks and months, the round of tiresome travel and the mouthing of platitudes lead them (i. e. the Ministers) to a kind of mental stupor in which they become attuned to entrusting all their thinking to the officials surrounding them. The Minister becomes the prisoner of the bureaucrat and thus it comes to pass that he who had vowed to serve the masses, ignores the responsibility and becomes the servant of the bureaucrat and of the vested interests dear to the bureaucratic tribe"

Even the legislature becomes a "loud sounding nothing" vis-a-vis the bureaucrat and the vociferous politician, the champion of all causes, reduced to a cipher. To the politician an entry into the National State Assembly with a comfortable majority is the be-all and end-all of everything. The lure of a Parliamentary seat is so irresistible to the average politician that he is indifferent even when the intentions of the legislature are grossly distorted by the bureaucracy. And so long as the bureaucrat panders to the vanity of the politician and gives him an undue and undeserved place in the spheres of appointment, transfer and disciplinary control of teachers he is satisfied. The politician becomes a feudal lord in the manor of his electorate dispensing rewards and punishments through the intermediary of an obliging bureaucracy. And no wonder the frustrated teacher seeks refuge in the sanctuary of a private tutoring and continues to break the law, as if it is a dead letter.

What is the Remedy?

The following recommendations of the UNESCO concerning the Status of Teachers adopted by the Special Intergovernmental Conference in Paris on 5th October, 1966, merit the attention of the powers that be ;

Clause No. 45; " Posts of responsibility in education such as that of inspector, educational administrator, director of education and other posts of special responsibility, should be given as far as possible to experienced teachers."

Clause No 44; " Promotion should be based on an objective assessment of the teacher's qualifications for the new post by reference to strictly professional criterion laid down in consultation with teachers' organisations."

The cleansing of the Augean Stables is a sine qua non that should precede all intended educational reforms, however well meaning they may be. It is high time that the realisation dawned upon those at the steering wheel of the Ship of State that the social and economic status of the teachers, their working and living conditions, their career prospects and above all their self respect must be enhanced, unhampered by a dominating bureaucracy. A frustrated teacher is a carcass on the back of the Education Department, a disgraceful burden.

"The N. P. T. A. raised special subscriptions from its members and donated Rs 1500-00 towards the Silver Jubilee expenses of the A C U T. We hope to see the day when the union will embrace all teachers and thus become the largest and the most influential professional organization in the country"

31st Annual Report of the N. P. T. A. from the Ceylon Teacher Sept. 1946

"It may seem surprising that a compulsory system of education should have been introduced into Ceylon at so early a date as the 15th century, but unfortunately it was carried only with what now seems a very strange purpose. It was to convert the people to christianity. "To convert the benighted native" say the Dutch Records in the Archives of Colombo. "to the true reformed religion was an object which lay near its (Dutch East India Co's) heart"

A. Cumaraswamy M. A. (Lond) from the Ceylon Teacher March 1948

Extracts from the Memorandum by the N. P. T. A.

On the Status and Conditions of the Teachers

The All-Ceylon Conference of the Teachers' Unions in order to prepare a comprehensive report on the Status and Service Conditions of the Teachers is studying the various demands of the Teachers Unions on the subject and has requested the N. P. T. A. to submit its memorandum regarding it. Accordingly the Professional Committee of the N. P. T. A. met twice viz. 6-8-69 and 17-8-69 and examined the questionnaire of the conference and prepared the following memorandum.

In the first place we would like to point out that before the State take over of schools teachers of various qualifications were appointed according to

requirements whereas after the take over of schools only teachers of the following categories were appointed - (1) Pupil teachers (2) Trained teachers (3) Graduate teachers.

We strongly disapprove the appointment of pupil teachers. The derogatory practice of the appointment of teachers on an electoral basis, the downgrading of the teaching profession by the recruitment of 'cheap labour', the loss to the student community by the recruitment of untrained personnel — these being the undesirable consequences of the recruitment of pupil teachers we strongly urge that this practice be discontinued.

It is our opinion that only trained teachers and trained graduates should be appointed to schools. We feel that any plan for the admissions to the Training Colleges should include only those who have secured passes in two subjects at the G. C. E, A/L. It is regrettable that the appointment of teachers is not in proportion to the growing student population. The recommendations of the UNESCO regarding the pupil teacher ratio should be implemented. Relief teachers should be appointed in place of those teachers who go on leave.

Work according to qualifications and professional ability has not been clearly and fully defined. The current circulars to the schools on this subject make it more and more confusing. The practice of measuring teacher's competence by educational and professional qualifications, examination results, the number of days leave taken by teachers, extra curricular activities which has gained currency is inappropriate.

Our Union by accepting the educational principle that all teachers should be trained has shown the basic need for professional qualification. There should be no delay in having seniority as a criterion for promotions in the case of teachers as in the other Government departments. The examination results of the students should be no basis for judging the professional ability of a teacher. As there is no relationship between the leave granted for the convenience of the teachers and their professional qualification it would be wrong to judge ability according to the number of days' leave taken.

Nature of Professional Safeguard

Uniformity in the educational service is of the utmost necessity. In accordance with this a plan has to be drafted which would enable a teacher to obtain promotions as Education Officers, Directors of Education and Director General of Education while in service. To put uniformity of service on a sound basis it would be necessary to formulate a plan whereby Educational Officers and Directors would for a stipulated period revert back to their former posts in the teaching service and teachers and Principals be allowed to serve as Education Officers and Directors for a given period.

The Government has not categorically stated that teachers are Government servants but remains silent on this subject. In practice wherever the Government stands to benefit the teachers are considered Government servants.

but when it is disadvantageous to the Government they are regarded as non-Government servants and this method of judgment is a loss and insult to the teachers. We would like to stress the necessity for an Education Service Commission to undertake the responsibility for all matters concerning the teachers. By trade union action teachers have on many occasions been safeguarded legally and in keeping with humanitarian considerations. But when we carefully note the sudden transfer and dismissal of teachers we are forced to conclude that the teachers are at any moment subject to any great hazards. Only an Education Service Commission and a Government approved Teachers' Trade Union with full rights are the only conditions which could guarantee security of service to the teachers. These two institutions are a great boon to the teachers and would safeguard them from being pawns in the hands of politicians and free them from bureaucratic control

Discipline and Nature of Work

When there is an allegation of charge against a teacher he should be assured of a fair and impartial inquiry. He should have the right to have the inquiry being held in camera. The officer who has framed the charges must not be the inquiring officer also. The rules and procedure of inquiry must be clear and free from contradictions. The teacher against whom an allegation has been made must be granted the following before the beginning of an inquiry :

- (1) A copy of the charge sheet should be made available to the teacher.
- (2) He should be given reasonable time after the charge sheet is served, so that he could prove his innocence at the inquiry.
- (3) The right to employ an advocate or counsel of his own choice.
- (4) A copy giving the verdict, the reasons for it and the proceedings must be made available to the teacher concerned.
- (5) The right to appeal against the findings.

Teachers Rights

Teachers should enjoy all civic rights in order to do their work freely and efficiently. Political rights are a necessity for the teacher. It is deplorable that politics is being dominated by the lawyers mainly because they are independent. It is surprising that this right is denied to the teachers who do Political Science as a subject. Teachers should be granted adequate leave to contest seats in the Elections. Teachers should have the right to serve in local bodies and Parliament and get back to teaching if they prefer, without loss of service and pension rights.

The Government turns a deaf ear to our teachers' demands of salaries. Though the Government has accepted the UNESCO / ILO recommendations on salaries there is no sign of the Government trying to implement them. The teachers are left to their own organized strength to win their demands and salaries. The Government does not seem to accept the recommendations of the

Unions because they do not engage in trade union action, and even if they accept it they do not implement it. Teachers are subject to unreasonable transfers, dismissals, deprived of promotion mainly because there are no powerful trade unions and no common body to ensure justice.

Transfers

A Transfer Board should be set up immediately. The abolition of this Board is to be condemned. In short the present transfers are highly arbitrary. Such arbitrary transfers should be resisted if necessary by the joint action of all the trade unions.

Service in Difficult Areas

Difficult areas are those areas where conditions relating to transport, housing, health, water, food and climate are unsatisfactory. Teachers working in these areas should be allowed to work there only for a short period. In addition to their salaries they should be given an adequate allowance in keeping with the hard conditions of those areas. Unless the teachers concerned consent the Department should not keep them in these areas for more than two years. As far as possible new appointment should be to difficult areas only.

Teachers Salaries

Mere talk that teaching profession is a noble one will not help in raising the status of teachers. That teachers with high qualifications who are unable to secure jobs with better prospects take to teaching as a last resort is a blot and it should be removed. To make teaching attractive to persons of high qualification, high salaries should be offered. Otherwise teachers should be paid the same salaries as the other Government servants with similar qualifications. Higher salaries are the best method of raising the status of teachers.

Trained teachers are given different salary scales. As English has secured for long a prominent place that has caused salary differences which continue to persist, even after the switch over to national languages as media of instruction. Teachers if given the same training, same salaries will be conducive to efficient work. Promotions and increase of salaries should be given on the basis of qualification and experience.

“In addition to important knowledge of necessary skills education ought to enlarge the imagination, to diminish the force of prejudice, and to improve the powers of reasoning.”

— Bertrand Russell in the “News Chronicle”

Extracts from a Memorandum on Transfers Sent to the Hon'ble the Minister of Education and Director-General of Education

The Executive Committee of the N. P. T. A. has fully considered the Education Department's decision to transfer considerable numbers of Teachers out of the Jaffna Schools to the outstations in January 1968, and wishes to protest against such a mass transfer of teachers. Such transfer is unnecessary, ill-advised and will impair the standards which have already begun to deteriorate with the excessive red tape under which Schools are being managed by the officials of the Education Department.

We should like to set out below, the reasons for our protest and to pose the question whether the contemplated mass transfers could be in the interests of education in this country.

We are not aware of the basis of these transfers. In the absence of any publicised scheme of transfers the Teachers' Unions fear that all these transfers cannot be fair or free from influence.

We have not been told whether Jaffna is a surplus area in respect of teachers; but according to the Education Department, Colombo is the only surplus area. If Jaffna is not a surplus area, what is the justification behind the move to take out experienced and efficient teachers? This does make these transfers appear suspect.

It had been the practice for some time for the officers of the Education Department to consult the Teachers' Unions before making transfers. It was a sound and healthy principle of school management. But since 1965 this system of consultation has been suspended, for reasons best known to the department, and today there is no guarantee whatsoever against irresponsible transfers.

Teachers have a right to be consulted not only in the formulation of educational policy but also in the administration of education. Consultation with the teacher is a duty enforced on the Department of Education in all countries where educational standards are high. The National Education Commission recommended the setting up of District Appointment and Transfer Boards where, under the Chairmanship of the Director of Education of a region, representatives of the teachers and of the public could collaborate in appointments and transfers - admittedly the two most difficult aspects of educational administration. If their recommendation had been implemented it would have been an ideal arrangement.

'Transfers for transfer's sake' may or may not be a sound principle in any other department but teachers have never accepted the relevance of

this principle to education. It is dangerous to introduce such a routine system into educational administration. It can deaden all interest. The personal relations that have to be built up over the years between the teachers of a school and the people of the area cannot be chopped off without serious loss to the school, to the teacher and to education.

It is the duty of teachers to point to the record of the Government schools administered for years by the officials of the Department in their own 'official' way, with routine transfers at the end of a specified period. Under the system neither the Head Masters nor their assistants ever had a chance to know their schools or to give themselves up fully to their work, because they were transferred out before they could get interested in their schools or got to know the people whose children they had gone there to teach.

This is not to mean that teachers regret the take-over of the assisted schools. We reiterate our support, but urge that the take-over by itself is not enough. Statutory provision must be made now for consultation between the officers of the Education Department, the parents and the teachers, and for the participation of teachers in the administration of education at all levels.

The New Organization sought to be put into effect in January 1968 and the mass transfers also due to be effected on the same date, can very well throw out of gear the entire working of the schools. It is a warning which as teachers we ought to give to those who think they can fruitfully run their schools without consulting the men who are actually in charge of the day to day work of education at the grass roots.

Memorandum to the Hon'ble Minister of Education and the Hon'ble the Minister of Finance

We have to submit the following Memorandum based on the resolutions passed at our Annual General Meeting on the 18th November, 1966.

1. Status and Conditions of Service of Teachers

We have to complain that even today, so many years after the vesting, teachers working in the vested schools are unable to get a clear and unequivocal ruling from the authorities as to their status and conditions of service. To put it pointedly - Are teachers in vested and Govt. Schools eligible for the same rights, privileges and conditions of service as the other government servants?

It has been the experience of vested school teachers that the P. S. R. have been interpreted against and not for the teacher. Where they could have benefited as government servants they have been considered as non-government servants and thus deprived of those benefits; and conversely, they have been considered government servants wherever they could be penalized under the P. S. R. "Heads I win; tails you lose" appears to be the maxim on which officers of the department interpret the P. S. R. in respect of teachers.

We have to draw your attention specifically to the following anomalies in the treatment of teachers and other government servants :

Pensions: If teachers are government servants, they are eligible for a personal pension without contribution, a widow and orphans pension on a contribution of 4%, and the option to commute their pension. But in spite of the repeated requests of all Teachers' Unions that their pension scheme be equated in all respects to those of the government servants the authorities have remained unmoved, except to reduce the teachers' total pension contributions by 2 %. Pension Schemes have not been equalized yet; nor have the teachers' the rights to commute.

Seniority: Seniority has not been always considered as a basis for promotions. Among teachers with equal qualifications and equally good records, preference has been given, in not a few cases, to the junior candidate for promotion. Are promotions given on the whims and fancies of the officers in charge of a region, or of the M. P's ? Up to date no statement has been vouchsafed by the department as to the basis on which promotions are made, despite requests by the Unions that conditions for promotions be defined and publicized.

Transfers: Most government servants' unions have trade union representatives in the Transfer Boards of their departments, as well as regulations to govern their transfers. The teaching service is unique in that the unions have no voice in transfers nor have any regulations been framed to govern transfers. Even the Transfer Boards where there was inadequate teacher representation have been scrapped. M. P's no doubt have a big say, with the result that the teacher is tending to become a tool in the hands of politicians. This kind of bureaucratic and / or political control over the teaching profession is going to undermine the efficiency and freedom of teachers. Teachers cannot be expected to take this lying down any longer.

Acting Appointments: The P. S. R. and the F. R. define the nature, the period and the remuneration in respect of all acting appointments in the government service. Strangely enough these regulations have not been applied to teachers. Several teachers have been in acting posts as Principals for long periods, some of them even more than eight years; Why do the regulations pass them over ?

Discrimination on the basis of religion, caste or race: The P. S. R. do not discriminate on grounds of religion, caste or race in regard to appointments or promotions, but the vested schools are now being managed as if some kind of denominational control is still there in regard to promotions. A teacher's seniority, qualifications and personal ability to run a school should be the criteria for promotion not the percentage of children of a particular denomination, caste or race nor the religious persuasion caste or race of a teacher. Unless promotions are based on merit as in other departments of government service, schools cannot get the best from those teachers who have been kept on

of their legitimate promotions because of extraneous considerations; Hence to continue to pretend that teachers in vested schools are government servants, when the P. S. R. and F. R. are not being applied to them as to other government servants, is to delude the profession.

2. Special Commission to Report on Salaries and Conditions of Service of Teachers

The importance attached to any vocation or profession is largely reflected by the salaries, working conditions and other benefits enjoyed by those engaged in it. Judged by this criterion, it is evident that teachers who are often flatteringly referred to as members of a noble calling are in fact engaged in the sorriest of trades;

Teachers are entitled to the status consistent with the role they have to play in a developing country like ours. The age old injustice perpetrated on teachers with qualifications similar to or identical with those in comparable grades in the Public Service cannot be defended on any rational grounds. The pittance doled out to the swabasha qualified, the glaring disparities between similar categories of teachers, the far too many salary scales that have consistently baffled successive Salary Commissions, the incredibly low increments of some categories of teachers ... these and many other grievances call for early redress

We therefore urge the early appointment of a Special Commission to investigate into and report on the remuneration and conditions of service of teachers for the following reasons:-

- (a) A disgruntled service can never extend to the Government its willing co-operation and positive support in implementing efficiently the far reaching changes contemplated in the field of education.
- (b) The Government must deem it as its prime duty to take suitable action to halt the rapid decline in the morals of the profession; this has mainly been caused by grave frustration among its members whose salaries are comparatively low and prospects for promotion bleak.
- (c) Whereas the role of the Swabasha teacher is becoming more and more significant in the national scheme of education, the government is paying mere lip service to his importance; it is the moral responsibility of the state to put him on a firm footing financially by revising the salary scales to suit the new situation.
- (d) Only a Special Commission with expert knowledge of and familiar with the numerous problems that pertain to the salaries and conditions of teachers can resolve the intricacies that have defied solution by the Salaries Commissions in the past: In

such a Commission a practising teacher must find a place to represent the interests of the profession.

- (e) Teachers differ from other Public Servants in many respects by their nature of calling and ipso facto, the machinery for probing into their particular grievances and ensuring relief has to be an expert body of men commissioned for this important and urgent task

3. Educational Services Commission for Teachers

We would refer you to Section 361 of the Final Report of the National Education Commission 1952.

"The Joint Committee of Teachers' Unions has made representations to us on the subject of an Educational Services Commission, organized on the general lines of the L. G. S. C. which will include the entire personnel working in the public education system. We think there is a strong case for establishing such a commission both on the ground of a very large number of persons engaged in educational work and also in view of the radical administrative re-organization that we have proposed. We are impressed by the arguments that institutions like the Board of Discipline and the Teachers' Tribunal would probably function better, and could perhaps be granted wider powers when the educational services are organized under a separate Commission."

The Teachers' Associations are pressing for a separate Educational Service Commission for the following reasons -

- (a) A very large number of persons are engaged in educational work as Teachers, non-teaching staff and administrative personnel including the inspectorate. It is not possible for a single official like the Director-General of Education to be solely responsible for appointments, transfers and other conditions affecting those engaged in educational work.
- (b) An Administrative officer at the top or at the district level is always subject to political pressure and cannot function independently like a Commission. A large number of the grievances of the teachers are due to political interference or to reasons other than educational.
- (c) Unlike in the Public Services the problems affecting the educational workers must be settled without delay in order to avoid disorganization; and these grievances can be settled speedily only by a specialised agency composed of persons who have been practising teachers or educational administrators.

- (d) The teaching profession should be regarded as a technical one where the personality of the teacher and the traditions of a school play a very important part
- (e) It is proposed to bring the entire Education System under a unified control covering the whole Island. Since the money spent on education is a national investment it must be rationally and reasonably utilised in order to get the maximum benefit out of it. Neither a body like the P. S. C. nor a single individual however brilliant he may be, can deal with the complex problems arising in the Educational set up.
- (f) In view of the radical changes contemplated in the White Paper a specialised agency like the Education Service Commission can not only implement the radical proposals but also remove the prevailing grievances of teachers regarding appointments transfers, promotion and organization of school administration.
- (g) If independent boards are considered necessary to run state corporations then it is much more necessary to create a specialised agency such as the Educational Service Commission to guide and direct the national Education System.

4. Promotions and the Restoration of Special Posts

The special posts that were awarded to teachers doing special work in schools have been suspended from the time of take-over of schools. In the assisted school system each school was entitled to four special posts and these were awarded to teachers of special responsibility. And in Government schools special posts were awarded on an Islandwide scale. The special posts were the only avenue of promotion to teachers of special responsibility and from these men were appointed the Principals of several schools. With the takeover, special posts have been suppressed and the teaching profession, as a result has been frustrated. The schools have been deprived of a contented staff and the chances of training, future administrators of schools have been made slender. The teachers were looking forward for more special posts and it is regretted that even the few that were available have been suspended. We request that at least the number of special posts that were available in December 1960 be restored and all vacancies caused by resignations and death be filled immediately.

5. Acting Appointments

Officers of the Department do not consider the seniority, qualifications and merit of a teacher when they make acting appointments to Principal's and Vice-Principal's posts. Many of these acting appointments continue as acting appointments for a long time. Some of them have continued for

even eight years. Under these circumstances the senior and more deserving teachers may have to work for a long time under a junior teacher. Also the fact that a teacher has had a long period of acting service gives him a claim over others who are senior in service, but have had no chance to act.

It is neither in the interest of the service, nor conducive to good relations between the teachers and the officers to let this unsatisfactory system continue. The Union expects fairplay in the administration and demands that they should take into account seniority and merit and not any extraneous considerations even when acting appointments are made.

6. Mother Tongue as the Medium of instruction

The battle of languages has raged in our country furiously with the advent of freedom; and new facts and problems have emerged with which the educationist has to reckon. As an individual and citizen he may well be interested in the political and other implications of this issue but as an educator, one must rise above narrow political and chauvinistic considerations and influence opinion. What would be the best policy in the interest of the children's education and the release of the nation's creative impulse?

We must recognize not with regret but with joy — that there are only two national languages in our country — Sinhala for the Sinhalese and Tamil for the Tamils. The very small minorities who use other languages at home have lived long enough in our country to adopt one or the other language according to geographical, historical or cultural affinities; they present no serious problem as long as they are bona fide citizens of the country. This is neither a matter for surprise nor a matter for anxiety. Language plays a very important part in the formation of a people's culture; two languages rather than one are a source of cultural enrichment.

The first point in our linguistic considerations must be the provision of the fullest and freest opportunity for both the national languages to develop according to their genius. In theory almost everyone pays lip service to this principle and hardly anyone will dare to oppose it except perhaps a few who may for petty and communal reasons deny to a particular language even the right to exist. So far as the medium of instruction is concerned the provision in the White Paper that the mother tongue should be the medium of education is based on and backed by sound educational psychology. But to modify this cardinal principle by granting to the parents the option to choose the mother tongue other than the home language of the child (either of the national language) is an act tantamount to nullifying the basic right inherent in the principle of the mother tongue. This right, its significance and its possibilities for the child's educational development implicit in it are too fundamental to be subject to parental likes and dislikes; hence parental manipulation of this principle

clearly defeats the educational objective enshrined in the inalienable right of the child to be educated in its mother tongue.

In fact the mother tongue medium will be meaningless unless there is a statutory obligation for the state to ensure the provision of schools of equal status in both Sinhalese and Tamil throughout the country. Legislation for education in all its primary aspects is catching up everywhere and catering for the basic demands of the people. The English Education Act of 1944, in regard to education to fit the age, aptitude and ability of each child; the provision in the Constitution of India (1951) for Universal primary education; equal access to equal education — the key note of the Declaration of Human Rights (19 8) are all examples of such legislation which does not consider parental option or parental responsibility as adequate.

As it is, a serious short coming in the proposals is the absence of an obligation to provide any schools or ancillary services as a corollary to compulsory education. The present disparities and inadequacy of educational provision region-wise are a failure on the part of the state to realise its responsibilities. With Sinhala as the only official language and with the consequent advantages implicit in the situation and with inadequate schools in the country for children of either national group, parental option would amount to virtual compulsion of the parent to overlook educational consideration and adopt a medium that is not the mother tongue.

This kind of indirect coercion and contradictory situation created by the qualifying clause — parental option — should be removed if the principle of the mother tongue as the medium of instruction is to be implemented effectively.

7. Political Rights for Teachers

Even though some teachers have contested parliamentary and local elections and some may have taken an active part in these elections before the take-over of schools it should not be thought the demand for political rights is merely a demand for restoring the right to contest parliamentary and local elections. The demand for political rights is to be regarded in its true perspective.

- (a) Unlike the public servant the teacher is not called upon to implement government policy. His job is to train his pupils to play a proper role in society and be good citizens.
- (b) It is generally admitted that the former assisted schools maintained a fairly high standard of education. It may be noted that the assisted school teachers did enjoy full political and civic rights. Despite this, and more precisely because of it, the assisted school teachers did a good job of work. The political

rights he enjoyed did not prevent his concentrating on his duties and taking an active interest in the progress of his pupils. The granting of political rights to teachers cannot in anyway result in the lowering of teaching efficiency.

- (c) Teachers, whether as members of Local Bodies or as M. P's played a useful role in taking democracy to the masses. By denying political rights to teachers, an articulate and the largest intelligent section of the community is debarred from taking an active part in society. The teacher requires the right of free expression much more than anything else (at least to answer the ill-informed criticism against the teaching profession) The teacher has become the scapegoat for all the misdeeds of the officials and those in authority and even for the lack of parental interests in the children's education. The teacher must be completely free to express his views freely and frankly and develop in the children a critical and rational understanding of democracy and government. He cannot be regarded as a mere tool for the indoctrination of children.
- (d) With the takeover of a number of activities by the state, and the establishment of corporations embracing a large proportion of articulate employees and the consequent denial of full political rights to them, there is no longer any democratic public opinion to act as a check on officialdom.
- (e) Denial of political rights consequent on the vesting of schools has compelled and is compelling the teacher to become a tool in the hands of the M. P. or the V. I. Ps of the area.

We shall be glad to have a chance to discuss all these matters at an interview, early.

Note: The entire memorandum was piloted by the N. P. T. A.—Editor.

* The vast majority of secondary teachers, the uncertificated teachers and Certificatid teachers are suffering from a sense of frustration. They are not allowed to contribute for pensions. Their salary is a pittance. Is this the state of affairs consonant with educational efficiency? A secondary school needs graduates. In Ceylon the graduates are fighting shy of the teaching profession. This is a most unsatisfactory situation. If it is not remedied the quality of education will deteriorate with dire consequences to the country which no sane Govt. can afford to ignore.

— A. E. Tamber, December - 1950

Space Donated by

Palm Products
Co - op - Society Ltd.
CHAVAKACHCHERI

Phone: 7042

VISIT

NEW JEWEL PALACE
KANNATHIDY — JAFFNA

சிறந்த வேலைப்பாடுள்ள
தங்கப் பவுண் நகைகளுக்கு
சிறந்த விலை

புதிய ஆபரண மாளிகை
கன்னாதிட்டி : யாழ்ப்பாணம்

முத்து டெக்ஸ்ரைல்ஸ்

142, கே. கே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்

முத்து அன் சன்ஸ்

69, நவீன சந்தை
யாழ்ப்பாணம்

எங்களிடம்
தரமான பிடவைத் திணிசுகளும்
நெடிமேட் உருப்புகளும்
மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

FOR GUARANTEED PURE ALUMINIUM WARES
ELECTROPLATING AND PADLOCKS & MORTICE DOOR-LOCKS

Visit

YARL METAL INDUSTRIES
250-254, K. K. S. ROAD
JAFFNA

Phone: 7049

BRANCHES:

63, Bankshall Street
COLOMBO

Phone: 26150

Yarl Metal Sales Centre

6, Model Market
JAFFNA

Phone: 7596

Consolidation of Teacher Trade Unions N. P. T. A.— 1960 - 1974

V. Sivasupramaniam

The era beginning with 1960 was a testing time for the N. P. T. A. for it had to fight hard to safeguard the rights and freedom of teachers the profession had won over the years and which the N P T A and other Unions had been jealously guarding. There was great fear that with the Take-over of schools the freedom of the teacher as a social leader would be lost and he would just be "yes man" of the state. In the words of the N P T A. veteran A. E. Tamber "a caged and confined species of human automats could hardly fill the role of youth leaders. It will be the end of liberal education" and again.

"The thumb rule application of the P. S. R. to the teachers would jeopardise the greater cause of education and deprive national leadership of enlightened and integrated personalities."

(*Ceylon Teacher*—September 1961)

Although the N. P. T. A. felt that the take-over of schools was inevitable, it mustered strong opinion to bargain with the government to preserve the essentials for a teacher to maintain his independent personality in society because teachers need freedom to exercise their full influence on the disposition of young minds. The mind of the N P T A was well reflected by another veteran of the N P T A Mr. N Sabaratnam who commented editorially in the September 1961 issue of the 'Ceylon Teacher':

"And yet these obsolete regulations will be the Procrustean bed to knock him off his civic and political rights and "TUNE HIM" to the symphony of the state."

The take-over of assisted denominational schools by the Government in December 1960 brought about a vast change in the attitude and pattern in the relationship of the N P. T. A with the Department of Education; consequently organisational changes were brought about to fit in with the changed pattern of educational control in the country. Earlier the teacher organisations together with the goodwill and guidance of the state machinery confronted the denominational management towards establishing their rights, but with the take-over of schools there was a change of management overnight. It was a tremendous challenge to the teachers' unions to fight the state machinery to win their rights, to fight central and bureaucratic control and at times to fight those who took anti-teachers union attitude. Hence in the period after 1960 it became inevitable for many teachers' organisations to come together and make a united effort in fighting their demands which in turn helped the growth of a strong Teacher Trade Union movement. The N P T A has a proud record of leadership in the new movement the seeds of which were sown in 1954 when the A. C. U. T. was registered as a Trade Union.

When larger number of teachers opted to become teachers in government and Director-managed schools and although the A. C. U. T. (Government) was formed in 1962 to accommodate this new group of teachers the larger bulk led by the N P T A went to form the National Union of Teachers in 1963. This body eventually became the actual successor to the A. C. U. T. In the same year the teachers who

were in schools which opted to go private banded themselves into the N P T A (P) and worked with the N P T A in the Examination council and the Benevolent Fund but functioned differently for Trade Union work.

1970 was the Golden Jubilee year of the A C U T - N U T and it was celebrated in Colombo on an all Island level at a Jubilee Dinner with the Hon'ble Dr Badiudeen Mahmud the Minister of Education as the Chief Guest. The N P T A celebrated the occasion with Mr. B. Y. Tudawe, Junior Minister of Education as the Chief Guest and also issued a special number of its Journal "ASIRIYAR ULAGAM."

In 1970 the N P T A Constitution was so amended as to make the Union broad based and an innovation was made making the school units as constituent members of the Union thus providing for more effective participation in Union affairs. Instead of the six branches of the N P T A another branch was formed at Thenmaradchy. To promote Trade Union solidarity the N P T A started working in close collaboration with the allied Trade Unions such as the G. C. S. U.

The fast changing pattern and trend of Trade Unionism necessitated the mustering of strength on a national level to fight the cause of the teacher and the N P T A made numerous moves not only to work in close collaboration with the other Unions but also to bring in other possible mergers. It might be proudly mentioned that the N P T A spear headed the move and there was successful collaboration between the N U T and the Union of Secondary Trained Teachers which in turn gave birth in 1972 to a single Union named the Ceylon Teachers Union.

During the period under review there were strong moves for unions in the North to understand one another and work together for the common cause. There was a serious attempt for the NPTA to merge with other Unions in the North on a linguistic basis but the national basis on which our union functioned did not favour such a merger. The foundation for Trade Union solidarity was laid when the N P T A started working at a Joint Council level with the N C T T A and the N C G T T A and also organised May - Day rallies jointly. This Joint Council was later enlarged to cover other Unions as well. It is to the credit of the Joint council that joint evidence was led before the N E C. The efforts to work jointly were crowned with success when in 1967 the All Ceylon Conference of Teachers' Unions was formed due to the untiring efforts of the N U T, A C T T U and the S L J G S which later commanded the membership of eight Teachers' Unions and which

then held hopes of ushering in a single Union for the teaching profession. For the first time in the history of Teacher Trade Unionism in our country the Conference mustered enough strength and put forward the minimum TWELVE DEMANDS and held a mass rally in Colombo where eleven Teacher Trade Unions spoke with one voice for the demands of the teacher. The conference organised the "GURU DHUKKA" Exhibition in Colombo in October 1969 to portray the humiliation and the travails the profession was subject to; it succeeded in creating public opinion for the Teaching Profession. It might be proudly mentioned that the conference honoured the N P T A by inviting the veteran N P T A leader, and prominent educationist Mr. S. Handy Perinbanayagam to declare the exhibition open. It was quite an achievement that the A C T T U was able to present a single memorandum on Teachers' salaries. The N P T A succeeded in its efforts for the formation of the northern branch of the A C C T U to foster healthy relationship among the Unions in the North.

The N P T A, in keeping with its tradition, had not only been putting forward demands to uplift the underdog in the profession but also been trying to educate its membership through various memoranda, seminars and discussions on the rights and duties of the teacher. Teacher participation in educational administration, Teacher consultation, Political rights to ensure freedom in Education, Parity of salary scales and parity of pensions. Training of all untrained teachers, Removal of language discrimination in the fixing of scales, Minimum basic salary of Rs 120/-, Teacher Transfer Boards, Establishment of an Educational Service Commission, Accepted basis for promotions, Acceptance of the UNESCO / ILO recommendations on the Status of Teachers and the setting up of an Education Council on the lines of the Medical and Bar Council to formulate a code of conduct for Teachers were some of the demands which the N P T A had been fighting for; many of these were later embodied in the A C C T U'S "TWELVE DEMANDS"

For quite a few years after the state Take-over of schools the most embarrassing problem was Teacher Transfers over which many Teachers' Unions could not see eye to eye with one another. The N P T A was at the receiving end in that the membership was shaken up due to sudden transfers not based on any accepted basis. The longstanding myth that the North had an excess of teachers made the problem more chaotic and the charge unjust; and this vexed problem sapped the time and energy of the N P T A not a little. In short the N P T A opposed the principle of "Transfer for Transfers sake". The Union at a

certain stage had to fight its battle all alone and did a lot of lobbying in addition to protest meetings, memoranda and interviews. The attitude of the then Hon'ble Minister of Education drove us to desperation and as a last resort, we sought the help of two leading Tamil Parliamentarians the M P for Jaffna Mr G G. Ponnampalam Q C and the M. P. for Kankesanthurai Mr S J V Chelvanayagam Q. C who really took up our cause and championed it very forcefully. The absence of a widely accepted scheme of transfers had been our drawback so much so that the transfer of teachers served as an effective weapon in the bureaucrats' hand for penalising teachers. For the first time, thanks to the efforts of the A C C T U, a common scheme for the transfer of teachers was formulated and handed over to the Hon'ble the Minister of Education in 1970. At least a good start had been made by the united efforts of the various Teacher Trade Unions.

The Siyawasa Lottery organised by the Government was a big challenge to our Profession in that our status as educators of the nation was at stake. It might be proudly mentioned that our membership took up the challenge with confidence and fought it to the last thus ensuring the dignity of the teacher. The N P T A strongly campaigned that sale of lottery tickets should not be imposed on teachers and consequently two of our officials Messrs J Santhiapillai and R Sivanesan were victimised and sent on immediate transfer to remote stations in the hill country. Our Union, together with other Unions, fought this victimisation at different levels, to the extent of instituting a lawsuit before the Supreme Court. The matter was also taken up at the Prime Ministerial level.

The call of the Union to its membership was well answered when on the 23rd of September 1969 the entire profession in the North rallied round and staged a marathon march through the Jaffna town and held a mammoth meeting in the Jaffna Town Hall against this victimisation with the two Tamil leaders of rival parties Mr G G Ponnampalam Q. C and Mr S J V Chelvanayagam Q C on the same platform to champion the cause of the teacher. It was the 'EVENT' of the year for the N P T A and all these protests were answered in the form of redress when the new Minister took over in 1970.

Another challenge to the Union came up in the form of victimisation at St. John's College, Jaffna; Mr R. Panuthevan was wrongfully dis-

continued by the management for having spoken up at the Teacher's Guild for the group of teachers who were not paid their scales of salary. The N P T A took up his cause and formed a special Committee with the active participation of all the Teachers' Unions in the North. This Joint Council held a massive meeting in the Jaffna Town Hall on 1-3-1968 to protest against this wrongful dismissal. This dispute was taken up in the District Court and the Labour Tribunal; and finally after almost eight years of continuous struggle, the Supreme Court upheld the judgement of the Labour Tribunal that the dismissal was unwarranted and that Mr. Panuthevan who fought this battle on a matter of principle, at a great personal loss to himself should be reinstated with back wages. Finally in lieu of re-instatement he was compensated and back wages paid by the management according to Court decree.

We could proudly record that this teacher's case was fought with the active goodwill of the teaching world in the sense that almost all the teachers took it as their own battle and contributed liberally towards the "SAVE THE TEACHER FUND" launched by the Joint Council. Mr. Panuthevan's prolonged lawsuit speaks well of the Teachers of the North and other sympathisers who answered the call of the Joint Council to help finance the case. Mr. Panuthevan's victory could be called a landmark not only for the teaching profession, but also for the entire working class of Sri Lanka. The Judgement clearly pointed out that a teacher had the complete freedom to take up the professional cause in the Teachers' Guild and the N P T A feels honoured that it has championed a noble cause in the case of Mr. Panuthevan.

During this period the N P T A Journal "ASIRIYA ULAGAM" was fortunate in having enthusiastic editors who very successfully used this journal to educate the membership on matters of topical interest. The publications in 1967 through tables, charts and diagrams pinpointed the disparity of salary scales between comparable grades. It was a masterpiece engineered to impress upon the Government the lower scales of salaries paid to teachers in our country.

It was through continuous agitation that teachers were brought under the Pension Scheme in 1928, W. & O P. in 1951 and Pension for Uncertificated teachers in 1954. The climax of all the

years of struggle came in with the teachers being brought under the Civil Pension minute in April 1970 thus bringing the teachers on par with other State employees regarding pension benefits.

Another milestone in the Teacher Trade Union Movement of which the N P. T. A. could be proud was the unanimous acceptance by the Parliament of the Declaration on "The Status of Teachers" formulated by the UNESCO / ILO. The Union is grateful to Mr. M. Sivasithamparam, former M. P. for Uduppiddy for piloting it through in Parliament.

The acceptance of the Scheme of Transfers and the setting up of Transfer Boards with Union representatives at Central, Regional and District level, although it did not function as long as it was expected, were matters of which the N P. T. A. could rightly be proud.

The right to use School Halls for Teacher Trade Union meetings, deduction of Trade Union dues from salary sheet, full pay study leave facilities, payment of increments during training, full pay maternity leave and Union representation at inquiries are some of the many benefits for which the N. P. T. A. had been agitating for a long time and which were won through joint and sustained effort.

Internationally, our Parent Unions' affiliation with the International Federation of Free Trade Unions brought in many outside contacts and the N. P. T. A. had its share in sending many of its members to represent our country in many International Conferences.

In 1960 the late S. V. Balasingam represented us at the Annual Assembly of the W C O T P in Amsterdam.

In 1961 the late S. P. Nadarajah represented us at the Annual Assembly of the W C O T P held in Stockholm and in 1968 Mr. K. Arunasalam represented us as the only delegate from Ceylon at the Blackpool Annual Conference of the N U T of England. In July 1970 Mr. R. Sivanesan was a delegate to the I F F T U. Sessions held in Germany and subsequently to the same Sessions held in December 1970 in Malaysia. Mr. E. Sabalingam and Mr. S. Sivasubramaniam represented us. Again for the Sessions held in April 1972 in Bangkok we were represented by Mr. S. Mahesan and Mr. M. Perayiravar.

It is in the fitness of things that the N P T A. had decided to publish a Souvenir to mark its Diamond Jubilee thus providing an opportunity of looking back on its proud achievements over the period

of years. It is the hard toil, dedicated service and singleness of purpose of our membership that kept up the morale and standards of our profession so high over the years despite many attacks from numerous quarters. It is at this point that we should rededicate ourselves to the betterment of the child and to upgrade the quality and professional standard of the teacher.

Dr. N. M. Perera at Sem'nar

Speaking at the seminar on "Education for National Integration" at the Royal College Hall, Dr. N. M. Perera said that with Ceylon going down the slippery slope of racial and communal separatism it had now come to pass that only a Kandyan Sinhalese could obtain a govt. job. From this it was only a short slip to when only a Goigama Kandyan Sinhalese Buddhist would get employment.

The Seminar was organized by the ACUT, on the initiative taken by the Northern Province Teachers' Association.

Mr. Wilmot Perera presided. Mr. N. Sabaratnam, President ACUT, welcomed the delegates and the guest speakers.

Dr. Perera dwelt at length on the Economic and Social Factors of National Integration. "The standard of living was very low in Ceylon. To raise the standard the urgent need was rapid economic development. Cuba with a population of 6,500,000 has 25,000 students in Havana University alone. The Peradeniya University was already refusing admission on the grounds that there was no room" exclaimed Dr. Perera.

Mr. S. A. Wijayatilaka said that it was the duty of every teacher to guide the students on set principles and to prevent their being like driftwood in the sea. It was unfortunate he said that a large number of teachers of both sexes today had mistaken their vocation.

Mr. D. H. Panditha Gunawardena, Mr. K. Nesiah, Rev. Havenopola Ratnasara and Mr. L. Mettananda spoke.

Mr. Wilmot Perera in winding up said that he was hopeful that language differences would be settled and complimented the teachers in the North for their leading role in organizing the Conference.

சிறந்த முறையில்
மும்மொழிகளில்

அச்சு வேலை செய்வதற்கு

ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம்

288, ஆஸ்பத்திரி வீதி

::

யாழ்ப்பாணம்

வைர விழாக் கொண்டாட்டத்திற்கு எமது நல்லாசிகள்!

மில்க்வைற்

தயாரிப்புகளுக்கு

நீங்கள் கொடுக்கும்

ஆதரவு

நாட்டின் பொருளாதார

வளர்ச்சிக்குக்

கொடுக்கும் ஆதரவாகும்.

ந
ல்
வ
ழ்
த்
து
க்
க
ள்

நாமகள் அச்சகம்

319, கே. கே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்

Drugs Imported by

STATE PHARMACEUTICALS CORPORATION OF SRI LANKA
are available for **WHOLESALE**

at

The Jaffna Co-operative Stores Ltd.

420, Hospital Road

::

JAFFNA

TELE { Grams : 'LAKSHMI' Jaffna.
Phones : 438, 370, & 537.

வடமாகாண ஆசிரிய சங்கமும்,
வடஇலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கமும்

த. இராசேந்திரம்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் மிஷனரிமார் இலங்கையில் அரசினர் ஆதரவுடன் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தனர். கலாவிருத்திச் சங்கங்கள் மூலமும் சிலபாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தன. 1869 ஆம் ஆண்டளவில் அரசாங்கம் இவைகளை எல்லாம் கலைத்ததும் வித்தியாபகுதியாரின் பொறுப்பில் பாடசாலைகள் விடப்பட்டன.

1911-ஆம் ஆண்டில் தெல்லிப்பழையில் ஆசிரியர்களையும் கல்வி அபிமானிகளையும் கொண்டசபை ஒன்றினால் கல்வி, ஆசிரியர், பாடசாலை முதலியன சம்பந்தமான விடயங்கள் கவனிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும், அறியக் கிடக்கின்றது. இந்தக்

காலத்தை அடுத்தே வடமாகாணத்தில் உள்ள ஆசிரியர், கல்வியில் அக்கறையுள்ள பெரியார்கள் ஒன்று கூடி "வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம்" என்ற ஓர் அமைப்பை உருவாக்கினர்.

1921-ஆம் ஆண்டு இலங்கைச் சட்டசபைக்கு வாக்களிக்கும் முறைமூலம் பிரதிநிதிகள் தெரிவு நடைபெற்றபோது, ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளும் மதிக்கப் பட்டன. அதே ஆண்டிற்றான் வடஇலங்கைச் சுதேச பாஷாபிமான சபையும் உண்டாக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு சபைகளையுஞ் சேர்ந்த ஆசிரியர்களின் முயற்சியால், 1922-ஆம் ஆண்டு ஆங்கில - சுயபாஷா ஆசிரியர்களுக்கு உதவி நன்கொடைப் பணமும் வேதனமும் கூட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அறிகின்றோம்.

வட இலங்கைச் சுதேச பாஷாபிமான சபை வடஇலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கம், எனப் பெயர் மாற்றிக் கொண்டாலும், அன்று தொடக்கம் ஆசிரியர்களுடைய கல்வித் தேவைகள், சம்பளம் போன்ற பல விடயங்களிலும், வடமாகாண ஆசிரிய சங்கத்துடன் சேர்ந்து பல கல்வித் தொண்டுகளையும் செய்து வந்ததை வடபகுதியிலுள்ள ஆங்கில தமிழ் ஆசிரியர்கள் இன்றும் நினைவு கூர்ந்து பெருமைப்பட்டு வருகின்றனர்.

வடமாகாண ஆசிரிய சங்கமும், வடஇலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கமும், காலத்துக்குக் காலம் இணைந்து தொழிற்பட்டும், தனியாக இயங்கியும் இலங்கையின் கல்விச் சரித்திரத்தைப் பெரிதும் மாற்றியமைத்துள்ளார்கள் என்பதற்குக் கடந்தகால இலங்கையின் கல்வி, பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள் இவற்றின் வளர்ச்சி தக்க சான்றாக அமையும்.

வடஇலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்க நிர்வாகிகளும் வடமாகாண ஆசிரிய சங்க நிர்வாகிகளும் பலமுறைகளில் ஒன்று கூடிக் கல்விப் பிரச்சினைகள், பாடசாலைச் சீர்திருத்தங்கள், ஆசிரியர் வேதனம், பென்சன், விதவைஅனாதைப் பென்சன், போன்ற பல விடயங்களில், நல்லமுடிவுகளை எடுத்து அவற்றை அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி ஏற்கச் செய்து மதிப்போடு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

அக்காலத்தில் கல்விச் சட்டங்கள் ஆங்கில, சுயமொழி என இரண்டுபிரிவாக இருந்த போதிலும் ஆசிரிய சங்கங்கள் பரஸ்பரம் ஒன்றுபட்டு ஒரு பகுதியினரை, மறுபகுதியினர் நன்கு விளங்கிக் கல்விக்காகவும், ஆசிரியர்களுக்காகவும் பெரிதும் உழைத்து வந்தார்கள். அகில இலங்கைக்குமே வழிகாட்டியாக, இக்கல்விப் பெரியார்கள் உழைத்து வந்ததோடு கலைவிழாக்கள், பரீட்சைகள், பேச்சு, கட்டுரை பாட்டுத் திறனாய்வுப் போட்டிகள் வைத்தும், நாட்டின்வளர்ச்சி, ஆசிரியர் மாணவர் மேம்பாடு என்பவற்றிற்காகவும் பெரிதும் பாடுபட்டனர்.

வடஇலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கமும், வடமாகாண ஆசிரிய சங்கமும் இணைந்த கூட்டுச்சபை நீண்டகாலம் நடாத்திவந்த ஐந்தாம் வகுப்புப் பரீட்சை, வடபகுதிப் பாடசாலைகளில் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வந்தது. மேதினக்கொண்டாட்டம், ஆசிரியர்தினம், கல்வித்தினம், கலைவிழாக்கள் யாவும் இருசங்கங்களின் கூட்டு முயற்சியாகவும் நடைபெற்று வந்தன.

அகில இலங்கைத் தமிழாசிரிய சங்கமாக வடஇலங்கைத் தமிழாசிரியசங்கம் விரிவடைந்த போதும் அகில இலங்கை ஆசிரிய சங்கமாக வடமாகாண ஆசிரிய சங்

கம் வளர்ச்சியடைந்த பின்னரும் வடபகுதியில் வளர்க்கப்பட்ட ஓர் உணர்ச்சி, கவ்வி யாளர்கள் மத்தியிலும், பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர் மத்தியிலும் நிலவி வந்ததை அரசாங்கம் பாடசாலைகளைச் சுவீகரிக்கும் வரை இருந்தமையை யாரும் மறந்து போகமுடியாது. சமீபகாலம் வரை இந்த இரு ஆசிரிய சங்கங்களும் மிகவும் அன்னியோன்யமான முறையில் வளர முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன.

ஆசிரியர்களுக்குப் படியேற்றத் தடை, பதவி உயர்வுத்தடை, சிங்களமொழித் தேர்ச்சி முதலியன வற்புறுத்தப்பட்ட போது இந்த ஐக்கியம் மேலும் வலுவடைந் தது.

அகில இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கம், அகில இலங்கை ஆசிரிய சங்கம், பின் தேசிய ஆசிரிய சங்கம், ஸ்ரீலங்கா ஜாதிக குருசங்கம் என்ற மூன்று சங்கங்களும் ஒரே கூட்டுச் சபையாக 1962-ஆம் ஆண்டு கொழும்பிற் கூடி ஒரு சரித்திரத் தையே உண்டாக்கின என்றால் அது மிகையாகாது. ஆசிரியருடைய பலவித உரிமை கள் தொழிற்சங்கரீதியில் ஊர்வலங்கள், கோஷங்கள், கூட்டங்கள், பிரசுரங்கள், மனுக்கள் மூலமாக வற்புறுத்தப்பட்டன. ஆசிரியரின் 12 அம்சக் கோரிக்கைகளிற் பல அக்காலத்திற் பல உத்திகளாலும் எடுத்தாளப்பட்டு வற்புறுத்தப்பட்டமையால் இன்று ஆசிரியர் பல உரிமைகளுடனும் வாழுகின்றனர். நியாயமான சம்பளத் திட்டங் களும் இக்காலத்திலேயே வழங்கப்பட்டன.

வடமாகாண ஆசிரிய சங்கமும், வடஇலங்கைத் தமிழ் ஆசிரிய சங்கமும் இந்த ஒற்றுமையை மேலும் வளர்க்க வடஇலங்கையில் ஓர் கூட்டுச் சபையை அமைத்து அதற்கு அநுசரணையாக இலங்கையிலுள்ள ஏனைய ஆசிரிய சங்கங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டன. அகில இலங்கை மட்டத்தில் தாய்ச்சங்கங்கள் இணைந்ததைப் போன்று வட இலங்கையிலும், அரசினர் பாடசாலை ஆசிரிய சங்கக் கிளை, ஸ்ரீலங்கா ஜாதிக குருசங்கக் கிளை, இஸ்லாமிய ஆசிரிய சங்கக்கிளை ஆகியவைகளும் மேற்படி கூட்டுச் சபையுடன் இணைந்து தொழிற்பட்டன.

ஆசிரியர் அனைவருக்கும் ஒரேதொழிற்சங்கம் அமைய வேண்டுமென்ற குரல் அவ்வப்போது பல பெரியோர்களால் எழுப்பப்பட்டபோது சம்பள வேறுபாடு, மொழிவேறுபாடு அதற்குத் தடைகளாக இருந்து வந்தன. சம்பள வேறுபாடு ஓரளவு தீர்க்கப்பட்டுவிட்ட இந்நேரத்தில் சிங்கள, தமிழ் ஆசிரியர் யாவரும் மொழி வேறுபாட்டுக்கும் சுமுகமான ஒரு முடிவைக் கண்டு, பிரிவினைகளை முற்றாக நீக்கி ஒரே ஆசிரிய சங்கமாக இலங்கையில் இயங்க எல்லா ஆசிரிய சங்கமும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்வதுடன் நிறுத்துகிறேன்.

“ஆங்கிலத்தையும் ஆங்கிலேயரையும் எமக்குத் தனித்த ஆதர்ஷ் மாகக் கொள்ளாது, எமது தேவைகளுக்கும் இயல்பிற்கும் ஏற்ப விஞ்ஞானக் கல்வியை வளர்த்தல் வேண்டும்.”

கலாநிதி க. கைலாசபதி
ஆசிரிய உலகம் — சித்திரை 1967

Security of Tenure in Private Schools

R. Banuthevan

More than eight years had to pass before it could be established that *I had the right to say what I said and I had the right to do what I did*. This was the essence of the legal battle that followed the termination of my services from the Staff of St. John's College, Jaffna. Though the dispute in its origin centred round certain economic demands put forward by the teachers at St John's College, this aspect came to be completely overshadowed by the issue of democratic rights brought to the forefront by my discontinuance.

The main ground on which the management discontinued me was that at meetings of the Teachers' Guild, I moved resolutions calling for direct

action. In the fight that ensued, the Teachers' Unions took up the position that I had the right to move such resolutions. The management denied that I had any such right. This is what the Labour Tribunal has said in its order which was subsequently upheld in Appeal by the Supreme Court of Sri Lanka:

"... .. One of the primary aims of the Guild was the furtherance of the welfare of its members and in this regard the members had the liberty to speak freely. As this is a fundamental right of free citizens in a free country I do not think that this could be urged as a reason for the termination of an employee's service"

"If the members of the Guild are not permitted to air their grievances in such institutions and if they have to run the risk of losing their jobs as a result, the very justification for the existence of such institutions would be reduced to nought"

"The mover of the resolution having felt that a wrong has been done in underpaying these teachers had attempted to urge upon the Guild to take appropriate action; and I see absolutely no harm in moving such a resolution. In any event it should not be held against an employee, and cannot be urged as a reason for the termination of his service."

In conclusion, the Tribunal held my discontinuance to be unjustified and ordered reinstatement. However, it ordered payment of a compensation of Rs. 35 000/- in lieu of reinstatement. The employer appealed against the order of the Labour Tribunal to the Supreme Court which dismissed the appeal.

In endorsing the verdict of the Tribunal, the highest Judiciary in the Island commended some of its findings:

"Action through his Trade Union is what every employee is legitimately entitled to take in this country and therefore cannot be urged as an act of misconduct"

"The resolution taken as a whole does not create the impression that the primary intention of the mover of the resolution was to disrupt the administration of the institution,"

"It is clear from the evidence that such resolutions have emanated from grievances of teachers themselves and that they have been moved with a view to get them adjusted to the best possible advantage to the members"

The College exercised its option to pay compensation. The management refused to reinstate me in spite of several requests from Teachers' Unions. The employer realised that it was cheaper to pay Rs. 35,000/- than to reinstate a Trade Union activist. It is time the Teachers' Unions realised this fact.

The state of industrial law in this country is such that an employer can unjustifiably discontinue Trade Union activists and then pay financial compensation. Money and not man, seems to be the yardstick of industrial justice in the prevailing set-up. An employee's right to his job is sacred. Money cannot compensate the loss of a job. Wherever a termination is held to be unjustified, it should be mandatory on the employer to reinstate the employee. What Labour wants is security in the job, not charity.

Teachers' Unions may feel jubilant that we won a case. But the stark reality is that we have lost the fight for reinstatement. It is true a chapter is closed, but the struggle is not over.

"The battle of freedom is never done and the field never quiet."

"Surely the evolution and communication of Scientific thought are not conditioned by familiarity with just one favoured language.. If other European tongues like Swedish spoken by a population of 6½ million, Danish spoken by 4½ million, Norwegian spoken by 3 million can be vehicles of scientific thought, it is difficult to see why Tamil and Sinhala are not suitable for either the absorption or dissemination of scientific knowledge."

S. Handy Perinbanayagam, August 1953

III

"A salary is not merely economic wherewithal for a person's livelihood. It is also the index of the value society places upon a person's work. To pay a graduate teacher less than his counterpart in the public service is to declare that society regards a public servant's work as socially more worth-while. No amount of prize day platitudes can conceal the fact and we teachers should not allow ourselves to be gulled by these insincere salves to our self-esteem."

S. Handy Perinbanayagam, September 1953

The N. P. T. A. Examination Council

C. Vyramuttu

With the discontinuance of the Junior School Certificate Examination by the Department of Education, the N. P. T. A. felt that a common Examination at the end of the middle school stage would help to maintain standards and in 1945 set up an adhoc. Committee to conduct the Examination. In 1945, *Twenty three Schools* participated and there were 590 Candidates who sat the Examination. Besides the I S C Examination, it also conducted a common Examination for pupils in Std. V. This was later conducted in collaboration with the North Ceylon Tamil Teachers' Association

In subsequent years the N P T A Ex. Co. elected an Examination Council with its own Secretary to be in overall charge of conducting the Examination. This body elected a sub committee of its own

which became the main body responsible for all details connected with the conduct of the examinations. In a few years, this body perfected its own machinery for this purpose from the setting of standard question papers to ensuring fair and uniform marking of all scripts and discharged its functions with such efficiency and acceptance that the examination became very popular and earned the recognition of schools even outside the Jaffna district. Mannar Trincomalee & Patticaloa also began presenting candidates for the examination. In the fifties there were more than two thousand five hundred candidates sitting the examination. The certificates issued by the Council came to be recognised by Government Departments and private employers.

The Council did not confine its activities to the conducting of the examinations. In consultation with the Heads of Schools during periodic conferences it introduced new subjects for examination involving practical work - subjects like clay and metal work, wood work etc. It also helped to introduce Social Studies as a subject in the middle school and drew extra detailed scheme in Social Studies for Grades Six, Seven & Eight.

By its scheme of awarding prizes for candidates who attained first, second and third places at the examination and prizes for individual subjects and in addition merit - certificates for candidates, reaching a high standard of proficiency in the examination as a whole, the Council encouraged a very healthy rivalry among students and helped to maintain high standards.

With the introduction of the Swabasha medium, the standard of English in most schools recorded a downward trend. The number of failures in English became alarmingly high and the number of failures in the examination as whole, too was high, English being one of the compulsory subjects. To improve matters, conferences of School Heads and teachers of English were held and steps were taken to improve the teaching of English in schools. Seminars for teachers of English were organised and the new structural approach to the teaching of English was popularised.

One more field in which the Council interested itself needs to be mentioned. Often the question papers set at the S S C and later G.C.E. Examinations were found to be wanting and the Council had panels of experienced teachers set up to study these papers and their criticisms were, when necessary forwarded to the Commissioner of Examinations who often acknowledges their usefulness.

In the new setup the Examination Council has ceased to function as it used to. But the Council and the N. P. T. A. may well look back upon its actions with a sense of pride as a worthwhile & unique service rendered to the cause of Education.

SPACE

DONATED

BY

NORTHERN PROVINCE

SCIENCE TEACHERS' ASSOCIATION

வட மாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தை மேன் மேலும் வளர்க என
வட மாகாண ஆசிரியர் சகாயநிதிச் சங்கம் வாழ்த்துகிறது.

வட மாகாண ஆசிரியர் சகாய நிதிச் சங்கம்

(உரைவுறுதல் : ஆரம்பம் : 1933)

தற்போதைய அங்கத்தவர் தொகை 750க்கு மேல்

30 வயதிற்குட்பட்ட நிரந்தர ஆசிரியர் எவரும் அங்கத்தவராகலாம்
மாதச் சந்தா ரூபா 4/- மட்டுமே

இன்றே அங்கத்தவராகி, உங்கள் பிற்காலத்திற்கும் உங்களைச்
சார்ந்திருப்போருக்கும் சகாயம் தேடிக்கொள்ளுங்கள்.

விதிகள், விண்ணப்பப் பத்திரம் என்பவற்றிற்கு கீழ்க்காணும் விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

கரியதரிசி,

வ. மா. ஆ. ச. நி. சங்கம்

19, பழம் வீதி, கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

சங்கத்தின் வைர விழா

இனிது நிறைவெய்த எமது உள்ளங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்
மனங் கவரும் வண்ண விளையாட்டுப் பொருட்களுக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்.

திசா ரோய்ஸ்

மது விளையாட்டுப் பொருட்கள் உற்பத்தியாளர்

TISA TOYS

70, Manipay Road

70, மாணிப்பாய் வீதி

JAFFNA

யாழ்ப்பாணம்

பரி. யோவான் கல்லூரியில் உரிமைப் போர்

இ. பானுதேவன்

ஆசிரியர் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் பரி. யோவான் போர் அழியா இடம் பெற்றுள்ளது. காலத்தால் நீண்டதாகும்; எட்டு வருடங்களாக நடைபெற்றது. ஆசிரியர் சங்கங்களின் விரோதியாக விளங்கியது பலம் வாய்ந்த தனியார் நிறுவனமான யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரி நிருவாகமாகும். 'இதுவே ஆசிரிய சமூகம் பரந்த அளவில் ஆதாவு நல்கிய போராட்டமுமாகும். இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றம் வரை இவ்விவகாரம் சென்றது. இவ்விவகாரம் ஆசிரியர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மையமாகக் கொண்டதாகும்.

“.....இது தொடர்பாக, ஆசிரியர்கள் சுதந்திரமாகப் பேசும் உரிமை உடைய வராவர். இது சுதந்திர நாட்டிலுள்ள சுதந்திரப் பிரசைகளின் அடிப்படை உரிமையாகும்; இந்த உரிமையை ஓர் ஊழியர் பயன்படுத்தினார் என்பதைக் காரணமாக வைத்து அவரை வேலைநீக்கம் செய்ய முடியாது.

“.....ஆசிரியர் நிறுவனங்களில் அங்கத்தவர்கள் தமது மனக் குறைகளை எடுத்துக் கூற அனுமதிக்கப்படாதது. அன் அவ்வாறு எடுத்துக் கூறுவதன் விளைவாக அவர்கள் தமது வேலையை இழக்கும் ஆபத்திற்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்குமானால், அத்தகைய சங்கங்கள் இருப்பதால் எவ்வித பயனுமில்லை.”

(இவ்விவகாரம் தொடர்பான வழக்கில் 1973-ஆம் ஆண்டு தொழில் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு)

ஆரம்பம்

அரசாங்க உதவி பெறும் பாடசாலையாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியில் 1954 இல் நான் ஓர் உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றேன். அன்று தொடக்கம் வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்திலும் ஓர் உறுப்பினராகவும் இருந்து வந்தேன். 1960 இல் ஆசிரியர்கள் அனைவரினதும் ஏகமனதான எதிர்ப்பின் மத்தியிலும் பரி. யோவான் கல்லூரியை ஒரு தனியார் பாடசாலையாக நடத்த பரி. யோவான் முகாமையாளர் தீர்மானித்தார். ஆசிரியர்கள் எதிர்பார்த்தது போல் நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தன. 1960 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில் ஆசிரியர்களிடையே படிப்படியாக அதிருப்தி வளரத் தொடங்கியது. ஆசிரியரின் தொழில் நிலைமைகள் பெருமளவில் சீரழிந்தன. புதிய ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்பட்டது; இவர்களுக்குரிய சேம லாப நிதிப்பணம் கட்டப்படவில்லை; “நன்கொடை” என்னும் பெயரில் ஆசிரியர்களிடமிருந்து கட்டணங்கள் அறண்டப்பட்டன; ஆசிரியர்களுக்கு பதவி உயர்வு மறுக்கப்பட்டது; ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர்.

உள்ளங்களில் உருவாகிய அதிருப்தி காலப்போக்கில் புறத்தே வெளிவீசியது. ஆசிரியர்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு குறைந்த வேதனம் வழங்கும் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி பரி. யோவான் கல்லூரி ஆசிரியரிடையே ஏற்பட்டது. இது தொடர்பான கோரிக்கை ஒன்று முதன் முறையாக 1966 இல் பரி. யோவான் கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கத்தினால் கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

ஆசிரியரின் திரண்ட சக்தியைக் கண்டு கல்லூரி நிர்வாகம் திகிலடைந்தது. ஆசிரியர்களிடையே தொழிற் சங்கம் பலம் பெற்று வருவதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். எனவே, தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளை முறியடிக்க கல்லூரி முகாமையாளர் கங்கணம் கட்டினார். 1967 இல் பரி. யோவான் கல்லூரி அதிபர் பதவி வெற்றிடமானது. வெற்றிடத்திற்கு பாடசாலை ஆசிரியர் குழாத்திலிருந்து ஒருவரை நியமிக்குமாறு ஆசிரியர் சங்கம் கோரியது. கல்லூரி முகாமையாளர் இக்கோரிக்கையை உதாசீனம் செய்தார். வேறு கல்லூரியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற அதிபர் ஒருவர் பரியோவான் கல்லூரி அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். பாடசாலையில் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற பெயரில் ஆசிரியரின் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை கட்டுப்படுத்த திட்டம் தீட்டப்பட்டது.

நேரடிப் போராட்டம்

1967 ஆம் ஆண்டிலும் சம வேதனம் பற்றிய கோரிக்கை மேலோங்கி நின்றது. இக்கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படாவிடின் நேரடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையை கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கத்தில் நான் கொண்டு வந்தேன். எனினும், மேலும் சில காலம் அவகாசம் அளிக்க ஆசிரியர் சங்கம் தீர்மானித்தது. சில காலத்தின் பின்பு, கல்லூரி நிர்வாகம் தன்னிச்சையாகத் தான் தெரிவு செய்த ஒரு சிலருக்கு வேதன உயர்வு வழங்கியது. இத்தகைய கொடூரமான பாரபட்சம் குமுறிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30 ந்திகதி 30 ஆசிரியர்கள் ஒரே முகமாக லீவு எடுத்து தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர்.

கல்லூரி நிர்வாகம் தனது தாக்குதலை ஆரம்பித்தது. மரபுக்கு முரணாக ஆசிரியர் குழாத்தின் கூட்டங்களுக்கு கல்லூரி முகாமையாளர்கள் சமூகமளித்தனர். இதை ஆட்சேபித்த இரு ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுக் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன. கல்லூரி ஆசிரியர்களின் போராட்டத்தை பரவலாக்க முனைந்தோம். வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தின் (தனியார் பிரிவு) வருடாந்தக் கூட்டத்தில் இப் பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டன. கல்லூரி நிர்வாகத்தின் சீர்கேடுகள் பற்றி பத்திரிகைகளில் செய்திகள் பிரசுரமாகின. எமது போராட்டத்திற்கு ஆதரவு பெருகுவதைக் கண்ட கல்லூரி நிர்வாகம் இதை முனையில் கிள்ளி எறியும் நோக்குடன், என்னையும் இன்னும் இரு ஆசிரியர்களையும் வேலை நீக்கம் செய்தது. அப்பொழுது நான் மாகாணச் சங்கத்தின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராகவும், தேசிய சங்கத்தில் துணைச் செயலாளராகவும் இருந்தேன்.

எங்களில் மூவருக்கு வேலையில்லாத நிலையில் 1968 உதயமாகியது. எமக்கு எதிராகச் சுமத்தப்பட்ட குற்றங்கள் பற்றி எவ்வித விசாரணையுமின்றி நாம் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டோம். இத்தகைய தான்தோன்றித்தனமான வேலைநீக்கத்தை எதிர்த்து வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம் பரவலான கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. வடமாகாணத்திலுள்ள மற்றும் ஆசிரியர்களின் தொழிற் சங்கங்களையும் இணைத்த ஒரு கூட்டுச் சபையை ஏற்படுத்தியது. வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட எங்களை மறுபடியும் வேலையில் அமர்த்த வேண்டும் என கல்லூரி நிர்வாகத்திடம் கோரிக்கை விடப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கல்விமான்களும் ஆசிரிய தொழிற் சங்கங்களின் முதுபெரும் தலைவர்களும் இப்பிரச்சினையை சமரசமாகத் தீர்த்து வைக்க அல்லது மத்தியஸ்தத்திற்கு சமர்ப்பிக்க பல முறை முயன்றனர். ஆனால், தொழிற் சங்க விரோதக் கோலம் பூண்டு நின்ற கல்லூரி நிர்வாகத்தின் முன்னிலையில் இம் முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்தன. 1968 மார்ச் 1ம் திகதி யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் கூடி தமது கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர்.

கல்வித் திணைக்களக் காண்டம்

வளர்ந்து வந்த ஆசிரியரின் எதிர்ப்பு இயக்கம் தொடர்ந்து நேரடிப் போராட்டப் பாதையில் செல்லத் தவறியது அக்கரலத்தில் ஆசிரியர் தொழிற் சங்கங்களில் நிலவிய சூழ்நிலையில் நேரடிப் போராட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருந்தது மிகவும் விசனத்துக்குரியதாகும். இதன் விளைவாக, ஆசிரியர்களுக்கு சாதகமாக அமையாத அரங்குகளில் போராட்டத்தை நடத்தவேண்டியிருந்தது.

ஆசிரியர் சங்கம் கல்வித் திணைக்களத்தை நாடியது, தனியார் பாடசாலைகளில் 1960 க்கு முன்பிருந்து கடமையாற்றும் ஆசிரியர் ஒருவரை வேலை நீக்கம் செய்வதற்கு கல்வித் திணைக்களத்தின் அங்கீகாரம் பெறவேண்டும் என ஒரு சட்ட ஏற்பாடு இருக்கின்றது. எனது விவகாரத்தில் கல்வித் திணைக்களத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் சிறந்த படிப்பினை உடையனவாகும். தனியார் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு கல்வித் திணைக்களத்தின் பாதுகாப்பு உள்ளது என ஒரு சிலரிடையே நிலவிய நம்பிக்கை தகர்த்தெறியப்பட்டது. எங்ஙனின் வேலை நீக்கம்பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் கல்வி அமைச்சரிடம் வினா எழுப்பப்பட்ட பின்புதான், எமது வேலைநீக்கம் பற்றிய ஒரு பூரண விசாரணையை கல்வித் திணைக்களம் மேற்கொண்டது. இதன் பின்பும் விசாரணை நீண்ட காலமாக நடைபெற்றது 1½ வருடங்களின் பின்பு, வேலைநீக்கம் அங்கீகரிக்கப் பட்டது. ஆனால், குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டு விசாரணையில் பங்குபற்றிய எனக்கு விசாரணையின் தீர்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. இத்தகைய விசாரணை இயற்கை நீதிக் கோட்

பாடுகளுக்கு ஒவ்வாததாகும். இவ்விசாரணை ஒரு கேலிக் கூத்தாக அமைந்தது. பின்பு தொழில் நீதிமன்றத்தில் இவ்விசாரணைபற்றிய நிகழ்ச்சிக் கோவையை சமர்ப்பிக்கு மாறு ஆசிரியர் விடுத்த கோரிக்கையையும் கல்வித் திணைக்களம் நிராகரித்தது. தொழில் நீதிமன்றத்தில், கல்லூரி நிர்வாகத்தின் சார்பில் சாட்சியமளித்த வட மாநிலக் கல்வி அதிபதி விசாரணை நிகழ்ச்சிக் கோவை இரகசியமான அரசு பத்திரம் எனக் கூறினார்!

நான் வேலையிழந்து நின்றேன்; மாதாந்த வேதனம் கிடைக்கவில்லை; வேறு வருவாயுடைய நிலையிலும் நான் இருக்கவில்லை. இந்நிலையை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த பல சத்திகள் முயன்றன. பல வகையான தந்திரங்களைக் கையாண்டும் நெருக்குதல்களைக் கொண்டு வந்தும் இப்போராட்டத்தைக் கைவிட்டு நான் சரணாகதி அடைய வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டன. ஒன்றரை வருடகாலமும் பர்.யோவான் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் பணம் சேகரித்து எனக்கு உதவி, இம் முயற்சிகளை முறியடித்தனர்.

நீதிமன்றத்தில் களம் அமைத்தல்

1969 நடுப்பகுதியில் சட்ட வல்லுனர்களின் ஆலோசனையின் பிரகாரம் சங்கம் தனது போராட்டத்தை தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது. வழக்குத் தொடர்பான செலவுகளுக்காக “ஆசிரியர் பாதுகாப்பு நிதி” ஒன்று ஆசிரிய சங்கங்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனது நண்பர்களும் இவ்விடத்தில் எங்கள் மேல் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களும் பணம் சேர்த்து உதவினர். தொழில் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

1970 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் அரசாங்கம் மாறியது. தனியார் துறையில் தொழிற் சங்கரீதியில் தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு விமோசனம் அளிக்கப்படும் என அரசாங்கம் கூறியிருந்தது. இவ் விடயம்பற்றி அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கங்களின் சப்மேளனம் கல்வி அமைச்சின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தும், எவ்வித பயனும் ஏற்படவில்லை. அரசாங்க மாற்றத்தினால் பிரச்சினைகள் தீரும் என ஒரு சிலர் கருதியிருந்தமையும் கருத்தற்றதாகியது.

தொழில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நான்கு வருட காலமாக நடைபெற்றது. இறுதியில் எனது வேலைநீக்கம் நியாயமற்றது என தொழில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனக்கு வேலை திரும்பவும் வழங்க வேண்டும் அல்லது ரூபாய் 35,000/= நஷ்ட ஈடு வழங்க வேண்டும் என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. (20,000 ரூபாய் பாக்கிச் சம்பளமாக வழங்கவேண்டும் எனவும் கூறியது). ஆனால், கல்லூரி நிர்வாகம் இத் தீர்ப்பை எதிர்த்து இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேன் முறையீடு செய்தது. உயர் நீதிமன்றத்தில் ஏறக்குறைய 2½ வருடங்கள் கழிந்தன. கல்லூரி நிர்வாகத்தின் மேன் முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது; தொழில் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது.

நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடைபெற்ற சட்டப் போராட்டத்தில் சங்கம் வெற்றி பெற்றது உண்மைதான். ஆசிரியர் சொன்னதை சொல்கின்ற உரிமை அவருக்கு உண்டு, அவர் செய்ததை செய்கின்ற உரிமை அவருக்கு உண்டு என்பவற்றை நிலைநாட்ட எட்டு வருடங்கள் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இத்தகைய நிலையொன்றி அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆசிரிய தொழிற் சங்கங்கள் உணர்ந்து செயல்புரிய வேண்டும்.

தொழிற் சட்டத்தின் குறைபாடு

இந்நாட்டின் தொழிற் சட்டத்திலுள்ள அடிப்படைக் குறைபாட்டைச் சுட்டிக் காட்ட இவ்வழக்கு உதவுகின்றது. ஒரு தொழிலாளியின் வேலைநீக்கம் நியாயமற்ற தென தொழில் நீதிமன்றம் கருதுகின்ற பொழுதிலும், மறுபடியும் அவருக்கு வேலை வழங்குவதற்குப் பதில் நஷ்ட ஈடு வழங்கலாம் என தீர்ப்பளிக்க இடமுண்டு. இதன் மூலம் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வேலைநீக்கம் செய்துவிட்டு நஷ்ட ஈட்டை வழங்க முன்வருவர். குறிப்பாக ஒரு தொழில் நிலையத்தில் தொழிற்சங்க இயக்க வளர்ச்சியை தடை செய்வதற்கு நியாயமற்ற முறையில் தொழிற் சங்கவாதிகளை வேலை நீக்கம் செய்து நஷ்ட ஈடு செலுத்தி தப்புவதற்கு இன்றைய தொழிற் சட்டம் இடமளிக்கிறது.

உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு 1976 ஆரம்பத்தில் வழங்கப்பட்டது. மறுபடியும் என்னை வேலையில் அமர்த்துமாறு பல்வேறு ஆசிரிய தொழிற் சங்கங்கள் பரி. யோவான் கல்லூரி நிருவாகத்தைக் கோரின. எனினும், முகாமையாளர் இக்கோரிக்கையை நிராகரித்து நஷ்ட ஈட்டைச் செலுத்தினர். ஒரு தொழிற்சங்கவாதியான ஆசிரியருக்கு வேலை வழங்குவதிலும் பார்க்க 35,000 ரூபாயை செலுத்துவது மலிவானது என்பதை முகாமையாளர் உணர்ந்தனர்; இவ்வுண்மையை ஆசிரிய தொழிற் சங்கங்கள் உணர வேண்டும்.

நீதிமன்றங்களும் சட்டங்களும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் உரிமைகளுக்கு போதியளவு பாதுகாப்பு உடையவை அல்ல என்பதே பரி. யோவான் போர் தரும் படிப்பினை யாகும். தொழிற் சங்கத்தின் நேரடிப் போராட்டமே ஒரே ஒரு மார்க்கமாகும்.

“உரிமைப்போர் என்றும் முடிவடைவதில்லை; போர்க்களம் அமைதி பெறுவதில்லை”.

“கடந்த இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளின் காரணமாக ஏனைய சங்கங்களில் ஏற்பட்ட முறிவுகளும் பிளவுகளும் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமென நம்புகின்றேன். வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம் ஒன்றே இப்படியான சூழ்நிலைக்கு பலியாகாது தப்பிய தென்றால், அதற்குக் காரணம் அதன் சிறந்த பாரம்பரியமென்றே நான் நினைக்கின்றேன்.”

I. R. அரியரத்தினம்

வ. மா. ஆ. சங்க தலைமை உரை.
ஆசிரியர் உலகம் — ஜப்பசி 1963.

தேசிய கல்விமுறை உதயம்

(வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம்—1948 - 1960)

ந. சபாரத்தினம்

1954 ம் ஆண்டு மாஸ்கோவில் கூடிய சர்வதேச ஆசிரிய சங்கங்களின் சம்மேளனம் உருவாக்கிய ஆசிரியர் பட்டயத்தின் 1-ம் வாசகத்தில் ஓராசிரியரின் பிரதான கடமைகளாவன: குழந்தைகளின் தனித்துவத்துக்கு மதிப்பளித்தல்; அவரது திறமைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை வளர்த்தல்; அவரது கல்வியிலும், பயிற்சியிலும் கவனம் செலுத்தல்; எதிர்கால மனிதனும் குடிமகனுமான அவனது ஒழுக்க உணர்ச்சியை உருவாக்குவதைத் தொடர்ந்து பேருக்கமாகக்கொள்தல்; மக்களிடையே அமைதி, நட்புறவு, ஜனநாயக உணர்வு ஆகியவற்றுடன் அவருக்குக் கல்வியூட்டுதல் என வரையப்பட்டுள்ளது. கல்வியுடன் இணைந்த இவ்வடிப்படை நோக்கத்தை அடைவதற்காக 3-ம் வாசகத்தில் ஆசிரியரின் உரிமைகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன; "தங்கள் பாதிக்காலத்தையும் தொழில் வாழ்வையும் பாதிக்கக்கூடிய தான்

தோன்றித்தனமான தீர்மானங்களுக்கெதிராகத் தம் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் ஒப்பந்தங்கள் செய்யும் உரிமை ஆசிரியருக்குண்டு; குறிப்பாக அவர்கள் வேலைக்குச் சேர்க்கப்படல், நியமனம், பதவியேற்றம், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள், பதவிநீக்கம் ஆகியன தொடர்பான தான்தோன்றித்தனமான முடிவுகளுக்கெதிரான பாதுகாப்புகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம் ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில், ஆசிரியன் எந்தவொரு நாட்டினதும் கல்விமுறையின் ஆதாரக்கல் என்றும், மனநிறைவுள்ள ஆசிரியத் தொழிலே கல்வியின் முன்னேற்றத்துக்கு அவசியமென்றும். ஆசிரியர்களின் பதவிக்காலம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் இக்கொள்கைகளில் தீவிரமாக உழைத்தது

சம்பளங்கள், பிறசேவை நிபந்தனைகள் ஆகியவற்றைவிட சேவைப்பாதுகாப்பு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனக் கருதியதால் இச்சங்கம் ஒருதொழிற் சங்கமாகப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி வலுப்பெற்று 1952 மாத்தறையில் நடைபெற்ற அ. இ. ஆ. ச. மகாநாட்டில் முன்னணியாக விளங்கியது. இம்மகாநாட்டில் ACUT போன்ற ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் இலட்சியங்கள் எது என்பதுபற்றியும், தொழிற்சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டால் என்ன, விட்டால் என்ன அந்நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறுமிடத்து ACUTயை எதிர்நோக்கக்கூடிய ஆபத்துக்கள் எவை என்பதுபற்றியும், மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டோர் வியப்புறமுற்று விளக்கிய பெருமை வ. மா. ஆ. ச. தலைமைப்பீடத்திலிருந்த அகில இலங்கைப் புகழ்வாய்ந்த தொழிற்சங்கவாதியாகிய திரு. அ. வைத்தியலிங்கத்தையே சாரும். போலி அந்தஸ்து அரசியற் கலப்பு, ஆகியவற்றிடையே ஈடாடிக்கொண்டிருந்த ACUT இக்கடமையைப் பூர்த்திசெய்ய ஓராண்டுக்காலம் எடுத்தது.

சட்டத்துக்குப் பணியாத பாடசாலை தான்தோன்றித்தனமாக ஆசிரியரை வேலை நீக்கம் செய்தமைக்கெதிராகவும், நீதியற்ற பதவி உயர்ச்சிகளுக்கெதிராகவும், ஆசிரியரின் குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டதற்கெதிராகவும் வ. மா. ஆ. ச. ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் நடாத்திய பல போராட்டங்கள் மூலம் அச்சங்கம் பெரும் எதிர்ப்புணர்ச்சியும் பெற்றதென்பது காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் கவையான ஒரு முரண்பாடு

ஆசிரியரின் பதவிக்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்கள் இலவசக்கல்விமூலம் மேலும் மோசமடைந்தன. இதுவரை நிலவிய கல்விமுறையில் பணமே பிரதான தேவையாக இருந்தமையால் இலவசக் கல்விமுறை அமூல் செய்யப்பட்டபின்னர் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கு மாணவப் படையெடுப்பு அதிகரித்தது. இலவசக் கல்விக்கு முடிவைப்பதுபோல புதியமுறைப்படி ஆசிரியருக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்கும்முறை அமைந்தது. யாரோ செலவு செய்ய தான் விழா நடாத்தும் பாங்கிற்கமைந்த பாடசாலை முகாமையாளர் வெட்கமின்றி அரசாங்கத்தால் எவ்வித சட்டரீதியாகப் பாதுகாப்பளிக்கப்படாத ஆசிரியரைத் தான்தோன்றித்தனமாசப் பதவிநீக்கம் செய்யும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். “இலங்கை ஆசிரியன்” என்ற சஞ்சிகையில் ஆசிரியர் தலைவங்கத்தில் வ. மா. ஆ. சங்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. A. S. கனகரத்தினம் முகாமையாளரால் ஆசிரியர் தண்டிக்கப்படுவதுபற்றி விளக்கும்போது குறிப்பிடுவதாவது: “அரசாங்க நிதியில் இயங்கிவரும் பொதுச்சேவை நிறுவனங்களான பாடசாலைகள்மீது சொத்துரிமை கொண்டாடும் முகாமையாளனுக்கெதிராக ஓர் எச்சரிக்கை விடுக்கப்படவேண்டும். நாட்டின் கல்விநலன் கருதிக்காலத்தோடுஓட்டி வாழமுடியாத

முகாமையாளர் வெளியேற்றப்படவேண்டும், இக்கவலைக்கிடமான நிலைகண்ட வ. மா. ஆ. ச. கைகட்டி வாளாவிருக்கவில்லை. ஆறுமாத முன்னறிவித்தலுடன் ஒரு முகாமையாளர் ஆசிரியரின் சேவைக்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்க எடுத்த முயற்சிக்கெதிராகச் சுமார் 1000 ஆசிரியர் கண்டன ஊர்வலத்திற் கலந்து அதை அடுத்து ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடாத்தி தெரிவித்தமறுப்புக்கு அம்முகாமையாளர் பணியவேண்டி ஏற்பட்ட தென்பது பதிவில் உள்ள உண்மையாகும். எல்லாப் போராட்டங்களிலும் இவ்வித அதிர்ஷ்டம் ஏற்படவில்லை. சங்கம் “சேவைக்காலப் பாதுகாப்பு நிதி” என நிதியை உருவாக்கித் தேவையான கட்டடங்களில் அச்சமின்றி வழக்காடி நிவாரணம் பெறுவதிற் பெருமளவு வெற்றியீட்டியது. தான்தோன்றித்தனமான பதவி நீக்கங்களுக்கெதிராகப் போராட்டம் நீண்டகாலப் பெருஞ்செலவிலான சட்டத்துறைப் போராட்டம் ஒன்றே என்ற மனம் தளரும்நிலைமை சங்கத்தை எதிர்நோக்கியது. பெருமளவு முகாமையாளர் நியாயமானவர்களாயிருந்தபோதும் 1960 இல் பாடசாலைகள் அரசினர் கையேற்கப்படும்வரை ஒருவிதப் பாதுகாப்பற்ற உணர்ச்சி நம்மத்தியில் நிலவத்தான் செய்தது. உதவிநன்கொடைபெறும் பாடசாலைமுறையின்கீழ் தாம் அனுபவித்துவந்த குடியியல் உரிமைகளுக்கு எவ்வித பங்கந்தான் ஏற்பட்டாலும் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்பதற்கு ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டோர் அறிவுரை வழங்கினர்.

மொழிப்பிரச்சினை

1950 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட “கல்வித்திணை” விழாவில் உரையாற்றிய திரு. கு. நேசையா குறிப்பிட்டதாவது: “தேர்தல்களிலும் பொதுமேடைகளிலும் எழுப்பப்படும் சாதிவர்க்க வகுப்புவாதச் சடங்குகள் தேசியக்குரலை மழுங்கடித்துவிடுகின்றன. அவற்றின் மௌனமான வாக்குவன்மை எங்கும் காணப்படுகின்றது. இவ்விதக் கடந்தகால விசுவாசங்களில் இருந்து இன்னோர் இலகுவான ஆனால் அதேவித ஆபத்து நிறைந்தநிலைக்கு மாறவழியுண்டு. அதுவே எமது தேசிய இனம் சிறப்பு உரிமைகள் பூண்டபல்வேறு சமுதாயங்களின் தொகுப்பு என்ற ஏமாற்றத்தனமான கோட்பாடாகும். இன்று இது வலுப்பெற்றுநிலவும் ஒரு கோட்பாடாகிவிட்டது. அநேகமாகத் தலைவர்கள் தன்னம்பிக்கையில் தங்கியிராமல் தமது சமுதாயங்களிலிருந்தே தமது செல்வாக்கைப் பெறுகின்றனர்.

1956 இல் சிங்களம்மட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டபின் நிகழ்ச்சிகளின் போக்கும் அவற்றின் பின்விளைவுகளும் சமகால வரலாறாகும்.

1956 இல் நடைபெற்ற வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் “சிங்களம்மட்டும்” சட்டமூலப்பற்றி நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் சங்கத்தின்நிலையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“இன்றைய மொழிக்கொள்கை இனஒற்றுமையைச் சிதைக்கக்கூடிய சிந்தனைத் துடிப்புகளுக்கு வழிவகுக்கின்றதென்பதை அச்சத்துடன் நோக்கும் இச்சங்கம் அரசு மொழிப் பிரச்சினை நாட்டின் சகல இனங்களினது சுயமரியாதைக்கும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் அமைவாகத் தீர்க்கப்படல் வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது.”

எமது இத்தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொண்ட ACUT கல்வி அமைச்சருடனும் பிரதம அமைச்சருடனும் பல பேட்டிகள் கண்ட போதிலும், வெற்றிகாண முடியவில்லை.

அங்கத்தவரின் சட்டுக்கோப்புகள் அவர்களது சொந்தக் கருத்துக்கள் ஆகிய வற்றைவிடுத்துச் சங்கம் தேசியஒற்றுமை ஒன்றையே குறிக்கோளாகக்கொண்டு இவ்விடயத்தில் ACUTயின் நம்பிக்கையைப் பெற்றது. 1950 ஆம் ஆண்டின் கல்விச்

சேர்திருத்தப் பிரேரணைகள்பற்றிக் கருத்து வழங்கிய சங்கம் பரஸ்பரமுறையில் சிங்களவர் தமிழும், தமிழர் சிங்களமும் கற்பதற்கான வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படாதமை பெருங்குறைபாடெனக் குறிப்பிட்டது. சில இடங்களில் ஆங்கில சிங்கள இருமொழிக் கல்வியும், வேறு சில இடங்களில் ஆங்கில தமிழ் இருமொழிக் கல்வியும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய மொழிப்பிரிவுக் கொள்கையாகும் என்பதைச் சங்கம் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. கல்விக்கான மொழிக் கொள்கைபற்றித் திட்டமிட்டுள்ள அதன் நீண்டகால அரசமொழித்திட்டம்பற்றி வெளியிடுமாறு சங்கம் அரசாங்கத்துக்கு அறைகூவல் விடுத்தது, தமிழ் மாணவர் தமிழ் மொழியிலேயே பாலர்வகுப்பு — பல்கலைக்கழகம்வரை போதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உரிமையைப் பாதுகாத்து வந்த சங்கம் அத்துறையில் ஏதாவது தலையீடுகள் ஏற்படாது கவனமாக இருந்தது. சங்கத்தின் பல தீர்க்கதரிசனங்கள் யதார்த்தமாகியுள்ள இன்றைய காலகட்டம்வரை நமது தேசிய இனத்தின் விமோசனம் சிங்களவர் தமிழ் கற்பதிலும் தமிழர் சிங்களம் கற்பதிலும் ஒருவரின் கலாச்சாரத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் மற்றொருபுரிந்து பரிச்சயப்படுவதிலும் தங்கியுள்ளது என்றகொள்கை நிலைவிருந்து தவறாதுநின்று வருகின்றது. கல்வித்துறையில் தாய்மொழியே போதனமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற விடயத்தில் நாட்டில் உள்ள பல்வேறு பிற்போக்குச் சக்திகளின் நாசவேலைகளுக்கெதிராகத் தொடர்ச்சியான இயக்கத்தை இச்சங்கம் நடாத்தி வந்துள்ளது. தமிழ்பேசும் மாணவருக்குத் தமிழே போதனமொழியாகவும் சிங்களப்பேசும் மாணவருக்குச் சிங்களமே போதனமொழியாகவும் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை இச்சங்கம் முன்வைத்துத் துணிவுடன் போராடி இம்மொழிகளின் உபயோகம் பல்கலைக்கழகம்வரை மிகவிரைவில் இருக்கவேண்டும் என்றும் போராடியும் வந்துள்ளது.

சுயமொழியிற் கல்வி

கல்விஅறிவு பரவலாக்கப்படுவதற்கு நேரடிக் காரணமாக இருந்த கல்வியின்மையை நீக்க உதவிய இலவசக் கல்வியை எவ்வித உற்சாகத்துடன் இச்சங்கம் வரவேற்றதோ அதேயளவு உற்சாகத்துடன் சுயமொழிக் கல்வியையும் உரிய காலங்களில் பல்வேறு கட்டங்களில் அது செயற்படுத்தப்படுவதையும் வரவேற்றது. இன்று சுயமொழிக்கல்வி நடைமுறையிற் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமே ஆங்கில மொழியையே வேண்டாத ஒரு தமிழ்க்கல்விமான்மீது கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கவிரும்பியதை விமர்சிக்குமுகமாக வ. மா. ஆ. ச. தலைமைப்பீடம் ஒருகால கட்டத்தில் வெளியிட்ட கருத்தைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. சுயமொழிக் கொள்கைபற்றி ஒத்த மேவலற்ற நிலையிலிருந்த திரு. S. H. பேரின்பநாயகம் தனது எதிரிகளுக்குக் கொடுத்த விடையாவது: 'எதிர்காலத்தில் சீனா, யப்பான், இந்தியா எமதருமைச் சிறிய இலங்கை ஆகிய நாடுகள் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குத் தமது பங்களிப்பைச் செய்யக்கூடியன எனக்கருதலாம் இவ்விடயத்தில் உண்மையாதெனில் மிகப்புத்திக்கூர்மை படைத்த எம்மத்தியிலுள்ள சிலர் உட்படப் பலர் குடியேற்றவாத மயக்கத்திலிருந்து தெளிவுபெறவில்லை. அரசியல் சுதந்திரம் என்பது எங்களுக்கு எமது அரசியல் எசமானரால் ஊட்டப்பட்ட மூடநம்பிக்கைகளிலிருந்து மீட்பெற்ற தென்று பொருள்படாது. ஆங்கிலத்துக்காக ஆதரவளித்துப் பேசுபவர்கள் வரலாற்றுக்கெதிராக இருகருத்துக்களிற் போராடுகின்றனர்: ஒன்று உருவாக்கப்பட்ட வரலாறு, மற்றது உருவாக்கப்படும் வரலாறு.

வ. மா. ஆ. சங்கத்தின் இன்னோர் ஒளிவிளக்கான திரு. ஏ. ஈ. தம்பர், 1948ஆம் ஆண்டளவிலேயே, "இலங்கை ஆசிரியனில்" எழுதியதாவது: 'தாய்மொழிக் கொள்கையிலிருந்து பின்னோக்கித் திரும்புவது இயலாதது. ஆங்கிலேயராட்.

சிக்குட்பட்ட இந்தியாவிலேயே கிரேட்ட தராதர வகுப்பு வரை தாம்மொழியே போதனாமொழியாயிருக்கவேண்டுமென்ற நடைமுறை நிலைநிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இவ்விடயத்தில் சுதந்திர இலங்கையின் அரசாங்கம் வேறுபட்ட கருத்தைக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. ”

ACUT யின் மனச் சாட்சியின் பாதுகாவலன்

வ. மா. ஆ. சங்கம் இதுவரை தீவிரமாக ஆதரித்து வந்த இலட்சியங்களான இலவசக் கல்வி, சுயமொழிப் போதனை, தேசியப் பாடசாலை முறை ஆகியன நற்பயன்களை நாட்டுக்கு அளித்துவரும் இன்றைய நிலையில், தனது தலைமைப்பற்றிப் பெருமை கொள்ளப் போதிய காரணம் உண்டு. கல்வியென்பது அரசின் பொறுப்பென்றும் தங்கள் மாணவருக்கு எது சிறந்தது என்று அறியும் ஆசிரியர் அப்பொறுப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் வ. மா. ஆ. ச. தொடர்ந்து உணர்ந்து வந்துள்ளது. இது காரணமாகவே, இச் சங்கம் தனது மகஜர்களிலும், கூட்டங்களிலும் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட இயக்கங்களிலும் தனது குரல் நாட்டின் கல்விச் சீர்திருத்த ஆலோசனைகளில் இடம்பெற வேண்டுமென உழைத்துவந்துள்ளது. இக்கட்டுரையாசிரியருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் நன்கு தெரிந்த இரு உதாரணங்களை இது தொடர்பாக மேற்கோள் காட்டுவது பொருத்தமானது: 1961ல் வ. மா. ஆ. ச. தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவிடம் சமர்ப்பித்த தனது மகஜரில் பாடசாலைகள் நிறுவப்படுதல், கல்வித்திட்டம், ஆசிரியர் மேற்பார்வை, கல்வித் தரத்தை பேணுதல், பாடசாலை விநிதிகள், ஆசிரியர் சேர்க்கப்படுதலும் பயிற்சியளித்தலும், பரீட்சையாளர் ஆகிய விடயங்களைப்பற்றிய தனது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளது. ஆணையாளர்களால் பெரிதும் பாராட்டப்பட்ட இம்மசஜர் ஒரு சகாப்தத்திற்கு முன்னரே ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகளை முன் கூட்டியறியும் திறமையோடு விளங்கியது. 1957ல் நியமிக்கப்பட்ட நீடாம் (Needham) ஆணைக்குழுஎனப்பட்ட பல்கலைக்கழக ஆணைக்குழுவும் பொதுவாக எமது மகஜரில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள்பற்றியும் குறிப்பாக மொழிவழியான பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்கப்படுவதுபற்றித் தெரிவித்த எதிர்ப்புப்பற்றியும் மிகுந்த திருப்தி தெரிவித்தது. பேராசனையில் நிறுவப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தமது உரிமைகளை அர்ப்பணம் செய்வதை தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்த எமது சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வளாகம் விரைவில் நிறுவப்படவேண்டுமென்று வாதிட்டுவந்துள்ளது. தனது திட்ட நடவடிக்கைகளிலும் பாடசாலைகளின் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்துக்கான இயக்கங்களிலும் ஆசிரியரின் நலவுரிமைகளை வென்றெடுப்பதிலும் ஈடுபட்ட ACUT ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் அதிக வளர்ச்சியுற்ற மிகப்பெரியதும் ACUT யின் உரத்த குரலாகவும் விளங்கிய வ. மா. ஆ. சங்கத்தின் ஆதரவைப் பெரிதும் நாடியது. இதன் இரகசியம் என்ன? வ. மா. ஆ. ச. என்றாவது குறுகிய மனப்பான்மை படைத்ததாகவோ ஒரு பிரதேசத்திற்குமட்டு முரிய நிறுவனமாகவோ இயங்கவில்லை. அது தனது உறுப்பினரை உடனடியாக எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுடனே உறுப்புப் பாடசாலைகளின் பிரச்சினைகளுடனே நின்றுவிடவில்லை. தேசிய கல்விப்பிரச்சினைகளில் தனது பார்வையைச் செலுத்திய எமது சங்கம் சர்வதேசத் தொடர்புகளை அபிவிருத்தி செய்யவும் தாமதிக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் சகல முற்போக்குக் கல்விக் கொள்கைகளுக்கும் சங்கம்ஆதரவு கொடுத்தமைக்கு ஒரு காரணம் செல்வாக்கு மிகுந்த இடதுசாரிகள் தலைமைப் பீடத்தில் பெருமளவு இருந்தமையாகும்.

சம்பள உரிமைப் போராட்டம்

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நலிந்தோரின் நலவுரிமைக்காகப் போராடுவதையே தனது பிரதான இலட்சியமாகக் கொண்ட எமது சங்கம் கல்விப்பத்திரமுள்ள, கல்வித் தராதரமற்ற குறைந்த சம்பளம் பெறும் சகல ஆசிரியர் சார்பிலும் போராடி உயர் சம்பளம், ஒய்வுகால வேதனம், அனாதை, கைம்மை நிதி ஆகியவற்றைப் பெற்று தனது மதிப்பை உயர்த்தக் கூடியதாயிற்று.

இறுதியாக 1967 ல் ஆசிரியர் சகாயநிதி ஒன்று நிறுவி சங்க உறுப்பினரல்லாத ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியரின் ஆதரவையும் பெற்றுள்ளது.

வ. மா. ஆ. ச. தனது மத்தியில் நிதிதொடர்பான திறமைசாலிகளைக் கொண்டுள்ளமை எழுத்தில் இடம்பெற வேண்டியதொன்றாகும். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆட்சிப் பீடத்திற்கு வந்த அரசாங்கங்களின் ஒரே தலையிடி ஆசிரியர் சம்பள விடயமாகும், தொகுத்த நன்கொடை வழங்கும் பிரேரணைகளை வெற்றிகரமாக எதிர்த்த அமரர் ஏ. ஈ. தம்பர் இங்கிலாந்திலுள்ள பேனம் (Burnham) திட்டத்தின் கோட்பாடுகளை இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காய யதார்த்த ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு தயாரித்த மகஜரில் மூன்று பிரதான அம்சங்களைக் குறிப்பிட வேண்டியதவசியம்.

- (1) 68 வகையாக இருந்த ஆசிரியர் கல்வித்தகைமை வேறுபாடுகள் பொருந்தக் கூடிய முறையில் 3 பிரிவுகளுள் அடக்கப்பட்டன.
- (2) ஆசிரியத் தொழிலிலுள்ள மிகக் குறைந்த கல்வித்தகைமை உள்ள ஆசிரியருக்கும் அடிப்படை வாழ்க்கைச் சம்பளம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை.
- (3) வேறு சேவைகளிலுள்ள ஒரே கல்வித்தகைமை படைத்தோருக்கு வழங்கப்படுவதுபோல, ஆசிரியரின் தேவைகளுடன் விவேகமான முறையில் தொடர்புறுத்தப்பட்ட ஒரு சம்பள விகிதம்,

இவ்வித பிரச்சினைகளால் திகைப்புறும் சம்பள ஆணைக் குழுக்கள் இம்மகஜரில் பொதிந்துள்ள அறிவுத் திறனால் அதிகநன்மை பெற்றுள்ளன.

சர்வதேசத் தொடர்பு

வெளியுலகுடன் வ. மா. ஆ. ச. கொண்ட தொடர்புகளிலிருந்து கல்வி சம்பந்தமானதும் உத்தியோக சம்பந்தமானதுமான நலவுரிமைகளில் அது காட்டிய சிரத்தையின் அளவை மதிப்பிடலாம். இந்திய அரசாங்கத்தின் இணைக் கல்வியாலோசகரான கலாநிதி G. K. சாயித்தான் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சகலஅதிபர்கள், உபஅதிபர்களைக் கண்டு அளவளாவி, பின்னர் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய உரை தேசியக் கல்விபற்றி அங்கத்தவரிடையே சிறந்தஅக்கறையை ஏற்படுத்தியது. W.C.T. O.P. செயலாளர் நாயகமாகிய கலாநிதி வில்லியம், G. கார், தனது உலகச் சுற்றுப்பயணத்தின் போது 1956, ஆவணி 20ல் இங்குவந்தபோது அவருக்கு யாழ்மாநகரசபை முதல்வராலும் உறுப்பினராலும் ஒரு பொதுவரவேற்பளிக்கப்பட்டது. சங்கத் தலைவர் திரு. N. சபாரத்தினத்துக்கு அவர் எழுதிய தனிப்பட்ட மடலில், தனது முழுச் சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போதும், தனக்களிக்கப்பட்ட இச்சிறந்த வரவேற்பு ஓர் ஆசிரியன் சமுதாயத்தில் கணிக்கப்பட்டு மதிக்கப்படுகின்றான் என்பதைக் காட்டுகிறது என்றமுறையில் அந்நாள் தன் நினைவில் இடம்பெற்ற பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட்டகூடிய தொன்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐம்பதாம் ஆண்டுகளின் இறுதிப் பகுதியில் வ. மா. ஆ. ச. சீன - சோவியத் தூதுக்குழுக்களை வரவேற்றதுடன் சீழைத்தேச மேலைத் தேச கலாசாரக் காற்றுகளுக்கு தனது சாளரங்களை திறந்துவிட்டது.

1967ம் ஆண்டு இச்சங்கம் மேதினத்தைக் கொண்டாட ஆரம்பித்தது. அத்தினத்தில் வார்தாவைச் சேர்ந்தவரும், யாழ்மன்னின் தவப்புதல்வரும் ஒருவரும், காந்தியடிகளின் கல்வி மனச்சான்றின் பாதுகாவலருமான ஸ்ரீ. ஈ. டபிள்யூ. அரியநரயசம் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை

மேதினம் இச்சங்கத்தாற் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இவ்வித தொடர்புகளின் பயனாகச் சர்வதேச மாநாடுகளுக்கு ACUT அனுப்பும் தூதுக்குழுக்களில் வ.மா.ஆ. சங்கத்தினரும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பலதுறை முன்னேற்றத்துக்கான ஒரு சக்தி

வடபகுதியில் சமூக தொழில்வள நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு, ஆசிரியரின் நல்வாழ்வுக்கும் கல்வியின் உயர்தரத்திற்கும் மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் உழைத்துவரும் வ.மா.ஆ. ச இப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஆசிரியர், பெற்றார், பொது மக்கள் ஆகியோரின் நன்றிக்குப் பாத்திரமானது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களினதும் கல்வித்திணைக்களத்தினதும் ஒத்துழைப்புடன் காலத்துக்குக் காலம் ஆசிரியருக் கான நினைவுறுத்தற் பயிற்சிகளை இச்சங்கம் ஒழுங்குசெய்து வந்துள்ளது. சங்க உறுப்பினருக்கு பிறநாட்டு சுற்றுப்பிரயாண வசதிகள், சகல அதிபர்களினதும் பாராட்டைப் பெற்ற 5ம், 8ம், வகுப்பு மாணவருக்கான பொதுப் பரீட்சைகள், ஆகிய முயற்சிகளையும் இது மேற்கொண்டது. கல்விவார விழாக்கள்மூலம், கல்விக்கான பொதுமக்களின் ஆதரவையும் சங்கம் திரட்டியது.

பேச்சுப்போட்டி, இசைப் போட்டிகளை ஆண்டுதோறும் நடத்திவரும் இச்சங்கம் காலத்துக்குக் காலம் மாணவர் நலன்கருதி நாடகங்கள், கண்காட்சிகளையும் நடத்தி வருகிறது. அறுபது ஆண்டுகள் பயனுள்ள தனது வாழ்வில் பெற்ற பழுத்த அனுபவத்துடனும் வடபகுதியில் உள்ள கல்வியாளர், பொதுமக்கள் ஆகியோர் மீது அது செலுத்தும் செல்வாக்குடனும் வ.மா.ஆ.ச. வைரவிழாக் காணும் இவ்வாண்டில் தனது கடந்த காலச் சாதனைகளை ஒன்று திரட்டுவதாகச் சூளுரைக்கும் அதே வேளையில் கடந்தகாலப் பாரம்பரியங்களுக்கு அமைய, அவற்றின் மீது மேலும் பல சாதனைகளைக் கட்டியெழுப்பி, கல்விக்கொள்கைக்கும் ஆசிரியத்தொழிலின் மேன்மைக்கும் உழைக்குமெனத் திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளது.

— உலகம் —

“பெயரார் பலம் முக்கியம்? தமது உரிமைகள் நலன்களைக் காப்பாற்றி வதற்காகப் போராடும் ஆசிரியர் தமது பெயர்ப்பலகை என்னவாகும் என்று விசனப்படுவதேன்? உரிமைப்போராட்டம் நம்பப்பினேட் போராட்டமாக மாறும்பொழுது, போராட்டமே சீர்குலைந்துவிடும்.

அ. வைத்தியலிங்கம்
ஆசிரியர் உலகம் — ஆனி 1966.

மும்மொழித்திட்டம்: மெய்யான தீர்வா? கற்பனா வாதமா?

க. இராஜநாயகம்

முன்னுரை.

சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் பங்குபற்றிய இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் 20-வது வருடாந்த மகாநாடு கடந்த ஜூலை மாதம் 1-ம், 2-ம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடந்தேறியது.

அம்மகாநாட்டில், சங்க மத்திய குழுவால் முன்வைத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோரிக்கைகளுள் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவரையில் பின்வருவனவற்றை முக்கியமானவைகளாகக் கருதலாம்:

★ தமிழ் மொழியைத் தேசியமொழியாக அங்கீகரித்தல்.

★ கிழக்கிழங்குகையில் ஓர் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவவேண்டும்.

★ உயர்கல்வியில் சாதாரண கல்விவசதி செய்து கொடுப்பதற்காக;

(அ) பரீட்சைகளில் காட்டும் திறமைக்கு ஏற்ற தகுதியில் தெரிவுசெய்தல் வேண்டும்.

(ஆ) மொழியடிப்படையில் உயர்கல்வித் தெரிவில் நடைபெறும் தரப் படுத்தலை இரத்துச் செய்தல் வேண்டும்.

(இ) முன்னேற்றமடையாத பிரதேசங்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அவசிய பாடசாலைகளையும், ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும்.

★ தமிழ் இன மாணவர்களுக்கு தமிழ் மொழியிலேயே கல்வி கற்பதற்கு இருக்கும் உரிமையை விஸ்தரித்தலோடு இரு இனங்களுக்குமிடையில் உள்ள சகோதரத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக, தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் சிங்களத்தையும், சிங்களப் பாடசாலைகளில் தமிழ்ப்பாடத்தையும் இரண்டாம் மொழியாக ஒழுங்குசெய்ய வேண்டும்.
(மகாநாட்டு அறிக்கை, 4ம் பகுதி, பக்கம்-8)

இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் இன-மத-மொழி வேறுபாடற்ற சமத்துவ நோக்கில், மேலே கூற்றில் குறிப்பிட்ட இருமொழித்திட்டத்தின் உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தின் பின்னணியில்,

இன ஒற்றுமையை வளர்க்கும் என இன்றைய அரசினால் பிரகடனஞ் செய்யப் பட்டுள்ள மும்மொழித்திட்டம் மெய்யான தீர்வாகுமா அன்றிக் கற்பனை வாதமா என ஆராய இக்கட்டுரை முனைகிறது.

1956-ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வட இலங்கையிலுள்ள, கல்லூரிகள் என்றழைக்கப்படும் பெரிய பாடசாலைகளில் சிங்களம் ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. கிழக்கிலங்கையிலும் இவ்வாறே இருந்திருக்கும் என எண்ண இடமிருக்கிறது.

மற்றைய மாகாணங்களில் உள்ள கல்லூரிகள் சிலவற்றிலும் தமிழ் மாணவர் சிங்களத்தையும் சிங்கள மாணவர் தமிழையும் பயின்று வந்ததை நாமறிவோம்.

ஆயினும் இந்த நிலை முன்னரே கூறியதுபோல, கல்லூரிகள் என்றழைக்கப்படும். ஆங்கில மொழிமூலம் கல்வி புகட்டிய பாடசாலைகளிலேயே நிலவியது. அத்தோடு, மற்றைய மாகாணங்களில் சிங்கள மாணவர் பெரும்பான்மையாகப் பயின்ற பாடசாலை

களில் தமிழ் ஆசிரியர்களும் பெருமளவில் ஆங்கிலமொழிமூலம் பல்வேறு பாடங்களுக்கும் கற்பித்தனர்.

இவற்றால் நாட்டில் உயர்மட்டம் ஒன்றிலே சிங்கள-தமிழ் சுமுகநிலை நிலவியது. ஆயினும் தொழிலாள-விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் பயின்ற சிங்கள, தமிழ்மொழி மூலப்பாடசாலைகளில் இயலுமர்னவிடத்து ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டதே தவிர, சிங்களமோ, தமிழோ இரண்டாம் மொழியாகவோ மூன்றாம் மொழியாகவோ கற்பிக்கப்படவில்லை. இக்குறைபாட்டால் சிங்கள-தமிழ் தொழிலாள, விவசாயிகளிடையே விரோதமோ குரோதமோ ஏற்பட்டதாகக் கூறமுடியாது.

1956-ம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தலை முன்னிட்டு ஐ. தே. கட்சியும், ஸ்ரீ. ல. சு. கட்சியும் 'சிங்களம் மட்டும்' என்ற கொள்கையைப் பிரகடனஞ்செய்தபோது அதற்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்குமுகமாகவே தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலுள்ள பாடசாலைகளில் சிங்களம் கற்பிக்கப்படாதொழிந்தது. அத்தோடு இப்பிரகடனத்தாலும், இதை வைத்து அரசியல் கட்சிகள் செய்த பிரசாரங்களாலும் 'சிங்களம்-தமிழ்' என்ற கோஷங்கள் பிறந்தன. இனவேறுபாடும் முன்னெப்போது மில்லாதவாறு பெருமளவில் தோன்றிக் கூர்மையடையத் தொடங்கியது.

உரிமைக் கோஷங்கள்

இந்த நாட்டின் விசுவாசிக்கிற ஓர் இனம், இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகவும் நல்வாழ்வுக்காகவும் பாடுபட்ட ஓர் இனம், நாடு விடுதலைபெற்று எட்டு ஆண்டுகளில் பெரும்பான்மையினத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய ஓர் அரசால் ஒதுக்கித்தள்ளப் பட்டபோது அதனால் பாரதூரமான அரசியல் விளைவுகள் ஏற்பட்டன. பொருளாதார விளைவுகளும் பல, இவற்றுக்குமேலாக, தனிமனித உரிமை நசுக்கப்பட்டதான விளைவே அந்த இனத்தைப் பெரிதும் பாதித்தது.

இப்பாதிப்பின் விளைவே சமஷ்டிக் கோஷத்தையும், சம அந்தஸ்துக் கோஷத்தையும், பிரிவினாக்கோஷத்தையும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிக் கூர்மையடையச் செய்தது. இந்த விளைவுகளும் கோஷங்களும் ஏற்பட அரசியல்வாதிகளும் காலா யிருந்தனர்.

“பண்டா—செல்வா ஒப்பந்தம் அமுல் செய்யப்பட்டிருந்தால் இனக்கலவரங்கள் ஏற்பட்டிரா” என அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகைதந்த ஸ்ரீலங்கா ஜாதிக குரு சங்கத் தலைவர் திரு. ஆரியவன்ஸா குறிப்பிட்டார். அந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம், ‘சிங்களம்மட்டும் சட்டத்துக்கு எவ்வகையிலும் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் நிருவாக மொழியாக இருக்கும் என்பதும், இதனால் தமிழ்மக்கள் இந்நாட்டின் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளல்லர் என்ற நிலை தோன்றியிருக்குமா என்பதும் வேறுவிடயங்கள்.

எனினும் ‘பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தம்’ எவ்வாறு கிழித்தெறியப்பட்டது, ஒப்பந்தத்தை யார் யார் எதிர்த்தார்கள், ஏன் எதிர்த்தார்கள் என்பதெல்லாம் நன்கு ஆராயப்பட வேண்டிய வினாக்கள் ஆகும். திரு. ஆரியவன்ஸா கூறியது உண்மையே என ஏற்றுக்கொண்டால், அவ் வொப்பந்த அமுலால் இன ஒருமைப்பாடு முழுமையாகத் தோன்றாவிட்டாலும் கூட, இன வேறுபாடும் குரோதமும் கலவரங்களும் ஏற்பட்டிரா என்பதும் உண்மையாகும். அவ்வாறெனின், அவ்வொப்பந்த அமுலை எதிர்த்தவர்கள், அல்தாவது பிரச்சினைக்கு முழுமையான—நேரான தீர்வு அல்ல எனினும் பிரச்சினையை மேலும் வளரவிடாது மங்கச் செய்திருக்கக் கூடிய ஒன்றினை எதிர்த்ததன் மூலம் பிரச்சினையைக் கூர்மையடையச் செய்தவர்கள், இன்று அப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண மும்மொழிக் கல்வித்திட்டம் உதவும் என எண்ணி அதனைப் புகுத்த முன்வந்துள்ளமை பாராட்டுகளுக்கூரியது.

பிரச்சனை என்ன? தீர்வு என்ன?

ஆயினும் இன்றுள்ள பிரச்சனை ஓர் இனத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப் பட்டுள்ள பிரச்சனையாகும்.

இப்பிரச்சனையின் காரணமாகவே நாட்டில் ஒருமைப்பாடு சீர்குலைந்துள்ளது. இதனைத் தீர்க்க விதந்துரைக்கப்பட்ட தீர்வு, சிங்கள மாணவர் தமிழையும் தமிழ் மாணவர் சிங்களத்தையும் மூன்றும்மொழியாக [இரண்டாம் மொழியாக வல்ல!] கற்க முகமாகப் பாடத்திட்டங்களை மாற்றியமைத்தலாகும்.

நோய் ஒன்று, மருந்து வேறெதற்கோ!

இந்த நிலையில் இனவாதத்தையே அரசியலாக்கக்கொண்ட அரசியல் வாதிகளின் பிடியுட் சிக்கியும், நாட்டில் நிலவும் பெருந்தேசியவாத அரசுகளாலும் அவ் அரசுகளை ஆட்சியிலமர்த்தும் பெருந்தேசியவாத உணர்வுகொண்ட மக்களாலும் இந்நாட்டின் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக வல்ல, மூன்றாந்தரப் பிரஜைகளாகவேனும் மதிக்கப் படாத நிலைமைக்குள் அகப்பட்டுத் திணறும் தமிழ் மக்களின் அடிமைப்பாட்டு நோயையும், நோய் திணிப்போரின் பெருந்தேசிய வாதத்தையும் இம்மருந்து தீர்க்குமா?

சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் ஒருவரை யொருவர் நன்கு புரிந்துகொள்வதும், ஒருவரையொருவர் மதிப்பதும், ஒருவருடைய உரிமைகளை ஒருவர் பேணுவது மாண நிலை ஏற்பட இம்மருந்து உதவுமா?

சிங்கள தமிழ்மக்களிடையே உயர்வு—தாழ்வு மனப்பான்மைகள் வளர்க்கப் பட்டிருக்கும் ஒரு நிலையில், ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? ஒருவரை ஒருவர் மதிக்க முடியுமா? ஒருவருடைய உரிமைகளை ஒருவர்பேண முடியுமா?

“எல்லோரும் இந்நாட்டுமக்கள்” என்ற ஒருமைப்பாட்டுணர்வு சிங்கள-தமிழ் இன மக்களிடையே தோன்றவேண்டுமானால் அவர்களிடையே உயர்வு—தாழ்வு அற்ற நிலை ஒன்று உருவாக்கப்படவேண்டும். இந்த நாட்டில் சம உரிமையும் சம அந்தஸ்தும் உடையோம் என்ற உணர்வு இரு சாராரிடையேயும் உதித்து நிலைக்கவேண்டும். இவற்றைச் சாதிக்க ‘மும்மொழிக் கல்வித் திட்டத்தால் முடியுமா?

கடந்த காலங்களில் புகுத்தப்பட்ட கல்வித் திட்டங்கள் சமூக உறவுகளை எவ்வகையிலாவது மாற்றியுள்ளனவா? தொழில் முன்னிலைப்பாடங்களைப் பயிற்றுவதால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பறந்துவிடும் என்று பதைசாற்றப்பட்டது. அவ்வாறு நிகழ்ந்ததா? அன்றி அவ்வாறுநிகழ் ஒரு சிறு வழிதானும் பிறந்ததா?

சமூக அமைப்பிலும், சமூக மனப்பாங்கிலும் புரட்சிகரமான மாற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய இன ஒருமைப்பாடு ஏற்பட முடியாது. இப் புரட்சிகர மாற்றத்தை உத்தேசிக்கப்பட்ட மும்மொழிக் கல்வித்திட்டம் கொணருமா என்பது தெளிவான விடை காணப்படவேண்டிய ஒரு வினாவாகும்.

கல்வித்திட்டம் எதுவும் சமூக அமைப்பினை மாற்றியமைக்க முடியாது. அதற்கு வரலாறும் இல்லை. கதந்திர இந்தியாவின் பிதாமகர் மகான் காந்தியின் வார்தா கல்வித்திட்டம் இந்திய சமூக அமைப்பையோ; சமூக மனப்பாங்கையோ, மொழி இனவெறியையோ மாற்றியமைத்திருக்கும் என எண்ண இடமில்லை.

கல்வித்திட்டமா, சமூக அமைப்பா?

கல்வித்திட்டம், சமூக அமைப்பு என்பனவற்றில் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பது உண்மை. ஆனால், இவையிரண்டுள் எது முதலில் ஏற்படவேண்டும் என்பது சித்திக்கப்படவேண்டியது. கல்வித் திட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் சமூக

அமைப்பிணையும் சமூக உறவுகளையும் மாற்றியமைக்கும் என்பது வெறும் கனவு கற்பனை வாதம். சமூக அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களே சமூக உறவுகளையும் கல்வித்திட்டத் தையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

சமூக அமைப்பு எவ்வாறு மாற்றமடையவேண்டும்! இன்றைய சமூக அமைப் பின்சீழ் பணக்காரன் மேலும் பணக்காரன் ஆகிறான். ஏழைமேலும் ஏழையாகிறான். சமூகமேல்மட்டத்திலுள்ளவர்களின் பிள்ளைகள் பெரியபெரிய கல்லூரிகளில் கல்விகற்க வசதிகள் கிடைக்கின்றன. ஏழைத் தொழிலாளியின் மக்கள்-ஏழை விவசாயியின் மக்கள் கிராமப் புறத்துப் பாடசாலைகளில்தான் எழுத வாசிக்கப் படிக்க வேண்டி யுள்ளது. இக் கிராமப் புறத்துப் பாடசாலைகளுக்கு நல்ல தகைமைபெற்ற ஆசிரியர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை. அனுப்பப்பட்டாலும் குறுகிய காலத்துக்குமேல் அவர்கள் அங்கு தங்கியிருப்பதில்லை.

சமூக மேல்மட்டத்திலுள்ளவர்கள் சங்கக்கடைகளிலும், அரசாங்கக் காரியால யங்களிலும் தேவையானவற்றைச் சிரமமின்றிப்பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. வசதி யற்றவர்கள் அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்களையே பெற்றுக்கொள்ளமுடிவதில்லை. பண்டங்களைப் பதுக்கிவைக்கும் வியாபாரிகள் “இரண்டுநாள் நெயில்வே வேலை நிறுத் தம் வராதா?” என்று கர்ப்பூரங் கொளுத்துகிறார்கள்.

சுருங்கச் சொன்னால், தமிழ்நாடு தமிழனைச் சுரண்டும் நிலைதான் இன்றைய சமூக அமைப்பினைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திக் காட்டுகிறது. இவ்வாறே மற்றைய இன மக்களிடையேயும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் சுரண்டல்களும் நிலவுகின்றன.

இத்தகைய சமூக அமைப்பினை மும்மொழிக் கல்வித்திட்டம் தகர்த்தெறியுமா? தேசிய அரசியல் இயக்கம்

உண்மையில், ஊழல் நிறைந்த இன்றைய சமூக அமைப்பினை அரசியல் ரீதியில் உடைத்தெறிந்து, இன-மத-மொழி பேதமற்ற ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கவேண்டும். இவ்வாறான சமூகத்தை உருவாக்கும் செயற்பாட்டிலேயே ஒருமைப்பாடு இரண்டறக் கலந்திருக்கும் ஆதலின், பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழி வகைகள் வேறெங்கோ இருக்கின்றன. அது தேசிய ரீதியிலான ஓர் அரசியல், தொழிற்சங்க இயக்கத்தினாலே தான் சாதிக்கப்படக்கூடியது என்பதை மட்டும் இங்கு வலியுறுத்திக் குறிப்பிட வேண்டும்.

இந்நிலையில் மும்மொழிக் கல்வித்திட்டம் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் எனக் கருது வது வெறும் கனவு என்பது மட்டுமல்ல, இதனை முன்வைப்பதும் ஒரு கண்துடைப் பாகவே இருக்கமுடியும்.

இத்திட்டம், சிங்கள-தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்றுத் தராதரப்பத்திரம் பெற்றவரும், வேலையற்றிருப்போருமாகிய படித்த ஒரு தொகை வாலிபருக்கு வேலை வழங்க உதவும். அரசியலை மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கு வோருக்கு இது குறித்த பிரச்சனைக்கு ஓரளவு தீர்வுபோலத் தோன்றுமேயன்றி உண்மை யான தீர்வாகாது.

ஆயினும் இனப் பிரச்சனை தீர்ந்ததொரு நிலையிலே, மும்மொழிக் கல்வித் திட்டம் சிங்கள-தமிழ் மக்களிடையே ஏற்படும் ஐக்கியத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்த உதவும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள எவரும் தயங்கவேண்டியதில்லை.

“எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்; நாம் எல்லோரும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டில்” என்ற நிலையை ஏற்படுத்தும் ஒரு திட்டமே மெய்யான தீர் வைத்தரும்.

[தளறி: ஸுதாடு]

With the Best Compliments

OM. TEX

49, Modern Market
JAFFNA

Head Office :

BENARES SILK STORES

159, K K S Road

— JAFFNA

குறைந்த செலவில்

சிறந்த சேவை

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம் - புத்தகசாலை

காங்கேசன்துறை வீதி

யாழ்ப்பாணம்

SPACE

DONATED

BY

Cambridge Tutorial College

Thirunelveli Junction

JAFFNA

Branch : 44, STANLEY ROAD, JAFFNA

Reputed

Establishment

For

PURE SILKS

VASANTHAPURAM SILKS

75/II, BROWN ROAD

NEERAVIADY

JAFFNA

Extracts from Annual Reports

THE SALARIES COMMISSION REPORT:

N. P. T. A. made the following suggestions to the A. C. U. T.

1. (a) Basic salaries for all Teachers should be One hundred rupees
- (b) All teachers except probationers should be pensionable
- (c) The anomalies of the following classes of teachers should be rectified at once:
 1. Holders of the Ceylon English Teachers' Certificate.
 2. Uncertificated teachers.
 3. Holders of Diplomas in Oriental Languages Music, Dancing etc; from recognized Universities and learned bodies.
 4. Upgrading of teachers with 20 years service or more
 - (a) Science Diploma holders.
 - (b) Bilingual Trained Teachers.
 5. Primary and Junior Trained Teachers to be restored to the pre 1946 basis
 6. Swabasha Certificated teachers should be given a greater increase in the maximum and minimum of their salaries.
 7. It was decided to request the Education Department to abolish all classes among certificated teachers to provide a continuous scale until the maximum is reached.
 8. Trained Teachers. The minimum and maximum of First Class Trained teachers in Science should be equal to that of the Pass Degree Graduates.

GRADUATES: This Union demands that

- (a) The scale offered to Graduate Teachers should be identical with that provided for graduates in Government service and,
- (b) That the scale offered to pass graduates (trained and untrained) be so increased as to reduce the disparity in remuneration between them and Honours Graduates (trained and untrained)

WIDOWS AND ORPHANS PENSION SCHEME:

In addition to routine activities we have also been involved in various problems and events that have a bearing on the profession as a whole. After many years of weary waiting, we have now the assurance that some manner of provision has been made for those we leave behind. There are defects in the scheme. However we are confident that if our Association perseveres in its efforts, these defects can be remedied.

N P T A Report 1953 — 54

SECURITY OF TENURE FUND:

In November last year we launched the Fund. It is the sequel to our agitation against the Director's ruling that a six month's notice was sufficient to discontinue a teacher. Rules have been framed for administering the Fund, and await your final sanction.

SCIENCE ASSOCIATION:

We are happy to state that we have succeeded in bringing together the science masters of our schools into an association - a project initiated last year. Their collective services as specialists will be particularly welcome at this time of transition when the mother tongue is expected to absorb and redistribute to our children, the scientific heritage of the West. There are several important matters, where a specialist body like theirs could advise the Department and our schools. We wish the Association a long record of useful service.

N P T A Report 1954 — 55

SINHALA ONLY BILL

Copies of the following resolutions were sent to the Prime Minister, the Minister of Education, the Parliamentary Secretary to the Ministry of Education, Leaders of Political Parties, Tamil speaking members of Parliament and others to express our protest.

"The Northern Province Teachers' Association views with grave concern and alarm the draft of the Sinhala Bill and the disastrous consequences that are likely to flow from its implementation.

The Sinhala Bill and racial bitterness arising from its introduction tend to disrupt national unity and thereby hold up the economic and social development of our country.

While rightly seeking to develop and elevate the status of the Sinhalese language which has been neglected for centuries the Bill is aggressively reactionary in so far as it completely ignores the feelings and aspirations of the entire Tamil speaking people who have lived so long as equal

partners in citizenship and seeks to impose on an unwilling people a language which is not their own.

The official recognition of one national language as the sole official language and the denial of that recognition to the other national language will inevitably deprive the child of its inherent right to be educated in his mother tongue from the Kindergarten to the University.

The Northern Province Teachers' Association and its Parent Association the All Ceylon Union of Teachers stand pledged to securing for every child his inalienable right to be taught in his mother tongue. The exercise of that right by any child should not place him at a disadvantage or impose any disability on him in playing his part in the national life of the country. The continued adherence to that principle provides the basis for preserving and further developing the unity and solidarity of the teachers.

The obvious injustice inherent in the Bill has evoked a growing storm of protest all over the country. The Northern Province Teachers Association expresses its determination to work with other Trade Unions and public organizations actively engaged in the struggle for securing recognition of Tamil as an Official Language and resisting the arbitrary and unjust imposition of the Sinhalese language only."

UNIVERSITY VACATION COURSE

The course lasted five days and was conducted at Jaffna College. It was inaugurated by Mr T. D. Jayasuriya D./E. on October 1955. 236 Members and 50 Non-Members attended the course. All the lectures were well attended and almost all schools in the North were represented. The course consisted of a series of twenty lectures on the teaching of General Science, Social Studies, Mathematics, the teaching of English as a second Language Social Psychology & Methodology. A team of Lecturers under the leadership of Professor T. L. Green conducted the course.

N.P.T.A. Report 1955

LANGUAGE PROBLEM

The N P. T. A. took up the position that the legitimate status of the Tamil Language must be statutorily guaranteed. As a result the A.C.U.T. passed the following resolution at the last annual sessions.

"This union views with alarm the disruptive tendencies leading to national disunity due to the present language policy and urges that the question of the State Language should be solved in consonance with the self-respect and fundamental rights of all races that form the people of this country."

A deputation of the A. C. U. T. including our President met the Premier on 10-10-56 and discussed with him various points whereby a fair and just solution to all could be worked out. The deputation was assured that definite legislation would soon be introduced so that no hardship was caused nor discrimination made against any section of the population. Our Executive however, does not consider that any satisfactory settlement has so far been achieved.

UNIVERSITY AND SINHALA

A semi-official attempt was made to impose Sinhala as a compulsory second language on non-Sinhalese students. The N. P. T. A. promptly condemned the attempt to make any one of the national languages as a compulsory second language or medium of instruction for all students. The volume of protest both within the University and outside prevented the Govt from proceeding with their plan at a time, when the status of the Tamil language had not been settled.

SEGREGATION AT MAHARAGAMA

The N. P. T. A. Executive passed the following resolution which was sent to the Prime Minister and the Minister of Education through the A. C. U. T.

"This Association condemns the action of the Government in separating the Tamil Secondary Trainees from the Sinhalese since such segregation will injure national unity and has resulted in impairing the quality of instruction and equipment available at Palaly and therefore requests the Government to provide for training all secondary Trainees in the same institution."

The A. C. U. T. met the Minister of Education who has promised to provide the same facilities to Teacher Trainees at Palaly.

N. P. T. A. Report 1956 — 57

BENEVOLENT FUND

Acting on the resolution of the last Annual General Meeting, Executive Council appointed a sub-committee to draft rules for the inauguration of a Benevolent Fund for members of the N. P. T. A. The rules have now been passed by the Executive Council and the fund would be inaugurated by third week of July. A Propaganda Committee has been appointed to enlist members for the fund.

N. P. T. A. Report 1959 — 60

TAKE-OVER OF ASSISTED SCHOOLS

At the first meeting the Council decided to demand that the position of Teachers be adequately safeguarded and that Teachers Unions be consulted in regard to matters affecting their position, administration of schools and Education, in the event of Government implementing its policy regarding the Take-over of schools as outlined in the Throne Speech.

..... The following demands were submitted in our memorandum

- 1 Right to retire with compensation
- 2 Placements for teachers opting out of Private Schools
- 3 Approved salaries to be guaranteed to Private School Teachers
- 4 Provident Fund facilities to Private School Teachers in the event of their losing their pension rights.
- 5 Maintenance of Status quo on transfers
- 6 Absorption of approved excess staff
- 7 Filling of pending special posts
- 8 Appointment of an Educational Service Commission for settling disputes.
- 9 Assisted school service to be considered for seniority
- 10 Maintenance of Status Quo for Principals and Vice - Principals
- 11 Absorption of Temporary teachers of unlike denomination
- 12 Devolution of control to Boards and representation of teachers in Controlling Bodies
- 13 Reorganization of school areas.

N P T A Report 1960 —61

அதிபர் நியமனம்

ஆசிரியர் பதவி உயர்ச்சி சம்பந்தமாகக் கல்வித்திணைக்களம் ஏதாவது ஒரு ஒழுங்கு முறையைப் பின்பற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஒழுங்கற்ற நடைமுறைகளினால் ஆசிரியர் மத்தியில் அதிருப்தி வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. அத்துடன் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப் படுகின்றது. இவ் விஷயம்பற்றி நிர்வாக சபையினதும் தாய்ச் சங்கத்தினதும் பிரதிநிதிகள் கல்வி அமைச்சருடனும் அதிகாரிகளுடனும் மும்முறை சந்தித்துப் பேசினர். பேசியும் நடைமுறையில் ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டதாக இதுவரை தோன்றவில்லை. ஆசிரியர் நியமனம், இடமாற்றம் போன்ற விஷயங்களில் எல்லா ஆசிரிய சங்கங்களும் சேர்ந்து விழிப்புணர்ச்சி காட்டாவிடின் வரும் காலத்தில் நம் நாட்டுக் கல்வி பலவகையிலும் பாதிக்கப்படும்.

வி. மா. ஆ. ச. அறிக்கை 1963 - 64

போதனா மொழி

கல்வி வெள்ளை அறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட இருந்த தருணத்தில் நாட்டில் போதனா மொழி பற்றிய விடயம் மிகவும் பிரச்சினைக்குரியதாக இருந்தபோது யாழ்ப்பாணத் தொகுதி பா. உ. திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் இவ் விடயம் சம்பந்தமாக எமது அபிப்பிராயத்தை அறிவதற்கும், ஏம்முன் கலந்துரையாடுதற்குமாக எம்மை அழைத்தார். எமது நிருவாகசபை அங்கத்தவர்களில் கணிசமான தொகையினர் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் அவரைச் சந்தித்து தாய்மொழியே போதனா மொழியாக அமைய வேண்டுமென வற்புறுத்தினர். மேலும் கல்வி சம்பந்தமாகவும், ஆசிரிய சேவை சம்பந்தமாகவும் பாடசாலைகள் புனரமைப்புத்திட்டம் சம்பந்தமாகவும் எமது கருத்துக்களை வினக்குதற்கு அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டோம்.

வி. மா. ஆ. ச. அறிக்கை 1967 - 68

இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம்

யாழ். மாவட்டக் கிளை - வ. மா. ஆ. ச.

1. சகல வட்டாரக் கிளைச் செயலாளர்கட்கும்:
2. சகல பாடசாலைக் குழுச் செயலாளர்கட்கும்.

தோழர்

வணக்கம்.

கடந்த மாதம் எமது தாய்ச் சங்கத்தின் மத்திய நிருவாகக் குழு செய்த தீர்மானங்களுக்கு அமையவும், எமது மாவட்டச் செயற்குழு மேற்கொண்ட தீர்மானங்களுக்கு அமையவும், பின்வரும் கோரிக்கைகளைத் தங்களதும், எமது சங்க உறுப்பினர்களதும் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றோம்:

இக்கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதற்கான தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்குத் தங்கள் பூரண ஒத்துழைப்பை வேண்டுகின்றோம்.

கோரிக்கைகள்

01. சேவைக் காலத்திற்கு ஏற்ப சம்பள ஏற்றம்
பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர், பட்டதாரி ஆசிரியர் சம்பளம் தயாரிக்கும்போது நிதிப்பிரமாணம் 1120ன் கீழ் அன்றி, சேவைக் காலத்துக்கு ஏற்ப குறிப்பிட்ட சம்பள ஏற்றம் அமைபட வேண்டும்.
02. இடமாற்றச் சபை
மாவட்ட இடமாற்றச் சபை, மேன்முறையிட்டு சபை ஆகியவை தாபனக் கோவையின் சட்டதிட்டத்துக்கமைய நிறுவப்படல் வேண்டும். இவற்றின் மூலமாகவே எல்லா இடமாற்றங்களும் செய்யப்பட வேண்டும்.
03. பட்டதாரிச் சம்பளம்
3 1. பட்டதாரிப் பயிற்சியாளர் ஆசிரியர்கட்கும் 1976-09-01 திகதி தொடக்கம் பட்டதாரிச் சம்பளம் வழங்குக.
3 2. நேரகுசி விடய வேறுபாடு இன்றி 1976-09-01 ம் திகதி தொடக்கம் சகல பட்டதாரி ஆசிரியர்கட்கும் பட்டதாரிச் சம்பளம் வழங்குக.
3 3 சங்கீதம், நடனம், சித்திரம், விஞ்ஞான/ கணித டிப்ளோமா ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் பட்டதாரிச் சம்பளம் அல்லது அதற்கு சமந்தரமான சம்பளம் வழங்க வேண்டும்.
04. அத்தாட்சிப் பத்திரம் உடைய, அற்ற ஆசிரியர் சம்பளம்.
அத்தாட்சிப் பத்திரம் உடைய, அற்ற எல்லா ஆசிரியர்களதும் சம்பளத்தை உடனடியாகக் கூட்டுவதோடு, 3 வருட காலத்துள் அவ் ஆசிரியர்கள் எல்லோரையும் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.

05. 4 ம் 5 ம் தர பாடசாலை அதிபர் சம்பள முறை.
4 ம் 5ம் பாடசாலை அதிபர் தரங்களை இல்லாதொழித்து, அவர்கள் சகலருக்கும் 3 ம் தர அதிபர் சம்பளம் வழங்க வேண்டும்.
06. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் சம்பளம்
எல்லாப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கட்கும் ரூபா 420.00 ஆரம்ப சம்பள அடிப்படையில் சம்பளம் வழங்குக.
07. சேவை நீடிப்பு
எல்லா ஆசிரியர்கட்கும் 60 வயது வரை சேவையாற்றுவதற்கு இடமளிக்க வேண்டும்.
08. நிருவாகம்
ஆசிரியர் நிலுவைச் சம்பளம், சம்பள விபரம், பெயர் வழிக்கோவை, இளைப்பாற்றுச் சம்பளம், சம்பளம் தயாரித்தல் ஆகிய பல்வேறு நிருவாகப் பிரச்சனைகளையும் உடனடியாகத் தீர்க்குக.
09. பயணச் செலவும், படியும்
ஆசிரியர்கள் கடமைக்காகப் பயணம் செய்யும்போது பயணச் செலவும் படியும் வழங்க வேண்டும்,
10. கல்வியை மட்டுப்படுத்தல்
10. 1 புத்தக விலை.
எல்லாப் பாடசாலைப் புத்தகங்களதும், உபகரணங்களதும் விலையை உடனடியாகக் குறைக்குக. புத்தகங்கள், காகிதாதிகள், உபகரணங்கள் இலகுவில் பெற்றுக்கொள்ள வழிவகுக்குக,
10. 2 தனியார், தோட்டப் பாடசாலைகள்.
சகல தனியார் பாடசாலைகளையும் தோட்டப் பாடசாலைகளையும் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதோடு, பலவகைப்பட்ட தனியார் கல்வி நிறுவனங்களையும் இல்லாதொழிக்குக, தோட்டப்பாடசாலைகளின் கல்வி விருத்திக்காக அவசிய கட்டிடம், உபகரணம், ஆசிரியர்களை உடனடியாக வழங்குக.
10. 3 பாடசாலைமுறைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளுக்கு முக்கிய காரணம் வர்க்க வேறுபாடேயாகும். ஆதலால் பாடசாலைகளின் இடையே ஆன வேறுபாட்டை இல்லாதொழிக்குக.
10. 4 உயர்கல்வியை மட்டுப்படுத்தலை நிறுத்துக, மொழி மத வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் தரப்படுத்தலை நிறுத்தி தகைமையுள்ள சகலருக்கும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி வாய்ப்பை ஏற்படுத்துக. தரப்படுத்தலைப் பாடசாலை மட்டம் வரை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் வரப்பிரசாதங்கள் குறைந்த பாடசாலைகளுக்கு உதவிகளை அளிக்குக.
10. 5 சகல சிங்கள மொழிப் பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழியையும் சகல தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளில் சிங்கள மொழியையும் படிப்பிப்பதற்கு அவசிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குக,
10. 6 சகல தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும் சுற்றறிக்கைகளையும் பணிப்புக்களையும் தமிழ் மொழி மூலம் வழங்குக.

11. அவசரகாலச் சட்டம்.

எல்லா அவசரகாலச் சட்டப் பிரமாணங்களையும் நீக்குவதோடு, அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலைசெய்க.

12. வாழ்க்கைச் செலவு.

கூடிச் செல்லும் ஒவ்வொரு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளிக்கும் ரூ. 2 - 50 விகிதம் வாழ்க்கைச் செலவுப் படியாக வழங்குக.

13. தொழிற்சங்க உரிமைகளைப் பறித்தெடுக்கும் முயற்சியை நிறுத்துக.

14. படிப்பு லீவு

சகல பிரிவுகளுக்கும் பொருந்தக் கூடிய முறையில் சகல ஆசிரியர்களுக்கும் படிப்பு லீவு வழங்கப்படவேண்டும்,

செயல் முறைகள்

மேலே காட்டப்பட்டுள்ள கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதற்காகப் பின்வரும் வேலை முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியுள்ளது.

(அ) கோரிக்கை பற்றிய பூரணதெளிவைஅளித்தற்கும், தொழிற்சங்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அவசிய இயக்கத்தைப் பாடசாலைக் கிளைகள்மூலம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

1. குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரேரணைகளை அங்கீகரித்து பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

2. தொழிற்சங்க நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றி தீர்மானிக்க வேண்டும்.

(ஆ) வட்டாரக்கிளை மட்டத்தில் ஆசிரியர் கூட்டங்களை நடாத்தி பிரேரணைகளை அங்கீகரித்து பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும்.

(இ) (எமது சங்க உறுப்பினரும், அல்லாதவரும்), தமது கோரிக்கைகளைப் பெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை. இதனால் ஆசிரியர்கள் பெருமளவில கஷ்டங்களுக்கு உட்படுவர் என எண்ண இடமிருக்கிறது, ஆதலின் தயவு செய்து, இடமாற்றங் கோரி விண்ணப்பித்த ஆசிரியர்கள் பின்வரும் விபரங்களைத் தந்து உதவுமாறு கோருகின்றோம்:

1. கோரும் இடமாற்றம் (அ) மாவட்டத்தினுள்ளேயா (ஆ) வேறு மாவட்டத்துக்கா,

2. கஷ்டப்பிரதேச சேவை எத்தனை ஆண்டு?..... இடம்:

3. சொந்தமாவட்டத்துக்கு வெளியேயுள்ள சேவை விபரம்

4. சொந்த ஊருக்கு வெளியேயுள்ள சேவை விபரம்.....

5. கணவன்/மனைவி ஆசிரியராயின் அவர் பெயரும் சேவைவிபரமும்,

இவ்வண்ணம்

கட்டளைப்படி

தொழிலையுடன்

ச. கிருதரலிங்கம்

பொதுச் செயலாளர்,

With the Best Compliments
From

BOND'S INSTITUTE
274/2 HOSPITAL ROAD
JAFFNA

With Best Compliments from :

N. M. S. & Bros.
No. 2, New Market
Hospital Road
JAFFNA

ROTARY PRINTING TRADES

Printers' Providers

Paper Merchants & Stationers

Distributors

NATIONAL PAPER CORPORATION

34, MANIPAY ROAD : JAFFNA

Phone: 558

Some Catchy Headlines

"Teachers worse off than Harljans"

N P T A Boss (Mr. S. Mahesan)

Sunday Mirror 15-9-68

"N P T A wants Fixed Number of working days for Teachers"

—The Times of Ceylon 15-4-68;

"Central control of Teachers opposed by the N P T A"

Times of Ceylon 24-12-67

"Teachers should be consulted - N P T A General Secretary"

—Sun 3-12-67

"Irresponsible Transfers harm Students - N P T A memorandum to IMRA"

Daily Mirror 21-1-67.

"Northern Teachers take up cudgels with Govt."

—Daily Mirror 23-10-67.

"New School System will impair Free Education N P T A

Education has come to be everyman's business" says N P T A Head.

—Daily Mirror 1-7-67

"N P T A to press several Demands along with other Unions

Protest against increased workload of Teachers"

—Ceylon Daily News 13-1-67.

"Education Mess — Why?

The Teacher has been ignored" says N P T A Head

—Daily Mirror 3-8-63

"Siyawasa Sweep Victimisation by Education Dept. Officials?"

—Daily Mirror 3-7-66

"Site Varsity Campus in Jaffna — N P T A"

—Times of Ceylon 20-1-70.

"ஆசிரியர் உரிமை காக்க தமிழ்த்தலைவர்கள் ஒரே மேடையில் தோன்றுவர்"

—வீரகேசரி 23-9-69

"ஆசிரியர்கள் மௌன ஊர்வலம்"

—தினகரன் 26-9-69

"கல்வி அதிபராக ஆசிரியரே வரவேண்டும். வ. மா. ஆ. ச. கருத்து"

—தினபதி 27-9-69

"கல்வி பரிபாலனம் மாவட்ட ரீதியாக அமையவேண்டும். வ. மா. ஆ. ச. கருத்து"

—தினபதி 28-9-69

"ஆசிரியர் சேவைக் கட்டுப்பாட்டுக்கு ஆலோசனைச்சபை அவசியம் — வி. சிவசுப் பிரமணியம்"

—சுழநாடு 12-7-70

"அரசியல் சாசனத்தில் ஆசிரியரின் தல உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் — வ. மா. ஆ. ச. தலைவர் திரு. வி. சிவசுப்பிரமணியம்"

—தினபதி 14-7-70

Extracts from the Daily Press

Teachers' Protest

"A subtle but serious attempt is being made to rob us of our rights to the only national University in this country. Let them do it if they can. But we are not prepared to be kicked out in this manner without a fight" said Mr. S. Shivapathasundaram, Principal of Parameshwara College at the Ex Co. of the NPTA when he referred to the decision of the University Senate to make Sinhala a compulsory language to qualify for degrees of the Ceylon University.

Ceylon Daily News

Protest March by 1000 Teachers

Over 1000 teachers gathered in the NPTA Headquarters at Vannarponnai and marched in procession to the Jaffna Central College Hall. At the Meeting one of the largest held by teachers Mr K. V. Mylvaganam the President said that it was surprising that the Ed. Dept. should plead the application of the Common Law and approve the discontinuance of Mr. M. Ponnambalam of Yarlton College Karainagar without inquiry.

Ceylon Daily News

Teachers 'disillusioned'

"Teachers generally welcomed the take-over of schools and cherished great hopes for their future in the new setup. But today after more than two years they feel justifiably disturbed and disillusioned at the numerous problems that befall them under the administration of the Education Ministry" said Mr. N. Sabaratnam President ACUT in discussing the Union's Memorandum at a special meeting of the NPTA Ex. Council.

The Union has stressed the need for an independent tribunal to adjudicate on disputes between the teacher and the department in order to prevent the recurrence of the same unhealthy practices prevalent under the former dispensation.

Times of Ceylon

NPTA wants SSC Abolished

The Ex. Co of the NPTA reiterates its earlier demand for the abolition of the SSC and to conduct only the GCE

Mr. S. Santhiapillai and a number of others said it was not proper to make English compulsory for all children as it would prevent linguistically backward children from Swabasha schools getting the SSC Certificate.

A section of the committee led by Mr. N. Sabaratnam former president warned the Committee against making proposals for optional English as it would mean the decline and fall of English which was indispensable for a complete education.

The Committee decided not to suggest any alterations to the Education Ministry's proposal for making the subject optional.

Ceylon Daily News

"Stop Segregation of Teachers" N P T A

"When secondary schools and the University are able to have children of different communities under the same roof. what serious difficulties can there be for the training of all communities at the Maharagama Training College?" asks the N P T A in a memorandum to the A C U T to be forwarded to the Prime Minister.

The Association has asked the Prime Minister to ensure that all Communities are brought together in the Training College at Maharagama, and that the system of maintaining separate primary and junior training schools for Tamils and Sinhalese be scrapped.

Ceylon Daily News

Take-over discussed by Teachers

"Education is the responsibility of a secular state which maintains strict religious neutrality. We have no assurance that our Govt. is neutral on religious matters; In fact the present Govt. is committed to a certain faith. It is not even ashamed to profess its partisanship "Socialism does not necessarily mean state-monopoly in education" said Mr. S. Handy Perinbanayagam at a special meeting of the N P T A executive. "It is essential that the whole of education should be brought under the control of the state in order to ensure a uniform system of education. It is easier to change the Government than change the management and the policy of the private school" said Mr. A. Valldalingam

Ceylon Daily News

This policy of segregating the educators can lead to disastrous social and political consequences. Its logical follow-up can be none other than complete separation; and so the Maharagama move must be condemned as unimaginative and unstatesmanlike. It is somewhat of a paradox for a Govt. avowedly working for a united Ceylon under a unitary constitution, creating the very conditions that will lead to separation.

A. S. Kanagaratnam, Dec. 1956

West Jaffna Teachers celebrate Silver Jubilee at a lunch at Jaffna College, Vaddukoddai on June 12th 1957 Mr. J O. Mendis, President A C U T and Mr. S. U. Somasegaram, Education officer N. D. as Chief Guests. Mr. Somasegaram who was the first Secretary of the W J T A in complimenting the association on its achievements stressed the desirability of federating with the Govt. Teachers Association so that a National Union of Teachers could work for the whole of Ceylon.

C. T. June 1957

Extracts from the Ceylon Teacher

The President, N. P. T. A.

Dear Mr. Sabaratnam.

We landed in your country just exactly two months ago today and it was, as I remember very clearly the 20th August when I had the pleasure of being met by you and your associates at the airport.

I really think it was the most interesting day of our entire around the world journey. I remember very vividly the journey from the airport to the rest house, the excellent lunch, and the talks that followed it, the visit to the temple festival in the evening and all the many other things that you did to make our stay in Jaffna so memorable. Of course the high point of it all was the civic reception which had been arranged for me.

I have become quite expert in telling about this ceremony and the beautiful presentation was shown to the N E A at its meeting here last week as well as many official and unofficial groups.

Washington D C

U. S. A.

Oct.-8-1956

Very truly yours,

William G. Carr.

Secy., General W C O T P

C T Oct. 1956

"We congratulate the N P T A on the successful outcome of their negotiations in a dispute which created an intriguing situation where two members of the Union were involved. We would like to stress that this is a move the Union consistently advocates"

C T, Feb. 1958.

Friendliness and goodwill cannot be imposed on a people by legislative enactment. It is for the teachers to get together and educate for inter communal harmony.

A. S. Kanagaratnam

President A C U T

C T, Feb. 1958.

Every temple, every social custom, all that remains of our ancient cities, in our jungles, they all bespeak a past when the people lived and worked together as one, acting and thinking under a single social urge

A. S. Kanagaratnam

From the welcome address at the
Afro. Asian Conference, Colombo,

April 1958.

Unless the people realize that a good teacher cannot be hired on the wages of a garden cooly or an office peon, Education will continue to be the Cinderella of a nation's public activities

N. Sabaratnam

at the Afro, Asian Conference

Colombo. April 1958

Among the numerous activities of the association during the past year was the achievement of its Publication Board which brought out an edition of 10,000 copies of 'Inpa Tamil', all of which have been sold out. The NPTA also conducted the JSC Examination in the North, organized singing and Elocution contests and maintained its own library to which a large number of new books have been added. The retiring Committee with Mrs T. Visuvanathan as Secretary and Mr. E. Sabalingam as President have certainly rendered an excellent account of its stewardship and deserves the thanks and gratitude of all its members;

C. T. Sept. 1958

I believe that Trade Unions cannot afford to allow themselves to be distracted from their real objectives by appeals to language, race or religion. Their very survival depends on their ability to resist any diversion from their professional solidarity through communal infiltration.

*A. S. Kanagaratnam
ACUT Presidential Address,
C T, Sept. 1958.*

"NPTA demands Arbitration Tribunal" 'Right conceded to Murderers denied to Teachers' Teachers have been perturbed by the severe blow struck at their security of Tenure by the Minister of Education who ironically enough was the first Minister to recognize the need for guaranteeing their security, and did in fact guarantee it;

*S. V. Balasingham
from Presidential Address, NPTA
C T Aug. 1959.*

The future of the Human Race is imperilled not only by powerdrunk politicians and military leaders but by the teachers and educational administrators who are untrue to the light within them or fail to pull their weight.

*N. Sabaratnam
from a Review of the
10th World Conference of NEF in Delhi,
C T April 1960*

We believe that no system of education is better than its teachers

*A. Vaidyalingam
Presidential Address NPTA
Aug. 1960.*

It would be a major tragedy and a historic irony, if this government that was helped into power by the free and unfettered efforts of teachers should use that power to still their voice,

*N. Sabaratnam
Editorial, C T, June 1961.*

The teacher is a torch-bearer for posterity. To circumscribe his influence on Society by restricting his political freedom is to perpetuate ignorance

*A. S. Kanagaratnam
in a symposium
on Teachers and Civil Liberties,
C. T. Sept. 1961;*

No National venture can be a success least of all a national system of education if those actively engaged in it are fettered by Governmental control,

*S. P. Nadarajah
N P T A Presidential Address,
C. T. Sept. 1961.*

The "morale" of a school cannot be secured by edicts from outside but must develop from conditions of freedom. Therefore the teacher's freedom has to be jealously guarded and the process of discussion must be kept alive by the machinery for consultation so essential to democracy,

*K. Nesiah
C T, Oct. 1961*

A public meeting sponsored by the N. P. T. A was held on August 15 at A P and S S Union Hall at Pandaterruppu to protest against the discontinuance of Mr M. Nadarajah, Teacher, J/Pandateruppu Hindu College for contesting a Village Committee Election in defiance of a circular issued by the management of the school, the Hindu Board of Education. The public, parents and members of the local R D S actively collaborated.

C T. August 1957.

'Wisdom dawns on all serious minded people rather late in life. The A. C. U T. like all great teachers in the world saw, enlightenment after 32 years. Those great teachers were rebels in the eyes of the prosaic humanity of their times. The A C U T has become a Trade Union under similar circumstances. This is a new era of the A C U T. We are proud indeed that this wise action should occur in Jaffna the head of Ceylon.

K. V. Mylvaganam, Sept 1953

Memorandum to the N. C. H. E. Committee on Establishment of a Tamil University in North or East

On behalf of the Northern Province Teachers' Association which is a branch of the National Union of Teachers (formerly the All-Ceylon Union of Teachers) and which has been in continuous existence for the last fifty-four years, we have the honour to make the following submission regarding the University that is proposed to be established in the Northern or Eastern Province of Ceylon

Regional Location

2. The development of education, in particular of higher education during its fifty years of existence, has made the need for the establishment of more Universities, in different parts of the Island, evident to all. The need has been so urgent as to find expression in the reports of both the Needham and the Goonawardene Commissions

3. The reports of these Commissions were specific enough to state that new Universities should be established in Colombo, Galle and Jaffna.

4. With the Jaffna region continuing to produce the high percentage of admissions to the Universities in Peradeniya and Colombo and with the inability of large numbers who are qualified for higher education to obtain admission to these Universities, it was only to be expected that, in respect of the regional location of a new University, Jaffna was given high priority in the recommendations of earlier Commissions.

Hence, it would be redundant, nay presumptuous on our part to set out once again all the factors that plead for a regional location in the Jaffna district. Nevertheless, we should like to submit three factors which have hitherto not received due consideration;

(a) Jaffna has a hospital suitable in all respects to serve as the clinical base for a Faculty of Medicine;

(b) Jaffna being situated in flat country with no rivers, floods at no time of the year cause disruption of traffic and prevent access to the University; and

(c) From the point of view of health, a factor of considerable importance where people from various parts of the country come to live and work together—Jaffna is eminently suited as being a non-malarial area.

The Site

5. In keeping with the modern view that a seat of higher learning should be in or near the periphery of a city or large town, we venture to suggest the following sites in order of preference:

- (i) between Kondavil and the Kopay Training College an area easily reached by bus;
- (ii) Navatkuli, with its railway station; and
- (iii) Vasavilan, in close proximity to the Junior University and the Teachers' Training College, both of them at Palaly, near the Airport.

All these sites have the advantage of space large enough for the expansion of the Campus in the years to come.

Status

In regard to the status of the proposed University we wish to urge that it be a full fledged, national, unitary and residential University, similar to those of Peradeniya and Colombo, and that admission to it be available to all students irrespective of region, race or religion.

7. The establishment of such a University in the Jaffna region will not, we hope, result in the "drying up" of the Tamil streams in the Peradeniya and Colombo Universities. Such a development would only be detrimental to the traditions of national unity and integration that these Universities have fostered down the years.

Finance

8. The University as envisaged in our submissions can come into being only if the state assumes the responsibility for financing its establishment and maintenance even though voluntary contributions from trust funds and other sources may become available.

S. SABANADESAN,
General Secretary.

And what guarantee of freedom can the teacher have when every petty loss and education official will have the power to send him on disciplinary transfer to a distant station?

A. S. Kanagaratham April 1957

Northern Province Teachers' Association

Teachers' Basic Demands.

A draft prepared by a Sub-Committee of the Ex. Co., appointed on 24-5-55)

1. A unified educational service, regardless of medium of instruction or location of school... equal pay for equal qualification. Discrimination against Swabasha and Estate Schools should be immediately removed.
2. The Code of Regulations be revised so that the same basis be followed in computing the number of eligible teachers in a Swabasha Estate School as in an English school
3. The educational programme and equipment of schools... laboratories, workshops, libraries etc... should not depend on the school status or economic resources of pupils. The appalling conditions prevailing in the Estate schools and the unwholesome conditions in a number of Swabasha schools, should be immediately rectified.
4. A basic minimum of Rs.150/- a month, exclusive of allowances for teachers.
5. The cost of living allowance should be related to the cost of living.
6. The immediate appointment of an Expert Committee as recommended by the Poulter Commission
7. The salary scales of teachers shall correspond to those of comparable grades in the Public Service.
8. A teacher should reach the maximum salary of his appropriate group in a period of not more than 15 years, and no annual increment shall be less than Rs. 120/-
9. Teachers who secure additional qualifications shall be placed at an appropriate point of the scale of his group, the point to be determined by the nature of his qualifications.
10. Provisions of grade promotions within the teaching service through a larger quota of special posts according to the qualification groups
11. Pension rights shall be granted to all teachers in service now, if they have put in 5 years' continuous service.
12. All teachers should be entitled to a scheme of non-contributory pensions at Govt. service rates and the right to commute on the same terms.
13. Benefits under the W. & O. P. Fund should be increased for all teachers to the prevailing Govt. Service rates, and weightage for those who start contributing to the fund late in life.
14. When a teacher dies in harness his next of kin shall receive a year's salary.

15. Teachers with 5 years' continuous service shall be given fullpay leave for other professional qualifications.
16. New entrant teachers shall have the same leave and other facilities as the old entrants.
17. All women teachers should be entitled to maternity leave with pay, in addition to the sick leave to which all teachers are entitled.
18. No amendments to the Code of Regulations shall be made before giving an opportunity to Teachers' Associations to consider them.
19. Teachers to be granted safeguards against arbitrary action affecting their tenure, with particular reference to promotions, discipline and dismissal.
20. Direct recruitment from among teachers to a proportion of higher administrative posts in the Education Department.
21. The effective continuation of Swabasha policy beyond the G. C. E class.
22. Schools should be permitted to employ teachers outside the eligible quota for teaching Sinhalese as a second language in Tamil areas and vice versa.
23. A special bonus to all teachers who acquire a minimum degree of proficiency in both the national languages.
24. The President and Secretary of the Teachers' Association shall be granted full pay study leave, to co union work.
25. Duty leave for a teacher who watches the interest of another teacher at an inquiry.
26. For the greater efficiency in education there must be organic association between the state functionaries and teachers in regard to educational administration, choice of text books, framing of syllabuses, recruitment of teachers, maintenance of educational and professional standards, conducting of examinations, educational research, etc.
27. The functions of inspectors should be clearly stated and defined.
28. Teachers should be given the necessary financial assistance to enable them to continue their professional education, including opportunity for travel and foreign contacts.
29. Schools should be assisted to acquire lands for school extension under the Land Acquisition Ordinance.
30. In order to meet the shortage of buildings and equipment, schools should be permitted to hold double schools.
31. There shall be only qualified teachers. While future recruitment shall be limited to qualified teachers, taking into account the present set-up we demand that provision be made for the general absorption of the present unqualified and temporary teachers into the category of qualified teachers, through training facilities, etc.
32. Automatic promotions to the next higher group after 20 years' service.

National Union of Teachers

Our Problems - At a glance

1. Recognition of Teachers' Unions - Teacher consultation in educational matters.
2. Use of School halls for Teachers' Unions meetings.
3. Establishment of an Educational Service Commission.
4. Salary revision by an expert commission including teacher representatives.
5. Seniority list.
6. Letters of permanent appointment.
7. Transfers based on an accepted scheme. Transfer boards to be revived including regional level boards - Teacher representatives to be in all boards.
8. Appointment to difficult areas with sufficient inducements. - Housing facilities to be provided in difficult areas.
9. Leave to sit for degree examination. (From casual leave)
10. Appointment of English, Science and Mathematics teachers to Kantishta Vidyalayas.
11. More training facilities to train untrained teachers.
12. Teachers to be brought under the Civil Pension Minute. (Contribution and Benefits)
13. Status of teachers to be clarified - (Public Servants or not)
14. Teachers who graduate to be recognised for salary purposes.
15. Graduate scale for those graduate teachers who did sufficient amount of required work in the former Swabasha schools.
16. Honours graduates - basis of conversion to be reviewed.
17. Increments for Art Teachers.
18. Graduate Scale - Pundits and Vidwans.
19. Trained Graduate scale - irrespective of the medium in which training is received.
20. Departmental examination for trained graduates' scale.
21. Acting Principals - basis of appointment - acting period not to exceed six months - Acting pay.
22. Appointment of Deputy Principals - basis?
23. Kantishta Vidyalaya Principals - Eligibilities.
24. Departmental Seminars and Study Circles - Travelling and subsistence.
25. Facilities for teachers:- Leave application forms; Removing school supplies from Dept.

Lindula
27-2-70

R. Sivasenan
General Secretary

NOTE - This is the handiwork of the N P T A. — Editor

The Northern Province Teachers' Association

Objects

The objects of the Association shall be

- (a) To associate and unite teachers in each locality in this province, and in the whole of Ceylon.
- (b) To provide means for the co-operation of teachers and the expression of their collective opinion upon matters affecting the interests of education and the teaching profession.
- (c) To improve the condition of education in the country and secure the establishment of a co-ordinated and complete national system of education.
- (d) To secure for all state - aided schools, adequate financial aid from public sources, accompanied by suitable conditions.
- (e) To afford to the Ministry of Education and to the executive and advisory bodies set up by it, the advice and experience of the association.
- (f) To secure the effective representation of educational interests in Parliament.
- (g) To secure the compilation of a comprehensive Register of Teachers.
- (h) To secure the solidarity and extend the influence of the teaching profession.
- (i) To co-operate with other societies or bodies having similar objects.
- (j) To watch the administration and working of the various Education Acts, Codes and Circulars, to endeavour to secure their amendment, when desirable.
- (k) To maintain a high standard of qualification, to raise the status of the teaching profession, and to secure for members, higher posts in the educational service of the country.
- (l) To afford advice and assistance to individual members in educational and professional matters, and in legal cases of a professional nature.
- (m) To extend protection to teachers, wherever necessary.
- (n) To watch the working of the Pension Rules, and to endeavour to secure their amendment.
- (o) To promote the welfare of any Teachers' Provident Society that may be established, and afford assistance and advice to teachers, their widows and dependants in securing pensions or other benefits.

Methods of work:

- (a) Social Gatherings
- (b) Lectures and Conferences.
- (c) Publications.
- (d) Educational Research, Examinations and Excursions.
- (e) Meetings
- (f) Delegations
- (g) Formation of Special Funds.
- (h) Other methods approved by the Executive Council and activities for which it shall be lawful to utilize the funds of the Union.

Past Presidents, General Secretaries & Hony. Treasurers of the N. P. T. A.

<i>Presidents</i>	<i>General Secretaries</i>	<i>Hony. Treasurers.</i>
14—30 Nevins Selvadurai (J. P. M. B. E.)	J. W. Arudpragasam	
3 —31 J. V. Chelliah, J. P.	K. Nesiah	
31—32 J. V. Chelliah, J. P.	K. Nesiah	
32—33 V. Veerasingam J. P.	J. C. Handy	
33—34 A. M. K. Cumarasamy	Sam Seevaratnam	
34—35 J. W. Arudpragasam	L. S. Kulathungam	
35—36 A. Cumarasamy	K. V. Mylvaganam	
36—37 Dr K. Shivaprakasam	V. C. Canagaratnam	
37—38 V. Veerasingam J. P.	S. Ambikaipakan	
38—39 J. T. Arulanandam	S. Ambikaipakan	
39—41 I. P. Thuraiyretnam	A. K. Kandiah	
41—42 S. H. Perinbanayagam	D. C. Arulanandam	
42—43 S. H. Perinbanayagam	D. C. Arulanandam	
43—44 K. Nesiah	{ C. A. Gnanasekaram M. A. Thangarajah	
44—45 J. C. Charles	M. A. Thangarajah	
45—46 K. Pooranampillai	T. T. Jeyaratnam	
46—47 C. Subramaniam	T. Seenivasagam	
47—48 A. E. Tambar	C. S. Ponnudurai	
48—49 L. S. Kulathungam	{ C. S. Ponnudurai S. V. Balasingam	
49—50 T. T. Jeyaratnam	S. V. Balasingam	
50—51 T. K. Rajasekaram	A. R. Rajanayagam	
51—52 S. H. Perinbanayagam	K. V. Mylvaganam	
52—53 S. H. Perinbanayagam	K. V. Mylvaganam	S. S. Selvadurai
53—54 K. V. Mylvaganam	E. Sabalingam	S. S. Selvadurai
54—55 A. S. Kanagaratnam	E. Sabalingam	J. S. Ariaratnam
55—56 J. Edward	S. P. Nadarajah	I. R. Ariaratnam
56—57 N. Sabaratnam	S. P. Nadarajah	I. R. Ariaratnam
57—58 E. Sabalingam	T. Visvanathan	I. R. Ariaratnam
58—59 S. V. Balasingam	T. Visvanathan	J. Santhiapillai
59—60 A. Vaidalingam	K. Arunasalam	J. Santhiapillai
60—61 S. P. Nadarajah	K. Arunasalam	J. Santhiapillai
61—62 A. R. Rajanayagam	M. Perairavar	W. S. Senthilnathan

Presidents

General Secretaries

Hony. Treasurers

FEB

62—63 I R. Ariaratnam

R. Sivanesan

W. N. S. Samuel

FEB-SEP

63—64 { I R. Ariaratnam
M. Perairavar

R. Sivanesan

S. Kandasamy

64—65 M. Perairavar

C. Gunapalasingam

P. Arumugasamy

65—66 V. Karthigesu

C. Gunapalasingam

P. K. Rajaratnam

66—67 J. Santhiapillai

V. Sivasupramaniam

P. K. Rajaratnam

67—68 S. Maheson

V. Sivasupramaniam

T. Krishnapillai

68—69 S. Maheson

S. Sabanadesan

W. G. Annappah

69—70 V. Sivasupramaniam

S. Sabanadesan

W. G. Annappah

70—71 K. Mahalingasivam

S. Sabanadesan

71—72 K. Mahalingasivam

S. Siva Vakeesar

C. Sivasambunathan

72—73 K. Gunaratnam

S. Siva Vakeesar

C. Sivasambunathan

73—74 K. Gunaratnam

S. K. Suntharalingam

P. Shanmugarajah

74—75 S. Rasanayagam

S. K. Suntharalingam

P. Shanmugarajah

75—76 S. Rasanayagam

S. Nambiarooran

V. Ragunathamuthaliar

76—77 S. Rasanayagam

{ S. Nambiarooran

S. K. Suntharalingam

V. Ragunathamuthaliar

77—78 S. K. Suntharalingam

S. T. Thevarajah

V. Ragunathamuthaliar

Rewrite History by all means, but be sure that you are writing history and not faking it as the colonial power had done it in our day. By all means let our children dream of the glories of our ancient past but do not delude them with the fiction that we had discovered all about nuclear fission and cosmic flights thousands of years ago. In other words do not mix up history with mythology, and science with magic

— Prof. Chatterji

At a time as the present it is desirable to restate the fundamental doctrines of liberal democracy. (1) Freedom involves the freedom to do wrong (2) Toleration means among other things suffering the tares to grow side by side with the wheat, in the assurance that in the fullness of time they will be recognized for what they are and meet with the fate they deserve.

— S. Handy Perinbanayagam

இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம்

யாழ் மாவட்டக்கிளை

வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம்

செயற்குழு 1976 — 1977

திரு. க. இராசநாயகம்	தலைவர்
.. ச. கி. சுந்தரலிங்கம்	பொதுச் செயலாளர்
.. வை. இரகுநாதமுதலியார்	பொருளாளர்
.. எஸ். மகேஸ்வரன்	உப-தலைவர்
.. தி. கிருஷ்ணபிள்ளை	உப-தலைவர்
.. சி. சந்தியாப்பிள்ளை	சேவைச் செயலாளர்
.. த. தேவராஜா	அமைப்புச் செயலாளர்
.. சி. துரைராஜா	உப-செயலாளர்
.. சே. சிவசுப்பிரமணியசர்மா	உதவிச் செயலாளர்
.. ந. நல்லையா	செயற்குழு உறுப்பினர்
.. செ. வேலாபுதபிள்ளை	" "
.. து. விசுவநாதன்	" "
.. தி. புவனசுந்தரராஜா	" "
.. ந. செ. நடராஜா	" "
.. சி. நம்பியாருரன்	" "

மத்திய செயற்குழு உறுப்பினர்

திரு. ச. கி. சுந்தரலிங்கம் — திரு. தி. சுண்முகதாதன்

வட்டாரச் செயலாளர்கள்

திரு. தி. தருமலிங்கம்	சாவகச்சேரி வட்டாரம்]
.. தி. சந்தோசம்	யாழ்ப்பாண வட்டாரம்]
.. கி. யேசுராஜன்	நல்லூர் வட்டாரம்
.. சி. தேவதவயாலன்	உடுவில் வட்டாரம்
.. க. விநாயகரத்தினம்	காங்கேசன்துறை வட்டாரம்
.. மு. தியாகராஜா	வட்டுக்கோட்டை வட்டாரம்
.. தி. சிவசம்பு	கோப்பாய் வட்டாரம்
.. எஸ். ஏ. அம்பலவாணர்	பகுத்தித்துறை—உடுப்பிட்டி வட்டாரம்

பொதுச்செயலாளர் அறிக்கை

இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் 20வது வருடாந்த மாநாடு இந்த ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்ததையொட்டி இச்சங்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியையும், காலத்தின் தேவையையொட்டி அதன் தொழிற்சங்க ரீதியிலான போராட்டத் தன்மைகளையும் அறிந்துகொள்வது பயனுள்ளதாகும்.

1972-ம் ஆண்டு தேசிய ஆசிரியர் சங்கம், இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்துடன் இணைந்தது. இதன் காரணமாகத் தேசிய ஆசிரியர் சங்கத்தின் வடமாகாணக் கிளையான, வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம் இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் யாழ் மாவட்டக் கிளையாகியது. கண்டி புஷ்பதான மகளிர் மகாவித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் இலங்கை ஆசிரியர்சங்க யாழ்மாவட்டக் கிளையின் பெயர், வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம் என்றிருக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இம்மலரில் திருவாளர்கள்: கு. நேசையா, ந. சபாரத்தினம், வி. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம் தொடங்கியதிலிருந்து இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தில் இணையும்வரையிலான கால இடைவெளிப்பட்ட வரலாற்றினைத் தத்தம் கட்டுரைகளில் வரைந்துள்ளார்கள்.

வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம், இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்துடன் இணைத்திலிருந்து ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகிற்று எனலாம். 1973ல் அநுராதபுரத்தில் நடைபெற்ற இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் வருடாந்த மாநாடு தேசியரீதியான வளர்ச்சிக்குக் கால்கோள் நாட்டியது, சங்கம் களை எடுக்கப்பட்டது. கருங்காலிகளும், சுயநலமிகளும் அகற்றப்பட்டனர், அதன்பின்னர் 1974-ல் நெல்லியடியில் நடைபெற்ற மாவட்டமாநாடும் மாவட்டரீதியிற் புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

அதே ஆண்டு கொழும்பு நவரங்கலாவில் நடைபெற்ற மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் சங்கத்தைமேலும் உறுதி வாய்ந்ததாக முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவிற்று. இத் தீர்மானங்களுள் ஒன்று கல்விச்சேவை, V ம் தரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் எமது சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்க முடியாது என்பதாகும். இத்தரத்திலுள்ளவர்கள், அதிபர்களாகவும், வட்டாரக் கல்வியதிகாரிகளாகவும் பதவி வகிப்பதனால், இவர்கள் எப்பொழுதும் அதிகார வர்க்கத்தைச் சார்ந்தே நிற்பார்கள். அதனால் ஆசிரியர்களுடைய தொழிற்சங்க ரீதியான போராட்டத் தன்மையை—புரட்சிகரப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்துபவர்களாகவே இவர்கள் சேவகம் செய்வார்கள். எனவே, இத்தகையோர் சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்க முடியாது என்று கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் சங்கத்தின் வேலைகளுக்கு ஓர் உந்துசக்தியைக் கொடுத்ததோடு முக்கிய திருப்பத்தையும் ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

இத்தீர்மானம் சங்கத்தில் புரட்சிகரத் தன்மையை முன்னெடுத்துச் சென்றதனால், தொடர்ந்து 1975-ல் நடைபெற்ற வருடாந்த மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் தேசியரீதியில் மேலும் பலம்வாய்ந்ததாக அமைந்தன. இத்தீர்மானங்களுள் ஒன்று ஆசிரியர்கள் நாட்டில் பரவலாகவுள்ள உழைக்கும் தொழிலாளி விவசாயி மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து போராட வேண்டுமென்பது. மற்றொரு தீர்மானம் ஆசிரியர் பிரச்சினைகள், அதிகாரிகளுடன் பேச்சு வார்த்தைகளால் தீர்க்கப்படாத

விடத்து நேரடியான தொழிற்சங்க நடவடிக்கையின்றிங்க வேண்டும் என்பதாகும். இத்தீர்மானங்களை வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் நடைமுறைப்படுத்த மாநாடு ஏகமன தான சம்மதத்தை வழங்கியது.

இக்கட்டத்தில் எமது சங்கத்தின் ஆரம்பகாலக் கொள்கையான ஆசிரியத்தொழில் புனிதமானது என்ற கவசத்தில் அமைந்த ஆசிரியர்கள் நேரடிப் போராட்டத்தில் இறங்குவது தவறு என்ற பத்தாம் பசலிக் கொள்கை காலாவதியாக்கப்பட்டது. அதிகார வர்க்கத்தின் கபடநோக்கினூற் போடப்பட்ட இத்திரையை இம்மாநாடு கிழித்தெறிந்தது; ஒரு முக்கிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. மற்றைய தொழிலாளர், விவசாயிகள், சாதாரணமக்கள் எதிர்நோக்கும் ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகள் ஆசிரியர்களுக்கும் உண்டு. அதுமட்டுமல்லாமல் புனிதமான சேவை அல்லது புனிதமான தொழில் என்ற பெயரில் நடத்தப்பட்டுவந்த சுரண்டல் முக்கியமாக அதிபர்கள்—வட்டாரக்கல்வி அதிகாரிகளது சுரண்டல் முறையை ஆசிரியர் உலகத்துக்கு கைப் புண்ணுக்குக் கண்ணாடிகொண்டு காட்டியதுபோலக் காட்டப்பட்டது. ஆனால், இன்னும் சுரண்டல் நிலைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் பலகாலமாகப் போராடிப் பெற்ற உரிமைகள் அதிகாரபீடத்திலுள்ளவர்களால் மறுக்கப்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் தினமும் நிகழ்கின்றன.

போராட்டச் சிந்தையுடன் செயற்பட வேண்டுமென்பதனால் மேலும் பலதியாகங்கள் செய்யவேண்டியேற்பட்டது. அதனால் எமது சங்க மத்திய நிருவாகசபையினர் சங்க வேலைக்கென முழுநேர விடுதலை பெற்றோர் இவ்விடுதலையைப் பயன்படுத்திச் சட்டக் கல்லூரி, பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வியியல். சகலவித பதவியுயர்வுகளுக்கு விண்ணப்பித்தல், பரீட்சைத் திணைக்களத்தால் நடாத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்கு மேற்பார்வையாளராக அல்லது நோக்குனராகச் செல்வது பரீட்சை விடைத்தாள் திருத்துவதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுதல் தடைசெய்யப்பட்டது. ஏனெனில் வேறுசங்கங்களிலிருந்து முழுநேர ஊழியர், சட்டக்கல்லூரியிற் சேர்ந்து படித்துச் சட்டத்தரணிகளாக வந்துள்ளதையும் தத்தம் சங்கங்களின் பல்வேறு பதவிகளை வகித்தோர் பெரும்பதவி உயர்வுகள் பெற்றதையும், இன்னும் சிலர் பல சலுகைகள் அனுபவித்துள்ளதையும் தத்தம் இரத்த உறவினர்களுக்கு (ஆசிரியரல்லாதவர்களுக்கு) பல உத்தியோகங்கள் பெற்றுக்கொடுத்துள்ள நிலையையும் அறிந்தே இதைநாம் செயற்படுத்தினோம். இக்கொள்கையைப் பல மாவட்டசபைகள் தாமதமாகவே செயலிற்காட்டி வருகின்றன.

ஆசிரியர் நன்மைகளுக்காகப் போராடுவதுடன் அல்லாது மாணவர், பெற்றோர் ஆகியோரது, நன்மைக்காகவும் எமதுசங்கம் போராடி வருகிறது. 1975 ஜனவரி 31-ம் திகதி அடையாள வேலைநிறுத்தத்தில் எங்கள் கோரிக்கைகளுள் ஒன்று சகல பாடப் புத்தகங்களினதும், பாடசாலை உபகரணங்களினதும் விலையைக் குறை என்பதாகும். பின்னர் அரசாங்க அச்சகத்தில் ஏற்பட்ட வேலைநிறுத்தத்தின் முக்கிய கோரிக்கை பாடசாலை உபகரணங்கள் வாங்கச் சம்பளமுற்பணம் கோரியதே. எனவே, இலங்கை ஆசிரியர்சங்கம் தனது முக்கிய கொள்கைகளுள் ஒன்றுக்காக வேறு தொழிலாளர்களுடன் சேர்ந்து போராடும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. பல ஆசிரிய சங்கங்கள் கடைசி

நேரத்தில் கைவிட்டபொழுதிலும் இறுதிவரை தனது கொள்கையுடன் நின்று போராடியது. இதற்காக ஆசிரியர்கள்மேல் பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதெல்லாம் நேரடித் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வெற்றியும் ஈட்டியது.

மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மற்றைய ஆசிரியர் தொழிற்சங்கங்களுடன் இணைந்து பலபோராட்டங்களை நடாத்தியுள்ளோம். கல்வி இலாகாவினால் அனுப்பப்பட்ட படிவம் B யாழ்மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பெரியபுயலைக் கிளப்பியது ஒன்று எனலாம். இதில் வ. மா. ஆ. ச. முக்கியபங்கை ஏற்றுப் போராடி வெற்றியும் கண்டது. ஆசிரியர்களது குறுகிய நேரலீவு அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பொழுதும் இம்மாவட்டத்தின் கல்வியதிகாரிகள், அதிபர்கள், இதை எவ்வளவு தூரம் பின்போட முடியுமோ அவ்வளவுதூரம் பின்போட எத்தனித்தனர். விடுதலைகோரும் விண்ணப்பப் படிவங்களை பாடசாலை அதிபர்கள் கல்வித் திணைக்களத்தில் இருந்து பெற்று ஆசிரியர்கட்கு வழங்கவேண்டும். ஆசிரியர்களது உரிமையான லீவுபற்றி வாயிலும், வயிற்றிலும் அடித்துக்கொள்ளும் அதிபர்கள் இவ்விண்ணப்ப படிவங்களைப் பெற்றுத் தராது ஆசிரியர்களைத் தங்கள் செலவில் படிவங்களை வாங்கித் தரும்படி கேட்கிறார்கள்.

அதிகார வர்க்கம் தனது சுரண்டல் முறையைக் கண்ணி வெடிபோலப் பரப்பி வைத்துள்ளது. உயர்தர வணிக டிப்புளோமா கற்கவல்ல தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் நுளைந்த ஆசிரியர்கள் தொழில்நுட்பக்கல்லூரி நிருவாகத்தினால் மிகவும் கஷ்டத்துக்குள்ளானார்கள். நாம் மந்திரிவரை சென்று போராடவேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. மேலும், எமது தலைவர் உட்பட நான்குசேவை மூத்தஆசிரியர்கள் எதேச்சாதிகாரமாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். அரசியல் அதிகாரத்துடன் போர் தொடுத்தோம். பலன் பூரண திருப்தியானதல்ல.

திரு கந்தப்பு ஆசிரியர் விவகாரம் சந்தர்ப்பவசத்தால் எமது சங்கமே ஆரம்ப நடிவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. முடிவு பூரணதிருப்தியைத் தராத போதிலும் ஆசிரியர்களினது ஆர்வமும் ஒத்துழைப்பும் பாராட்டக்கூடியதாக இருந்தது ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகள் எத்தனையோ உள்ளன. இவைகள்பற்றி மனுக்கள் அனுப்பியும், நேரடிச் சந்திப்பு ஏற்படுத்தியும் தீர்வுகாண முடியவில்லை. எனவே, நேரடி நடவடிக்கைதான் எமது இறுதி ஆயுதம் எனச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

எனவே நாம் ஒரு நேரடிப் போராட்டத்திற்கு எம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்வது அவசியமாகின்றது.

ச. கி. சுந்தரலிங்கம்

பொதுச் செயலாளர்

Diary of Events From 1914 to 1972

- 1914 — 1918 World War I, 1939 - 1945 World War II, 1945: United Nations formed, Liberation movements in Asia, Africa.
- 1914 Code prescribes 'Attendance' grants in place of 'Results' grants. Jaffna Teachers' Union formed
- 1919 Ceylon Historical Association, Jaffna reconstituted
1927-puts forward syllabus in Ceylon and World History to replace British History in schools
- Nov. 1, 1920 Education Ordinance sets up Board of Education.
- July 10, 1920 A C U T formed by delegates from Colombo, Kandy, Jaffna, Point - Pedro, Galle
- 1921 Ceylon University College founded
- 1927 Code incorporates minimum Salary Scale for Teachers already prescribed by circulars.
School Teachers' Pension Ordinance.
Mahatma Gandhi's visit to Ceylon at invitation of Jaffna Students Congress
- April 1928 Students Congress adopts Swaraj motion at 4th Annual Sessions at Keerimalai
- Jan. 1929 Jaffna Teachers' Union sets up Committee to reorganize the Union.
- Feb. 1, 1930 Jaffna Teachers' Union adopts constitution and Rules for a federal N P T A — Sept. 27; Inaugural meeting of Northern Province Teachers' Association,
- Nov 1929 A C U T General Meeting commissions N P T A to draft new Constitution for the Union.
- Dec. Delegates of A C U T / N P T A attend All. Asia Educational Conference, Benares.
- 1931 Donoughmore Constitution: Universal Franchise in Ceylon.
- April Jaffna Students Congress changes name Jaffna Youth Congress at famous "Boycott" sessions
- " 13 1932 Tricolour of Orange, Red & Green hoisted on Jaffna Esplanade to herald Ceylon's Independence.

- Jan 28, 1933 A C U T adopts New Constitution.
- July: Northern Province Teachers' Provident Fund inaugurated
- 1934 A C U T Annual Sessions in Jaffna.
- 1937 Ceylon Teacher makes it first appearance
A C U T Annual sessions in Batticaloa, urges Sinhala /
Tamil as media of Education.
- Aug. Ceylon Delegation to Tokyo World Education Conference
- 1939 A C U T Annual Sessions in Jaffna: Civic Reception
to delegates.
- No.31 1939 Education Ordinance replaces earlier legislation on
Education.
- July, 1940 A C U T submits Memorandum on Educational Reforms
to Kannangara Special Committee
- Sept. 1941 A Report on H. S. Perera's Report by Mr. K. Nasiah
- " 1942 University of Ceylon replaces Ceylon University College
Exit: Cambridge School Certificate Examination: London
Matriculation (1943)
- xxiv 1943 Report of Kannangara Special Committee on Education
- Aug. 1945 Silver Jubilee of A C U T Kandy First All Ceylon Educa-
tion week: Theme - Basic Education.
- Sept. 1945 Free Education introduced: Oct. 1945. Mother Tongue
media commenced. by stages
- " 1946 A C U T Annual Sessions in Jaffna: Theme - Recruitment
and Training of Teachers
Conversion of A, B, C and New Entrants' Scales to Uniform
Salary Scale,
U N E S C O - First Conference in Paris,
- Nov.26, 1947 Education (amendment) Ordinance to amend 1939 Ordi-
nance.
- Feb. 4, 1948 Ceylon Independence Day
- Dec. 10, 1948 U N preclaims Universal Declaration of Human Rights.
- July 1948 Education Day and Exhibition at Jaffna Central College.
- " 15 & 16th Education Day and Exhibition at Vaidyeshwara Vidyalyaya
- Nov. 1948 The Hon. Mr. T. S. Avinashalingam Chettiar, Minister of
Education, Madras Presidency speaks at a public
meeting.

- Feb. 1949 Mr. G. Ramachandran Joint Secretary of All Indian Board of Education speaks at a Public Meeting.
- July 1949 Dr. Eddy. Aseervatham Professor of Indian Religions, Boston speaks at a public meeting.
- July 1950 Education Week Mr. S. Natesan, Principal, Parameshwara College and Mr. S. H. Perinbanayagam speak on Education for Inter Communal Harmony.
- 2nd-5th Jan. 1951 University Vacation Course for teachers organized by the N P T A at Jaffna College.
- March 1951 One day Conference for Teachers of English in the Primary Classes.
- July 1951 Education week - Mr P. Saverimuttu, Principal Palaly Govt. Training College and Mr. A. Vaidialingam spoke at the public meeting on "Equality of opportunity" and the "Place of Science in Education"
- 25th July 1952 Education week.
Dr. G. K. Saiyidain - Educational Advisor of the Govt of India spoke at a conference of Principals' and Vice Principals and the Executive of the N P T A at Jaffna Hindu College. He also addressed a public meeting.
- 11th Nov. 52 Educational Exhibition organized by the N P T A at Jaffna Central College.
- 15th June 1954 A protest march of a thousand teachers and a public meeting to protest against the proposed discontinuance of Mr. M. Ponnampalam of J-Yarlton College.
- 15th June 1954 Education Day.
Miss. M. Thambiah, Principal Vembadi Girls' High School and Mr. S. H. Perinbanayagam, Principal, Kokuvil Hindu College spoke on "Education for Ceylon."
- Sep. 1954 A meeting of the Science Teachers organized by the N P T A Professor A. W. Mailvaganam spoke on "The Need for a Science Association",
- Dec 1954 N P T A organized an Indian Tour with Mr. S. Bala-sundaram as organizer.
- March 1955 N P T A prepares Teachers' Basic Demands

- Dec. 1955 The University Vacation course for teachers organized by the N P T A for 5 days inaugurated by Mr. T D. Jayasuriya, D. E. at Jaffna College
- 20th Aug. 1956 Dr. William G. Carr Secy General and Mrs. Sarah Caldwell of the WCOTP Executive visit the N P T A One day programme included a civic reception by the Jaffna Municipal Council.
- 16th Mar. 1957 Delegates of the Chinese Trade Unions were entertained to tea at Parameshwara College They spoke at a public meeting
- 1st May 1957 1st May Day meeting organised by the N P T A at Jaffna Central College. Mr E W Ariyanayakam Director of Wardha Scheme spoke
- Dec. 1957 Indian Tour organized by the N P T A with Mr. T. Visuvanathan organizing Secretary as leader.
- Feb 1958 A Cultural and Trade Union delegation of educational workers from the Soviet Union visited the N P T A and were entertained to tea at Vembadi and with a variety entertainment at the Town Hall.
- April-May 1958 A party of 15 Teachers under the leadership of Mr K. Arunasalam visited Malaysia. They were entertained to dinner by the National Union of Teachers Federation of Malaya and they participated in a conference organized by the host Association.
- May 1958 N P T A submits a memorandum to the University Commission headed by Prof. Needham A Sub Committee led by Mr. A Vaidialingam, Acting President gave oral evidence. The memorandum was highly commended by the commission.
- April 22nd to April 25th 1958 Afro Asian Teachers' Conference in Colombo under the auspices of the ACUT N P T A well represented by Messrs A S. Kanagaratnam, President ACUT who presided over the opening meeting at G. O H where the Prime Minister Mr. S W. R D Bandaranaike and Minister of Education, Mr. W. Dahanayake spoke on 22nd April 1958; and Mr N. Sabaratnam, Vice President presided over the complimentary Dinner to Sir Ronald Gould President WCOTP on April 25th 1958.

- May 1958 Mr. A. S. Kanagaratnam, President A C. U. T. attends the May Day Celebration at Peking as a Guest of the Chinese Government.
- July 195 Mr. N. Sabaratnam, Vice President A C. U. T. led the A C U T delegation to the W C O T P. Conference in Rome and attended the Summer School of English at Cardiff
- May 1959 The late J. Edward of the N. P. T. A. went to China on the invitation of the National Union of Educational Workers as a delegate of the A C U T
- Aug 1959 Mr. E. Sabalingam of the N P T A attends the W C O T P conference in Washington as a delegate of the A C U T
- 1960 N P. T. A. Office and Library shifted to the present premises at 'umma Mosque Lane, Jaffna
- 1960 Mr. S. Handy Perinbanayagam appointed one of the members of the National Education Commission N P T A's evidence before the N. E. C. was impressive indeed!
- July 1960 Benevolent fund inaugurated
- Aug. 1960 Mr. C. Subramaniam of the N P T. A. went to China on the invitation of the National Union of Educational Workers as a delegate of the A C U. T.
- Sept. 1960 The late S. V. Balasingam of the N P. T. A. attended the W C O T P Annual Conference in Amsterdam as a delegate of the A C U T
- Dec 1960 Schools Take over by the Government
- 1961 The late S. P. Nadarajah of the N P T A represented the A C U T at the Annual Assembly of the W C O T P in Stockholm.
- 24-2-62 A C U T (G) formed.
- 12-6-62 Education Day at the Jaffna Town Hall
Theme: "Education for National Integration"
Chief Speakers: Dr. E. W. Arianayagam and Shrimathi Ashadevi Arianayagam of Sevagram WARDHA.
- 6-7-62 Mr. N. Sabaratnam of the N P T A gave a radio talk on the S L B C on "Education for National Integration" as President A C U T which was followed by a high powered conference at the Royal College the next day in which the N P T A played a leading role.

- 11-8-62 Dr. Ralph Kaiathan of the Sarvodaya Ashram, Gandhigram, Madurai spoke on "Sarvodaya" at the RKM Vaideeshwara Vidyalayam Hall
- 13-8-62 A Social and Dinner held at Vembadi Girls' Htgh School to receive Mr. Fan Ming Vice - President China Education Workers' Union jointly by the NPTA, NCTTA and NCGTTA.
- 13-10-62 Farewell Function to Mr. S Handy Perinbanayagam Union Leaders from the South participated
- 27-7-63 First Annual Conference of the National Union of Teachers in Colombo.
- 9-10-63 NPTA (P) for Private Schools formed
- 3-7-64 NPTA Executive Committee received the Soviet educationists Mr. Asimovuliyana and Mr. Cosac Iriyano.
- 1965 Mr. L. A. Hill of the Oxford University Press on "Teaching of English as a second Language" and Prof: John T. Holden of the New Hampshire University on "School Administration" speak at special meetings of the NPTA
- 1965 Central Secretariat for the NPTA.
NPTA Benevolent Fund and the NPTA Examination Council started to function
- 10-4-67 NUT ACTU and SLIGS officially inaugurated the All Ceylon Conference of the Teachers' Unions and formulated the "Twelve Demands"
- 15-5-64 Eleven Teachers' Unions pledged support to the Twelve Demands
- 10-10-67 All Island Seminar in Colombo by the ACCTU to publicise the UNESCO/ILO declaration on the Status of Teachers
- 1-3-68 NPTA Jointly with other four Teachers' Unions had a meeting at the Jaffna Town Hall regarding victimisation of teachers at St. John's College, Jaffna.

- 1968 Mr. K. Arunasalam of the N P T A represented the N U T at the Annual Conference of the N U T England held at Blackpool.
- 23-9-69 A massive demonstration march and protest meeting at the Jaffna Town Hall organised by the N P T A to seek redress for the "Siyawasa Victims" M/s R Sivanesan & J. Santhiapillai of the N P T A M/s G G Ponnampalem Q. C., M. P. Jaffna and S. J. V. Chelvanayagam Q C. M. P. Kankesanturai appeared on the same platform
- 7, 9, 11, 69 "Guru Dukka" Exhibition organised by Eight Teachers, Unions in Colombo to pinpoint the grievances and sufferings of the Teachers It was declared open by the N P T A Veteran Mr S. Handy Perinbanayagam
- 1969 An Education Committee on the lines of the Examination Council was formed by the N P T A to conduct the Annual Elocution & Singing contests
- April 1970 Teachers brought under the Civil Pension minute mainly due to the agitation by the Teacher Trade Unions
- 20-6-70 "Siyawasa Victims" granted redress by the new Govt.
- 13-10-70 A C U T - N U T Golden Jubilee Dinner in Colombo. The Hon. Dr. Badiudeen Mahmud Minister of Education Chief Guest
- 21-10-70 N P T A celebrates Golden Jubilee: Mr. B. Y. Tudawe Junior Minister of Education, Chief Guest at a lunch held at Vembadi Girls' High School, Special issue of the ASIRIYAR ULAGAM released.
- 1970 Asian Regional Conference of the I F F T U held in Kalalampur, Malaysia. M/s E. Sabalingam and S. Sivasubramaniam of the N P T A represented the N U T
- 1970 Mr R. Sivanesan of the N P T A represented the N U T at the I F F T U Conference held in Germany.
- 1971 Thenmaradchy Teachers' Association formed as the seventh branch of the N P T A to represent the Chavakachcheri and Kilinochchi Areas
- 18-2-71 A Veteran leader of the N P T A and Educationist of All Ceylon repute - Mr. A. E. Tamber passed away

1972

M/s S Mahesan and M Perayirawar of the N P T A represented the N U T at the I F F T U Regional Conference held in Bangkok, Indonesia

18-2-72

A high powered Seminar on "Science Education" followed by a public memorial meeting for the late A. E Tamber in which the N P T A participated took place. A handsome Souvenir containing tributes from the leading lights of the Association was released by the TAMBER MEMORIAL COMMITTEE

"Diarist"

University Admissions Selection to the Faculties of Sciences of the University of Ceylon.

In early December 1974 the results of the selection of students (based on the results of the Examination held in April 1974) to the Science courses of the University of Ceylon were made available and as in our opinion a number of talented students from the Jaffna District were not selected we moved a resolution (at our Executive Committee held on 22-12-74) expressing our opinion on the subject. The resolution is as follows:

"The N. P. T. A. is alarmed at the way students have been selected for University education in the Science Faculties this year since a number of students whose performance has been good have been rejected and requests the Minister of Education to review the situation so as to take in more of the really talented students from the Jaffna District to the Science Faculties of the University of Ceylon."

This was publicised in the newspapers and sent to the Minister of Education as well.

Thereafter as there were protests from various sources about the selection the Government has appointed a Sectoral Committee of Ministers to study and report on the issue.

We have decided to submit a brief memorandum on the topic for their consideration and it is our view that the subject could be sub-divided into (1) Standardisation (2) District Quota basis (3) Merit as basis of selection (4) This year's results.

.....
We shall be thankful to the Chairman, Sectoral Committee, University admissions 1974, Colombo if we are given a chance to give oral evidence

S. K. Sundaralingam Gen. Secy. N P T A.

இசை இன்பம் பெற

அழையுங்கள்

மண்டலேஸ்வரன் குழுவினர்

பருத்தித்துறை வீதி

யாழ்ப்பாணம்

தமிழ் எழுத்தில் ஓர் சட்ட நிலையம்

யாழ் - சட்ட நிலையம்

JAFFNA LAW CENTRE

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அனுமதி கிடைக்காவிட்டாலும்

க. பொ. உயர்தர பரீட்சையில் 4 பாடங்களில் சித்திபெற்ற

சகல மாணவர்களையும்

பல்கலைக் கழகம் வழங்கும் அதே பட்டங்களை

சட்டம் - வணிகம் - கலை

ஆகிய தெறிகளில் நாங்களும் பயிற்றுவித்து யாழ் ககளிலிருந்தே

உங்களையும் பட்டதாரிகள் ஆக்குகின்றோம்

இது தவிர, க. பொ. த. (சாதாரணம்) க. பொ. த. (உயர்தரம்)

கலை, விஞ்ஞானம், வர்த்தகம் ஆகிய வகுப்புக்களும்

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

யாழ் - சட்ட நிலையம்

பிரதான வீதி

யாழ்ப்பாணம்

Chankanai Pharmacy

(Patent Drugist)

சங்கானை பார்மசி

பிரதான வீதி : சங்கானை

வட்டுக்கோட்டைத் தேர்தற் தொகுதியில்
ஆங்கில மருந்துகள் விற்பனை செய்யும்
சிறந்த நிறுவனம்.

எ ம து

நல்வாழ்த்துக்கள்

பாக்கியரத்தினம் காட்வெயர்ள்

பிரதான வீதி : சங்கானை

AUM HARRY

INSTITUTE OF COMMERCIAL STUDIES

69, 81, SIVAN PANNAI ROAD

JAFFNA

Courses Offered

1 C. C. E. A/L — April 1979	2 G. C. E. O/L — Aug-Dce 1978
3 I. A. B. London	4 I. A. A. London

கட்டண நேர விபரங்களை அலுவலகத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இயக்குநர்

S. கந்தசாமி, F. I. A. B. (London)

வடமாகாண ஆசிரிய சங்க சகாயநிதி

வடமாகாண ஆசிரிய சங்கத்தின் 1959ம் ஆண்டு வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் திருவாளர்கள். அ. வைத்திலிங்கம், இ. சபாலங்கம் ஆகியோரின் ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் வடமாகாண ஆசிரியசங்கசகாயநிதி ஒன்றினை ஆரம்பிப்பது என்ற பிரேரணை ஏகமனதாக ஏற்கப்பட்டது. திரு. து. விசுவநாதன் இதனுடைய அமைப்பாளராகப் பொறுப்பேற்று 636 ஆசிரியர்களை ஆரம்ப அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்து 13-8-1960ல் எங்கள் சகாயநிதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

எமது நிதியின் வருமானத்திற் கேட்ப சகாயம் வழங்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முக்கியமாக திருவாளர்கள் C. வைரமுத்து A. S. கனகரத்தினம், E. K. சண்முகநாதன், S. மகேஸ்வரலாயர், து. விசுவநாதன், V. மகாதேவன் போன்றவர்களின் ஆலோசனையுடன், இயற்றப்பட்ட யாப்பின் அடிப்படையில் எமது நிதி இயங்கிவருகின்றது.

“It can Sne, It can be Sued”

என்ற அத்தியாவசிய அடிப்படையினைப் பெறுவதற்கு எங்கள் நிதி பாராளுமன்ற மசோதாவினால் அங்கீகாரம் பெற வேண்டும் என நிர்வாக சபை கருதியது, இதனை நிவர்த்தியாக்குவதற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரின் உதவியை நாடி, இறுதியில் திரு. V. N. நவரத்தினம் (பா.உ.) அவர்களின் முயற்சியால் 1968ல் எங்கள் நிதி பாராளுமன்ற முறியினால் அந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றது.

சென்ற 17 வருடகாலமாக இயங்கிவரும் எமது நிதி ஆசிரியர்கள் சிலரின் மத்தியில் இருந்த ஓர் அதிருப்தியை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் 1976ல் இரண்டாம் பதிவேட்டை ஆரம்பித்து வைத்துள்ளது.

எங்கள் அங்கத்தவர்களின் பட்டியலை ஆராயுமிடத்து, யாழ். இந்துக் கல்லூரி, யாழ். மத்தியகல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம், யாழ். இந்துமகளிர்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரி, பண்டத்தரிப்பு இந்துக் கல்லூரி, விக்ரோறியாக் கல்லூரி, கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, நடேஸ்வராக் கல்லூரி, அருளுதயாக் கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரி உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரி, டிறிபேர்க் கல்லூரி, திருநெல்வேலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, வட்டுக்கோட்டை திருஞான சம்பந்த வித்தியாசாலை, புலோவி ஆண்கள் கல்லூரி ஆகிய ஸ்தாபனங்களில் இருந்து ஏறத்தாழ 90வீத ஆசிரியர்கள் எமதுநிதியில் அங்கத்துவம் வகித்து

வருகின்றனர். தங்கள் கட்டணங்களை மாதா மாதம் தமது கல்லூரி ஆசிரிய சங்கங்கள் மூலமாக அனுப்பி வருகின்றனர்.

இதே ஆர்வத்தை வட மாகாணத்தில் உள்ள ஏனைய பாடசாலைகள் ஏன் பின்பற்றக் கூடாது என்பதினை யாம் அறியோம்!

எங்கள் பணிமனையில் இப்பொழுது ஒரு விகிதச் முழுநேர ஊழியராகக் கடைமையாற்றுகின்றார் எங்கள் கந்தோர் சனிக்கிழமையைத் தவிர்த்த ஏனைய நாட்களில திறந்திருக்கும். நிர்வாக சபை மாதம் ஒரு முறை அனேகமாக மாதஇறுதியில் வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமை அல்லது செவ்வாய்க் கிழமையில் கூடும். உத்தியோகத்தார்கள் இடைக்கிடை கந்தோருக்கு விஜயம் செய்து தமது வேலைகளில் ஈடுபடுவர்.

1977ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஏறத்தாழ அங்கத்தவர்களின் இளைப்பாற்றுச் சகாயமாக ஒரு இலட்சம் ரூபா கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் வந்துள்ளோம். இப்பணத்தில் ஏறத்தாழ 55% அங்கத்தவர்களின் கட்டுப்பணத்தில் இருந்தும், மிகுதி(45%) எங்கள் மூலதனங்களில் இருந்து வரும் சுத்த இலாபத்தில் இருந்தும் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஆசிரியர்களுக்குத் தோழகைவும் பாதுகாப்பாகவும் பதினேழுவருட்காலமாக எம்நிதி இயங்கி வருவதினைப் பெருமையோடும் மகிழ்ச்சியோடும் கூறும் அதேவேளையில் ஏனைய ஆசிரியர்களும் எம்முடன் இணைந்து எமது நிதியினை மேலும் வளர்க்க உதவுவார்கள் என நம்புகின்றோம்.

-இ. மகேந்திரன் (செயலாளர்)

வடமாகாண ஆசிரியர் சகாயநிதிச் சங்கம்

வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தின் வைரவிழாமலில், எமது வடமாகாண ஆசிரியர் சகாயநிதிச் சங்கம் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றோம்.

எமது சங்கம் இற்றைக்கு சுமார் நாற்பத்தினாலு வருடங்களுக்கு முன்பு, பெருநோக்குக் கொண்ட ஆசிரியர்கள் சிலரினால், ஆசிரியர்களினதும், அவர்களை அண்டி வாழ்வோரினதும் நன்மை கருதி ஆரம்பிக்கப் பட்டதாகும் இதனை ஆரம்பித்தவர்களில் பலர் அன்று வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தினது அங்கத்தவர்களாக இருந்தவர்களேயென்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும், அவர்களின் முயற்சிபால் இச்சகாயநிதிச் சங்கம் உருவாகியது என்றால் மிகையாக து சுமார் நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், எமது ஆசிரியர்களின் நிலையைச் சற்றே சிந்திப்போமாயின், அந்நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானது என்பது விளங்கும், வேதனமோ மிகவும் குறைவு, அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு பாதுகாப்பும் இல்லை, அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கோ வீதவைகள் அனாதைகளுக்கான உபகார வேதனம்(பென்சன்) அளிக்கும் திட்டங்களும் இல்லை, இப்படியான காலகட்டத்திலே, ஆசிரியர்களின் இருளைப் போக்கும் விடிவெள்ளியாகத் தோன்றியது எமது சங்கம்,

அங்கத்தவர்களிடையே சேமிப்பை வளர்ப்பதும், அங்கத்தவர்களுக்கு கடன் வசதியளிப்பதும், இளைப்பாறும்போது சகாயம் வழங்குவதும், இறக்க நேரிடும் அங்கத்தவர்களின் பின்னூரித்தாளர்களுக்குச் சகாயம் வழங்குவதுமே, இதனது தலையாய குறிக்கோளாக அமைந்திருந்தது, உண்மையில், இச்சங்கம், இதன் அங்கத்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஆபத்தில் உதவும் கலங்கரை விளக்கமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது,

இச் சங்கம் வடமாகாண ஆசிரியர் சகாயநிதிச் சங்கம் என்ற பெயரைப் பூண்ட போதிலும், இனம், மொழி, சமயம், ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடின்றி, இலங்கையிலுள்ள 30 வயதிற்குட்பட்ட ஆசிரியர்களனைவரையும், சேர்க்கக்கூடிய, விரிந்து, பரந்த நோக்கங்களோடு கூடிய சங்கமாக இருந்து வந்துள்ளது, மேலும், இப்பகுதியில் இயங்கும் ஆசிரியர்களுக்கான சகாயநிதிச் சங்கங்களிலும் பார்க்க அதிக அங்கத்தவர்களுடையதும், பழமை வாய்ந்ததுமான சங்கம் இதுவேயாகும் இச் சங்கம் தற்போது 19. பழம் வீதி, கந்தர்மூடம், யாழ்ப்பாணம் என்ற விலாசத்தில் இயங்கி வருகின்றது.

இக் காலகட்டத்தில், சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக நிர்வாக சபைகளில் அரும்பணிகள் ஆற்றிய பெரியார்களை நினைவு கூரவேண்டியது எமது கடமையாகும். இவர்களில் திருவாளர்கள் J. C. அமரசிங்கம், A. C. சுந்தரம்பிள்ளை, J. W. அருட்பிரகாசம், S. P. இராசையா, S. சுவாமிநாதன், S. அம்பிகாபாகன், P. தம்பு C. வைரமுத்து, M. வைத்திலிங்கம், K. நல்லகம்பி, M. பொன்னம்பலம், K. சுப்பையா போன்றோருடைய அயராத உழைப்பே இச் சங்கத்தின் அத்திவாரமாக அமைந்ததெனலாம். கடந்த சில ஆண்டுகளாக திரு. இரா. செல்வராஜா தலைவராகவும், திரு. செ. குணபாலசிங்கம் தலைகாரியாகவும் அளப்பரிய சேவைகளாற்றி இச் சங்கத்தை வளர்த்து வருகின்றார்கள்.

மாகத்தில் கிறிய தொகையான நாலுநூலாவைக் கட்டணமாக இறுப்பதின் மூலம், இளைப்பாறும்போதோ அன்றேல் இறக்கும்போதோ சுகாயமாக ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை அங்கத்தவர்கள் பெறக் கூடியதாக இருக்கின்றது ஒவ்வொருவருக்கும் பலரும், பலருக்கு ஒருவரும் என்ற கூட்டுறவு முறையிலே ஆசிரியருக்குகவும் இச் சங்கத்தை வளர்ப்பது ஆசிரியர்களின் கடமையாகும்.

இச் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்த பெரியார்களுக்கும் தற்போதைய நிர்வாக சபையினருக்கும் நன்றி கூறுவதோடு, இது மேன் மேலும் வளர்ந்து ஆசிரியர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்க இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

— சே. சிவராஜா B Sc., Dip in Ed
(காரியதரிசி, யாழ், இந்தக்கல்லூரி)

With the Best Compliments
From

THE TORA LIMITED
32, Kasthurian Road
JAFFNA.

Exclusive Agents for C. I. C. Agro Chemicals
in the Jaffna District.

கல்வி போதனை நிலையம்

34, பலாலி வீதி

:

யாழ்ப்பாணம்

G. C. E. O/L வர்த்தக - விஞ்ஞான கலை வகுப்புகள்
(பழைய பாடத்திட்டத்திற் கமைய)

G. C. E. A/L வர்த்தக வகுப்புகள்

காலை முழுநேர வகுப்புகள்: மு. ப. 8-30 முதல் பி. ப. 3-30 வரை

மாலை நேர வகுப்புகள்: பி. ப. 4-30 முதல் பி. ப. 7-30 வரை

நடைபெறும் பாடங்கள்

பொருளியல் — புவிமியியல் — வர்த்தகமும் நிதியும் — இந்து நாடகம்
கணக்கியல் — தமிழ் — அளவையியல் — தூயகணிதம்

கிளை:

லோகநாதன் இன்ஸ்ரிரியூட்

166/1, ஆகப்பத்தரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

FOR ALL YOUR RECORDINGS

EITHER

IN CASSETTE TAPE

OR

IN SPOOL.

MALAYSIA RECORDING SERVICE

121, MANIPAY ROAD

— JAFFNA

N. P. S. T. A.

The Northern Province Science Teachers' Association was born as an off-shoot of the N. P. T. A. on the 31st May 1954. Eminent science teachers like Messrs. A. E. Tamber, E. Sabalingam, V. Ramakrishnan, J. S. Ariyaratnam and many others inaugurated the NPSTA to foster the growth of science, spread scientific knowledge among the schools and general population of this region. The N. P. S. T. A. like any others of its kind had to grow through thick and thin. It had its periods of luxurious growth punctuated by dormant hibernating intervals. However the association could legitimately feel proud of itself for the varied worthy activities it undertook to fulfil its aims.

The first and the prime undertaking of the NPSTA was the Hydro-Biological survey of Thondamannar lagoon. And it might be very interesting for many to know that the early foundation for this project was laid by the NPSTA. After an enthusiastic start and a certain amount of spade work done the project lost its momentum for a while. The project was revitalized under the dynamic and resourceful leadership of Mr. M. Aputhanathan. A team of dedicated energetic young science teachers gave their thoughts and deeds to the project. With the guidance of veteran teachers of Science and international scientists and the benevolent financial and other assistances of the Asia Foundation, the project has enlarged and evolved into a gigantic body.

The Association organized and conducted many science exhibitions as a biennial feature. The Educational Exhibition and Science Congress organized in collaboration with the Northern Region Education Department to commemorate the centenary of the Department of Education was an outstanding highlight of such exhibitions. These were helping in popularising science among the students and the public. Further these exhibitions gave opportunities to the students to develop their technical skills and improvising abilities.

Many Science Seminars and Science Congresses were arranged where students, local men of science and eminent international scientists participated which eventually benefited one and all associated with it.

The Association in collaboration with the Department of Irrigation engaged itself in the study of underground water and Analysis of the Island region. Many students and teachers were involved actively in this project.

The gently marching NPSTA was put on a galloping speed under the presidentship of Mr. T. Puthirasingam. New ventures were undertaken. The idea to have a land and building to house the properties and library of the association was mooted and collection of funds for their purposes undertaken with great success. An examination council was formed and it created a name throughout the whole Island for the standard well-set Question Papers and the perfect conducting of examinations in the science subjects of grades 9 and 10. More than 300 schools and about 20,000 students were benefited by such examinations.

Another redeeming feature was the publication of "Vignani", the quarterly science journal of the NPSTA. The services of Mr V Nadesapillai as Editor-in-Chief will be remembered with gratitude. It was very unfortunate to have discontinued the publication of this journal and it is well worth publishing it again.

Hundreds and hundreds of eminent science teachers and interested students of science form the structural and functional units of this association. All their services and the services of the Ex Co of the NPSTA under the illustrious presidentship of Messrs A E Tamber, E Sabalingam, J S Ariyaratnam, T. Puthirasingam, M. Paramenanthan, K. Gunaratnam, M. Pathmanapan, A Kadirgamar and the executives of the various sub bodies of the NPSTA made this association what it is today and its future is in the hands of every one of us here.

S. Sanmuganathan
President
NPSTA

23-03-78

வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கம்
பரீட்சைச் சபை

1945-73 வரையுமுள்ள 8-ஆம் தரப் பரீட்சை விபரத் திரட்டு				
ஆண்டு	பாடசாலை	தொற்றியவர்	முதற்பிரிவு	செத்தி வீதம்
1945	23	590	62	61
1946	34	895	75	63
1947	37	645	83	59
1948	43	1195	42	56
1949	49	1517	134	79
1950	53	1967	153	62
1951	51	2111	94	54
1952	43	1169	97	48
1953	45	2136	92	53.6
1954	55	2432	112	43.2
1955	59	2114	153	54.9
1956	64	2261	113	50
1957	66	2672	172	45
1958	64	2656	227	50
1959	75	2938	278	45.2
1960	75	2935	340	47.2
1961	58	2597	237	38.5
1962	63	2325	370	51.3
1963	58	2688	408	44.2
1964	64	2627	359	46.4
1965	65	2459	323	47.5
1966	65	2789	142	55.5
1967	73	3132	187	59.5
1968	76	3635	180	47
1969	66	3226	156	45.8
1970	58	3448	146	47
1971	82	4366	262	60.17
1972	92	5024	?	41.5
1973	96	4356	239	?

PILAUS HOTEL

100 Five Junction JAFFNA

சுகாதாரமாகவும், சுவையாகவும்
தயாரிக்கப்பட்ட புரியாணி, மட்டன்
ரோல், பற்றிஸ், மஸ்கேற், கேக், சுவிற்
வகைகள், கட்லட், ரொட்டி, முட்டை
ரொட்டி, கொத்து ரொட்டி, அப்பம்,
முட்டை அப்பம், இடியப்பம், பிட்டு,
தித்திக்கும் தேநீர் கோப்பி, குளிர்
பானங்கள் வகைகளுக்கும்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்
ஓடர்கள் விசேடமாகக்
கவனிக்கப்படும்.

பிளவ்ஸ் ஹோட்டல்

00. ஐந்து சந்தி, யாழ்ப்பாணம்

பாடசாலை வைபவங்கட்கும்

ஐஸ் கிரீம் !

ஐஸ் சொக் !!

ஐஸ் பழம் !!!

மற்றும்

குளிர் பானங்களுக்கும்

விஜயம்

செய்யுங்கள்

↓

பிளவ்ஸ்

கிரீம் ஹவுஸ்

யாழ் நகரில்

சுவையான

சைவ உணவிற்கு

விஜயம்

செய்யுங்கள்

மலேயன் கபே

36, 38, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

Education was his Destiny

There are two kinds of human greatness, in the sense in which greatness is a quality to be admired. One kind, the purely intellectual, isolates its possessor, however much he may be appreciated or admired. The other kind unites, by making the person in whom it is found a representative figure, in whom many men and women find their own emotions and sentiments expressed, not in mere words but in the art of living itself.

Handy Perinbanayagam was preeminently a great man of this second kind. His greatness and his hold on the hearts of his friends, admirers and countrymen lay in his power of identifying himself with the common men and women of his own community. By 'community' I do not mean merely the Tamils; I mean Sri Lankans of every sort, Sinhalese and Muslims and all the rest that make up the entire nation which in his opinion was nonetheless a nation even if its members quarrelled or threatened to break up against its manifest destiny and common well-being. Handy was an apostle of national unity; and it must have grieved his large heart not a little to have witnessed two serious communal clashes in independent Ceylon.

Like many of my ilk, I shall always be thankful for the opportunity of having been his student, ward, colleague in the teaching profession, and, I hope, his friend to the very end. Even as a student he thought and acted in terms of national independence. His insistence on wearing the national dress at a college function in the colonial era against the wishes of his Principal Rev John Bicknell showed that he preferred principle to publicity. It spoke volumes for the greatness of his Guru who later chose to have a radical and rebel like Handy on his teaching staff; and what was more, Vaddukoddai couldn't have been the venue for all his political activities in the Youth Congress of the thirties including the Boycott of the State Council elections of 1931 but for the breadth of vision of his revered boss. No wonder then, that Handy's funeral oration at Ottley Hall where the remains of Rev Bicknell lay in state was deemed immortal literature.

Handy Master was a household word in Jaffna even before he became an All-Ceylon figure. He was in the vanguard of every political and social activity in the North. His dynamism and idealism was great enough to attract like minded leaders in the South. But

his immediate concern was the economic emancipation and the political elevation of the masses in the North. What lent him stature was undoubtedly his impact on his students and colleagues who responded marvellously to the call of an inspired teacher.

If he gave up teaching for a while to flirt with Law, it was to ensure his independence which he found indispensable for politics. But it did not take him long to become disillusioned; for a man of his character and calibre did not fit in easily with careers extraneous to his qualities. His defeat at the hustings twice was a definite reminder that he was a man well in advance of his times, an idealist who beheld the future in the present and whose thoughts were the germs of the fruit of latest time. He was too individualistic to fit into the pattern of any political party, and yet the country did not lose the wisdom of his writings and utterances.

We are living in times when a man's greatness is judged by the position he holds in the political life of the country; it may then seem a moot point whether Handy could have served the country better as politician than he did as educationist. To those who were privileged to sit at his feet, learn his great language, catch his clear accents, and make him their pattern to live and die the answer is unmistakably clear.

Witness, then the joy of lakhs of teachers all over the country when the renowned guru staged a comeback to his first love in the last decade of his teaching career! If he made men out of clay as it were at Jaffna College he had come back to guide the destinies of a small secondary school Kokuvil Hindu College, a supergrade Collegiate institution today with its three storeyed buildings towering into space is an imposing monument to the builder of character that Handy master always was.

His second innings in education brought him fresh triumphs. As President of the N. P. T. A. for many a term, President of the A. C. U. T. chief spokesman of the teaching profession, leader of educational deputations to the power that be, he was the natural knight-errant, fighting always the battle of the weak against suffering and what he judged injustice. As a leading protagonist of Free Education, Swabasha as medium of education, and the National system of schools, he had proved his dissidents and detractors wrong. In his rider to the Report of the National Education Commission of 1961 he states: The Tamil People have not accepted the Sinhala. Only

Art as final ... They are yet confident that modifications acceptable to themselves be effected" His prestige was so great, his position so impregnable when he fought with all his strength for a righteous cause that the leaders of every political persuasion held him in great regard.

Handy the man however was a very interesting personality, a bundle of seeming paradoxes! A true Gandhian, yet full of the delights of life and by no means austere; there was a directness about him which was singularly winning, but this could be accompanied by subtle intellectual process which could be disconcerting. A very lively raconteur who did not suffer fools gladly, humble, simple, and childlike and yet not free from intellectual egoism if it meant beating an opponent in argument; very absent minded on occasions and yet endowed with phenomenal memory; utterly indifferent to the material benefits of his occupation, he fought valiantly for a square deal to his colleagues; full of the cares of his countrymen and evidently negligent of his home, but bereft of the blessings of his partner halfway through life, he was equal to the extra burden on his home front; champion of Swabhasha he was still drawing crowds through the winds of the West; exponent of the State System of Schools he was an arch opponent of state monopoly in education Ruthless trade unionist who fought relentlessly for better salaries for teachers, he was most zealous in defending their freedom. All these contradictions were only expressions of an underlying accord in the integrated personality that Handy was.

Handy Perinbanavegam is dead; and thousands in all walks of life mourn his loss. But the noble ideals he implanted in our minds will live. Few can deny the giant's work he has done to education in general and to the teaching profession in particular. And now it is our turn not to fail the memory of a great educator, idealist and pioneer nationalist.

N. Sabaratnam

The years we were under his guidance:

President N. P. T. A. — 1941 — 42

1942 — 43

1951 — 52

1952 — 53

President A. C. U. T. — 1953 — 54

Editorial - Continued

The inordinate delay in the release of the Souvenir calls for a supplementary comment to the Editorial notes written in March 1977.

July '77 has created history in the formation of an unusually stable Government of the U.N.P. under the leadership of President J.R. Jayewardene. Perhaps the most commendable act of this Government is its abolition of standardisation at the A/Level examination. Frustrated youth will naturally look up for more and better measures to ease the national tension that continues to sap their morale. Let us hope that the proposal to establish two more University Campuses at Batticaloa and Matara will among other things improve conditions in regard to higher education.

The proposal of the Link Language in educational reforms cannot be dismissed as a hollow device to solve the language problem. Implemented in the right spirit it could stem the forces of racism that might otherwise threaten our schools. But as a measure for promoting national unity, it has to be preceded by a substantial modification of the Sinhala only act that has been the bane of three decades of national life in free Sri Lanka.

The mass transfer of teachers — both routine and political — continues to aggravate the chaos prevailing in our schools. Every government that comes to power seems intent on meddling with this vexed problem; the thirst for interfering in the recruitment, promotion and transfer of teachers looks irresistible as far as M.P.s are concerned. It is one thing to be interested in this vital problem affecting the fortunes of education and the future of the country. But it is another to interfere directly, with seemingly altruistic motives, to reward supporters and wreak vengeance on opponents. A permanent Education Commission for which we have agitated for years could best be entrusted with these problems.

It is our duty to record with profound regret the passing away of our beloved and revered Guru S. Handy Perinbanayagam, who had been the guide, philosopher and friend of the teaching profession in general and the N.P.T.A. in particular. He deserves the gratitude of the teaching profession and the country as a whole for his selfless services as a great idealist, eminent educationist and a nationalist of repute. It is therefore in the fitness of things that we have decided to dedicate this Souvenir to his memory.

ந ள் றி

இந்த மலரை மிகச் சிறப்பான முறையில் வெளியிட வேண்டும் என்று திருவாகசபை விரும்பிற்று. அதற்கு ஏற்பப் பல இடங்களில் பல விடயங்கள் சேர்த்து வேண்டி இருந்ததால் காலதாமதமாயிற்று. இவ் வரைவிழா மலர் சிறப்புற அமைவடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தின் பல முன்னோடர் உத்தியோகத்தார்கள் ஒத்துழைப்பு நல்கினார்கள் அவர்களில் சிறப்பாக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர் திரு. ந. சபாரத்தினம் அவர்கள்.

எமது நிர்வாக சபையினரும் பல வழிகளில் உதவியுந்து வைரவிழா மலரைத் தனிக் கிறப்பாக உங்கள் கைகளில் தவழ உதவியும் ஒத்துழைப்பும் நல்கி உள்ளார்கள்

விழா மலரை அணிசெய்யப் பல தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் கேட்டிருந்தோம். எமது விருப்பிற்கு ஏற்ப எழுதி அனுப்பிய கட்டுரையாளர் அனைவருக்கும் எமது சனக் கத்தின் சார்பில் நன்றி.

மா. அத்தாச்சாரியார்

இ. ஆ. ச. யாழ். கிளை.

சுவாமிநாதர் மலர் வெளியீட்டுப் பொதுப்பாணி

மலர்க்குழு

மலர்க்குழு உறுப்பினர்

திரு ச. கி. சுந்தரலிங்கம்
செயலாளர்: 1974 — 1975
தலைவர்: 1977 — 1978

இதழ் பொறுப்பாளர்

திரு. வை. இரகுநாதமுத்துலியார்
பொருளாளர்: 1975 — 1978

இதழாகிரியர்

திரு. சு. இராஜநாயகம்
தலைவர்: 1974 — 1977

மலர்க்குழு உறுப்பினர்

திரு. நா. நல்லையா
உப-தலைவர்: 1977 — 1978

மலர்க்குழு உறுப்பினர்

திரு. ச. சந்திரமங்கலம்

1811-1812

1811-1812

1811-1812

1811-1812

1811-1812

1811-1812

1811-1812

1811-1812